

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिप्पण	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
हाथिभट्टवैवर्ति- महापुराण प्रथमखंड-	—	पुराण	पूर्ण	—	3/12	60	सांस्कृत	कागज	15	35		

m-3013

॥ अथ श्रीब्रह्मवैवर्त महापुराणं प्रारभ्यते ॥

अस्य ग्रन्थस्य सर्वेऽधिकारा राजनियमतः “श्रीवेङ्कटेश्वर” यन्त्रालयाधीशाधीनाः सन्ति ।

प्रस्तावना ।

यत्किल भक्तभव्याभिलाषुकेण तत्रभवता नारायणेन दयार्द्रचेतसा संसारार्णवनिमग्नानां कामक्रोधाद्यतिकूरमकरादिभिर्भूयोभूयो भक्ष्यमाणाङ्गानां मोहादिवृहत्तरतरङ्गेतस्ततःपरिचालनपरिक्लिश्यमानमानवानामुद्धारकते चत्वारो वेदाः प्रागेव प्रादुर्भावयामासिरे । तदनु च व्यासादिमहर्षिरूपिणा षट् शास्त्राणि तथयितानीति तत्तदुदारचारितैर्न के मनीषिणः संजानतेतराम् । अथ चाल्पीयःप्रयासैर्भवाब्ध्युत्तितीर्षूपकृतये भगवदवतारादिसञ्चारितसद्धर्मप्रपूरितानि मित्रवदुपदेशप्रचुरसत्कथागुम्फितानि “सृष्टिश्चैव विमृष्टिश्च स्थितिस्तेषां च पालनम् । कर्मणां वासना वार्त्ता मनूनां च क्रमेण च ॥ वर्णनं प्रलयानां च मोक्षस्य च निरूपणम् । उत्कीर्तनं हरेरेव देवानाञ्च पृथक्पृथक् ॥ दशाधिकं लक्षणं च महताम्परिकीर्तितम्” इति स्वलक्षणलक्षितान्यष्टादशमहापुराणानि महर्षिव्यासरूपेण श्रीभगवतैव प्रणिन्यरे । तानि च “निस्ताराय तु लोकानां स्वयं नारायणः प्रभुः । व्यासरूपेण कृतवान्पुराणानि महीतले ॥ पठनाच्छ्रवणाद्येषां नृणां पापक्षयो भवेत् । धर्माऽधर्मपरिज्ञानं सदाचारप्रवर्त्तनम् ॥ गतिश्च परमा तद्वद्भक्तिर्भगवति प्रभौ” इति पाप्मोक्तया भगवत्स्वरूपव्यासमहर्षिप्रणीतानि पठनश्रवणादिभिर्धर्माऽधर्मपरिज्ञानेन सदाचारप्रवृत्त्या भगवद्भक्त्युत्पत्त्या च मोक्षसाधकानि, “इतिहासपुराणानि पञ्चमो वेद उच्यते” इति महदुक्त्या साक्षाद्देवस्वरूपाण्येवेति भूरिगुणत्वेन वर्णयितुमशक्यत्वात्प्रकृतमेवाभिधीयते किञ्चित् । तत्राऽष्टादशमहापुराणेषु ब्रह्मवैवर्त्ताख्यमिदं महापुराणं ब्रह्मखण्ड—प्रकृतिखण्ड—गणपतिखण्ड—श्रीकृष्णजन्मखण्डाऽऽत्मकमखण्डभूमण्डलप्रसिद्धमेव । अत्रचाशरणशरणराधारमणगोलोकराजश्रीकृष्णतः सर्वेषां भुवनानां सृष्टिस्थितिलयानां सर्गप्रतिसर्गमन्वन्तरवंशानुचारितानां ब्रह्म—प्रकृति—गणपति—शङ्करादिदेवानामुत्पत्त्यधिकारचरितानां च नारायणनारदसंवादद्वारा विस्तरेण वर्णनम् । अन्तिमे श्रीकृष्णजन्मखण्डे च श्रीमत्परब्रह्मश्रीकृष्णचरितानामतिविस्तरतया भक्तजनमानससम्मदाऽऽधायकवर्णनम् । तदेतद्ब्रह्मवैवर्त्तं महापुराणपुस्तकं लवपुर (लाहोर) राजधानीनिवासिश्रीठाकुर महानूचन्द्रतः समुपलभ्य प्रतिपुस्तकैः शास्त्रिद्वारा संशोध्य पाठान्तरैस्संयोज्य मया मुम्बय्यां स्वकीये “श्रीवेङ्कटेश्वर” (स्टीम्) मुद्रणयन्त्रालये सीसकोत्तमाक्षरैः पुष्टममृणपत्रेषु संमुद्रय प्रकाश्यते । तदेतद्ब्रह्मणवाचनश्रावणादिभिः कृतार्थयन्तु मामनुग्राहका ग्राहका इति भृशमभ्यर्थयते—

क्षेमराज—श्रीकृष्णदास—“श्रीवेङ्कटेश्वर” (स्टीम्) यन्त्रालयाध्यक्षो—मुम्बई—स्थः ।

अथ श्रीब्रह्मवैवर्तमहापुराणविषयानुक्रमणिका ।

अध्यायसंख्या	विषयाः	पत्रसंख्या
	अथ ब्रह्मखण्डम् ॥ १ ॥	
१	प्रन्थादौ मङ्गलाचरणम्, नैमिषारण्ये शौनकादीन्प्रति सौतेरागमनम्, तत्र कुशलप्रश्नानन्तरं सौतिं प्रति शौनकमहर्षेः श्रीकृष्णभक्तीहापरसौख्यप्रदतन्महापुराणतत्त्वजिज्ञासया प्रश्नः । सौतिना शौनकं प्रति ब्रह्मवैवर्तमहापुराणप्रशंसातत्पुराणस्थचतुष्खण्डगतमुख्यविषयवर्णनम् ॥ अध्यायत्रयसंहृत्य श्लोक संख्याः ॥ ६४ ॥ ... १	
२	सौतिना गुरुवन्दनपूर्वकं सर्वोपरिस्थगोलोकवर्णनम्—ततः शतकोटियोजनाधः प्रदेशे वैकुण्ठलोकः । तदधः शिवलोकः । प्रलये वैकुण्ठशिवलोकयोः गोलोकेलयः ॥ गोलोकस्य तूत्पत्तिलयाभावः ॥ गोलोकस्थतेजोमण्डलस्यैव सर्वजगत्कारणश्रीकृष्णरूपत्ववर्णनम् ॥ २१ ॥ श्लो० ... २	
३	श्रीकृष्णपरमात्मनः जगत्सिसृक्षायां स्वाङ्गदक्षिणपार्श्वतः स्रष्टृणां त्रयोदशानां पञ्चतन्मात्राणां महाभूतादीनां नारायणस्य चोत्पत्तिः । नारायणकृतश्रीकृष्णस्तोत्रम् । श्रीकृष्णाङ्गवामपार्श्वच्छङ्करोत्पत्तिः । शंकरकृतश्रीकृष्णस्तोत्रम् । नाभिप्रदेशाद्ब्रह्मोत्पत्तिस्तत्कृतश्रीकृष्णस्तोत्रम्, तद्वक्षसोधर्मोत्पत्तिः तत्कृतश्रीकृष्णस्तोत्रम् । सरस्वतीमहालक्ष्मीदुर्गोत्पत्तिः । तत्कृतश्रीकृष्णस्तोत्रवर्णनम् ॥ ८७ ॥ श्लो० ... ३	
४	श्रीकृष्णनासाग्रतः सावित्र्युत्पत्तिः । तत्कृतकृष्णस्तुतिः । श्रीकृष्णमनसोमन्मथोत्पत्तिः तद्वामाङ्गाद्रत्युत्पत्तिः । रतिदर्शनेन ब्रह्मणोरेतः पतनम् । तस्माद्रेतसो वरुणोत्पत्तिः । अग्निस्वाहावरुणानीनां क्रमेणोत्पत्तिः । श्रीकृष्णरेतःस्खलनान्महाविष्णोरुत्पत्तिः । श्रीकृष्णकर्णमलान्मधुकैटभोत्पत्तिः । श्रीकृष्णकृतमधुकैटभवधवर्णनम् ॥ २९ ॥ श्लो० ... ५	

अध्यायसंख्या	विषयाः	पत्रसंख्या
५	गोलोकगोपगोपीनां नित्यानित्यत्वव्यवस्था ॥ शंभुनारायणयोः कल्पत्रयवर्णनम् । ब्रह्मणः कालनिर्णयः । मार्कण्डेयस्थितिकालनिर्णयः । श्रीकृष्णकृतगोपबलीवर्दोत्पत्तिः । प्रकृतेः सकाशाद्राधोत्पत्तिः । राधागण्डप्रदेशात्कोटिसंख्याकगोपीनामुत्पत्तिवर्णनम् ॥ ७६ ॥ श्लो० ... ६	
६	श्रीकृष्णेन नारायणादिभ्यो महालक्ष्म्यादीनां दानम् । महेश्वराय दुर्गायां समर्पयितव्यायां शंकरेण तत्स्वीकारप्रत्याख्यानम् । श्रीकृष्णेन शंकराय सर्वपूज्यत्वादिवरप्रदानपूर्वकतन्माहात्म्यवर्णनम्—सिंहवाहिनीदेवीसमाश्वासनपूर्वकं मंत्रदानम् । ब्रह्मणे सृष्टिकरणायाज्ञाया दानम् ॥ ७२ ॥ श्लो० ... ७	
७	ब्रह्मदेवकृतपृथिव्यादिविश्वसृष्टिवर्णनम् ॥ २० ॥ श्लो० ... ९	
८	ब्रह्मणा सावित्र्यां वीर्याधानतो वेदशास्त्रादिसृष्टिवर्णनम् । ब्रह्मणः पृष्ठदेशादिभ्योऽधर्माद्युत्पत्तिः । स्वसुतेभ्यः सृष्टिकरणे आज्ञादानम् । ब्रह्मणे नारदाय शापदानम् । नारदेन च ब्रह्मणे शापदानम् ॥ ६८ ॥ श्लो० ... ९	
९	ब्रह्माज्ञया नारदातिरिक्तसर्वमहर्षिकृतसृष्टिः । तत्र कश्यपादिसंबन्धवर्णनम् । मंगलग्रहोत्पत्तिविषये इतिहासवर्णनम् । चन्द्रपत्नीनां चरित्रे रोहिणीसंगतचन्द्रप्रतिदक्षेणयक्ष्मरोगित्वापादकशापदानम् । चन्द्रस्य शिवाश्रयणम् । चन्द्रपत्नीभिः स्वपतिलिप्सया पितृसमीपे पतिमाहात्म्यस्य वर्णनम् । दक्षेण शिवा चन्द्रस्य याचनम् । शिवेन तत्प्रत्याख्यानम् । कृष्णेन दक्षाय चन्द्रस्य दानम् ॥ ९९ ॥ श्लो० ... ११	
१०	भृगवादिभ्यश्च्यवनाद्युत्पत्तिः । कुबेरजन्मकथनम् । क्षत्रियादिजात्युत्पत्तिः । शिल्पकारोत्पत्तिः । शिल्पकाराणां पतितत्वादिदोषेण अयाज्यत्वे इतिहासवर्णनम् ।	

अध्यायसंख्या

विषयाः

पत्रसंख्या

- धृताचीनामाप्सरोभिः सह विश्वकर्मणः सपागमे उभयोः संवादः धृताच्या नीति धर्मवर्णनम् । परस्परशापवर्णनम् । भूलोके विश्वकर्मणां ब्राह्मणजन्म । धृताच्या गोपिकायाः गंगातारे रमणं ततः मलये रमणम् । ततो नवपुत्रोत्पत्तिः तेषां कार्यानि र्णयः । संकरजातिवर्णनम् । वैद्यजातिनिर्णयेऽश्विनीकुमारोत्पत्तिवर्णनम् । सर्वजा सिधु योनिबंधवर्णनम् ॥ १७० ॥ श्लो० .... १३
- सुतपोब्राह्मणस्याश्विनीकुमाराभ्यां शापः । सूर्यकृतब्राह्मणस्तुतिः । सुतपसाश्विनी कुमारयोर्नैरुच्यकरणम् । ब्राह्मणमाहात्म्यम् ॥ ४५ ॥ श्लोक० .... १७
- १२ गंधर्वराजस्य पुत्रप्राप्तिनिमित्तं पुष्करक्षेत्रे शंकरोद्देशेन तपश्चर्या । तत्तपस्तुष्टेन शंकरेण वरप्रदानम् । गंधर्वराजभार्यायां नारदजननम् ॥ ४५ ॥ श्लोक० .... १८
- १३ नारदस्य पूर्वजन्मनि उपबर्हणेति नामकथनम् । उपबर्हणस्य दुष्करतपश्चरणे न गंधर्वकन्यानां परिणयनम् । रंभादर्शनेन उपबर्हणस्य वीर्यस्खलने तस्मै शुद्रत्वप्रापक शापः । उपबर्हणस्य स्वदेहपरित्यागः । तन्निमित्तं मालावतीनामप्येष्टपत्न्याः विलापः । शापोद्यतमालावतीभयाद्ब्रह्मादिसर्वदेवानां तत्रागमनम् ॥ ९१ श्लो० .... १९
- १४ मालावतीसमापेश्रीविष्णोरागमनम् ॥ स्वपनिमरणे कारणपृच्छायां ब्राह्मणेन सर्वदेवानां पृथक्पृथक् फलप्राप्तिवर्णनम् । विष्णुप्रशंसा ॥ ६६ ॥ श्लो०.... २१
- १५ ब्राह्मणस्य स्वयं सर्वज्ञताप्रशस्तिः । मालावत्या प्रत्यक्षतोदर्शनं धर्मादीनाम् । धर्मादीन् प्रतिनिजकांतानधनकारापृच्छा । मालावतीकालपुरुषसंवादः ॥ ५६ ॥ श्लो० २३
- १६ मालावत्याः व्याध्युत्पत्तेः हेतुज्ञानाय प्रश्नः । ब्राह्मणन व्याधिकारणवर्णनम् । तत्र आयुर्वेदविद्याप्रवृत्तिजरानाशकोपचारकथनम् । वातपित्तश्लेष्महारकोपाय कथनम् ॥ ८८ ॥ २४
- १७ ब्राह्मणरूपधारिविष्णोः ब्रह्मशिवादिभिः सह संवादे विष्णुप्रशंसा ॥ ७२ ॥ श्लोक० २६
- १८ ब्रह्मादीनां पुनः मालावतीसमीपं प्रत्यागमनम् । गंधर्वजीवनम् ॥ तदामालावतीकृत महापुरुषस्तोत्रम् । कृष्णेन गन्धर्वजीवदानम् ॥ ४९ ॥ श्लो० .... २८
- १९ नारदस्य वरकवचम् ॥ ७९ ॥ श्लोक० .... २९
- २० नारदस्य वृत्तांतवर्णनम् ॥ ६७ ॥ श्लोक.... ३१

अध्यायसंख्या

विषयाः

पत्रसंख्या

- २१ कलावतीवृत्तांतः । वृषलीपुत्रस्य नारदेति नामकरणम् । वीर्यप्रद नारदजन्मवृत्तांतवर्णनम् । श्रीकृष्णध्यानस्तोत्रकवचवर्णनम् । नारदस्य शापविमोचनम् ॥ ५७ ॥ श्लो० .... ३२
- २२ ब्रह्मणः कंठाभारदोत्पत्तिप्रसंगेन प्राचेतसादिमुनीनां ब्रह्मांगविशेषादुत्पत्तिवर्णनम् । ब्रह्मपुत्रनाम्नोत्पत्तिवर्णनम् ॥ ३१ ॥ श्लो० .... ३३
- २३ ब्रह्मणः नारदं प्रति पुनः सृष्टिकरणे आज्ञा । नारदेन दारपरिग्रहनिदाप्रसंगेन स्त्रीस्वभाववर्णनम् ॥ ४५ ॥ श्लो० .... ३४
- २४ ब्रह्मणो नारदं प्रति गार्हस्थ्यधर्मस्य वैदिकत्ववर्णनम् ॥ नारदस्य श्रीकृष्णमंत्रप्रहणाय ब्रह्मणि प्रार्थना । ब्रह्माज्ञया तदर्थं नारदस्य शिवलोकं प्रतिगमनम् ॥ ४७ ॥ श्लो० ३५
- २५ तत्र नारदस्य शिवदर्शनम् ॥ १८ ॥ श्लो० .... ३६
- २६ ब्राह्मणवैष्णवविधवानामाह्निकम् ॥ १०३ ॥ श्लो० .... ३७
- २७ भक्ष्याभक्ष्यकर्तव्याकर्तव्यकथनम् ॥ ४६ ॥ श्लो० .... ३९
- २८ ब्रह्मस्वरूपवर्णनम् । शिवाज्ञया नारदस्य बदरिकाश्रमं प्रतिगमनम् ॥ ७३ ॥ श्लो० ४०
- २९ श्रीकृष्णमाहात्म्यवर्णनम् । प्रकृतिमाहात्म्यवर्णनम् ॥ १६ ॥ श्लो० .... ४१
- ३० भगवत्स्तुतिः । ॥ २१ ॥ श्लो० .... ४२

इति ब्रह्मखण्डम् ॥ १ ॥

अथ प्रकृतिखण्डम् ॥ २ ॥

- १ प्रकृतिचरितम् ॥ १६४ ॥ श्लो० .... ४४
- २ देवस्य देव्याश्चोत्पत्तिः ॥ ९० ॥ श्लो० .... ४७
- ३ लोकाः । तत्स्थानानि । महाविराडुत्पत्तिः । तस्य जगत्स्रष्टृत्वम् ॥ ६२ ॥ श्लो० ४९
- ४ प्रकृतयः । सरस्वत्याः मंत्रः पूजा कवचं च ॥ ९१ ॥ श्लो० .... ५१
- ५ याज्ञवल्क्योक्तवाग्देवीस्तोत्रम् ॥ ३५ ॥ श्लो० .... ५३
- ६ सरस्वत्या गङ्गालक्ष्म्योः कलहः—परस्परं शापाश्च ॥ १२३ ॥ श्लो० .... ५४
- ७ शापात् सरस्वत्यानदीत्वम्—लक्ष्म्यास्तुलसीत्वम् । कलौ धर्मभ्रष्टे कल्क्यवतारः ।

ब. वै.

॥ २ ॥

विषयाः	पत्रसंख्या
कृत्युत्पत्तिः । स्वस्वधर्मे प्रवृत्तिः । कालपरिमाणम् । जगदधिष्ठातारो देवाः ॥ ११७ ॥ श्लो० ... ५६	५६
८ वसुधोत्पत्तिः । पृथिवीपूजामंत्रस्तोत्राणि ॥ ६२ ॥ श्लो० ... ५९	५९
९ भूमिदानेफलम् । तद्धरणे पापम् । परकीयतडागात्पङ्कोत्सारेफलम् । भूस्वामिने पिण्डमदत्त्वाश्राद्धकरणे पापम् । भूमौ शंखादिस्थापने पापम् । भूमिनामो व्युत्पत्ति वर्णनम् ॥ ३३ ॥ श्लो० ... ६०	६०
१० गङ्गोपाख्यानम् । तस्याः पूजादि । राधोत्साहः ॥ १७८ ॥ श्लो० ... ६१	६१
११ गंगारूपमोहितकृष्णस्य राधोपालम्भः ॥ १४२ ॥ श्लो० ... ६५	६५
१२ गंगाप्रतिशापशानाद्राधाया निवारणम् । गंगायाः विष्णुनासाकं गांधर्वविवाहः २३ श्लो० ६८	६८
१३ वृषध्वजहंसध्वजयोर्धर्मध्वजकुशध्वजावतारस्त्वकथनम् ॥ ५७ ॥ श्लो० ... ६९	६९
१४ कुशध्वजस्यकन्यायावेदवत्याः तपश्चरन्त्याः स्पर्शे रावणाय शापः । तस्याः जानकी रूपेणावतारः-तच्छायायाः द्रौपद्यवतारश्च ॥ ६५ ॥ श्लो० ... ७०	७०
१५ धर्मध्वजपत्न्यां तुलस्यावतारः । तस्याः विष्णुनासंगे ब्रह्मणो वरप्राप्तिः । तत्संगे राधिकाशापः । राधामंत्रेण ततोमोक्षश्च ॥ ५१ ॥ श्लो० ... ७२	७२
१६ तुलस्याः शंखचूडेनसह विवाहः । शंखचूडादेवानां पराजयः । तत्कथनायागतं ब्रह्माणं प्रतिराधाशापकथाकथनम् । तद्वधोपक्रमः ॥ २०८ ॥ श्लो० ... ७३	७३
१७ शंखचूडंप्रतिदूतत्वेनपुष्पदंतस्यप्रेषणम् । शंखचूडतुलस्योः संवादः ॥ ९० ॥ श्लो० ७७	७७
१८ शंखचूडस्ययुद्धार्थंशिवंप्रत्यागमनम् । तयोः संवादः ॥ ८४ ॥ श्लो० ... ७९	७९
१९ शंखचूडस्यदेवैः साकंयुद्धम् ॥ ७५ ॥ श्लो० ... ८१	८१
२० शिवेनसाकंयुद्धेविष्णुनातत्कवचहरणम् । ततस्तद्वधः ॥ ३३ ॥ श्लो० ... ८३	८३
२१ तुलस्याः नारायणेनसंयोगः । तस्या वृक्षत्वेनोत्पत्तिः । तन्माहात्म्यंच ॥ १०५ ॥ श्लो० ८४	८४
२२ तस्याध्यानंस्तवनंपूजाविधिश्च ॥ ४४ ॥ श्लो० ... ८६	८६
२३ सावित्रीपाख्याने अश्वपतिराजानंप्रतिपराशरोक्तंसावित्रीव्रतम् ॥ ८७ ॥ श्लो० ८७	८७

अध्यायसंख्या	विषयाः	पत्रसंख्या
२४	सावित्रीव्रतारः । तस्याः सत्यवतासाकंविवाहः । अपमृत्युना मारितेस्वपतौ सावित्रीसंवादः ॥ ७७ ॥ श्लो० ... ८९	८९
२५	यमसावित्रीसंवादः ॥ ३४ ॥ श्लो० ... ९०	९०
२६	यमसावित्रीसंवादे कर्मविपाकविवरणम् ॥ ७२ ॥ श्लो० ... ९१	९१
२७	पुण्यकर्मफलानि ॥ १४५ ॥ श्लो० ... ९२	९२
२८	सावित्रीकृतयमस्तोत्रम् ॥ १८ ॥ श्लो० ... ९६	९६
२९	नरकाणांसंख्याः ॥ २७ ॥ श्लो०....	"
३०	पापिनां यातनादिनिरूपणम् ॥ २२८ ॥ श्लो० ... ९७	९७
३१	नरकाणांपुनर्वर्णनम् ॥ ६१ ॥ श्लो० ... १०२	१०२
३२	स्वर्गप्रापककर्माणि ॥ ३३ ॥ श्लो० ... १०३	१०३
३३	नरकाणांलक्षणानि ॥ १२१ ॥ श्लो० ... १०४	१०४
३४	सावित्रीवरदानम् । श्रीकृष्णस्यवर्णनम् । तत्पतिजीवयित्वा तस्याअखण्डसौभाग्यादिवरदानम् ॥ ९९ ॥ श्लो०....	१०७
३५	लक्ष्म्या उत्पत्तिः तस्या नानारूपाणि । तस्यास्मामर्थम् ॥ ३४ ॥ श्लो० ... १०९	१०९
३६	दुर्वाससःशामादिन्द्रस्यभ्रष्टश्रीत्वम् । तस्मैज्ञानोपदेशः ॥ १८० ॥ श्लो० ... ११०	११०
३७	इन्द्रस्य गुरुणा संवादः ॥ ४१ ॥ श्लो० ... ११४	११४
३८	इन्द्रस्य ब्रह्माणंप्रतिगमनम् । ब्रह्मणासहतस्यवैकुण्ठगमनम् । लक्ष्म्यावासस्ययोग्य स्थानानि ॥ ६३ ॥ श्लो० ... ११५	११५
३९	लक्ष्म्याःध्यानंस्तोत्रंपूजाच ॥ ८७ ॥ श्लो० ... ११६	११६
४०	स्वाहोपाख्यानम् ॥ ५५ ॥ श्लो० ... ११८	११८
४१	स्वधापाख्यानम् ॥ ४८ ॥ श्लो०....	१२०
४२	दक्षिणोपाख्यानम् ॥ ९९ ॥ श्लो० ... १२१	१२१
४३	षष्ठीदेव्युपाख्यानम् ॥ ७१ ॥ श्लो० ... १२३	१२३
४४	मंगलचंड्याउपाख्यानम् ॥ ४१ ॥ श्लो० ... १२५	१२५

अनु०

॥ २ ॥

अध्यायसंख्या	विषयाः	पत्रसंख्या
४९	मनसादेव्युपाख्यानम् ॥ २१ ॥ ...	१२६
४६	मनसादेवीस्तोत्रादि ॥ १४७ ॥ श्लो० ...	"
४७	सुरभिकथा ॥ ३३ ॥ श्लो० ...	१३०
४८	नारायणीकथा । राधोपाख्यानम् ॥ ५५ ॥ श्लो० ...	"
४९	राधासुदान्नोः परस्परं शापकथनम् ॥ ७१ ॥ श्लो० ...	१३२
५०	सुयज्ञकथा । सुयज्ञायज्ञेऽस्य अनादृतविप्रशापः ॥ ४३ ॥ श्लो० ...	१३३
५१	ऋषिभिः पापकर्मणां तत्फलानां च कथनम् ॥ ७० ॥ श्लो० ...	१३४
५२	कृतघ्नताप्रकारः । तदादिकृतं पापम्—दंडश्च ॥ ५२ ॥ श्लो० ...	१३६
५३	सुयज्ञसुतपस्संवादे तत्कथितं विष्णुस्वरूपम् ॥ ४७ ॥ श्लो० ...	१३७
५४	गोलोकवर्णनम् । विश्ववर्णनम् । कालमानम् । चतुर्दश मनवः । सप्तचिरंजीविनः । प्रलयवर्णनम् । तदालोकस्थितिः । विप्रपादोदकमाहात्म्यवर्णनम् । सुतपसा सुयज्ञाय राधामंत्राद्युपदेशः । सुयज्ञस्य गोलोकदर्शनम् । गोलोकदर्शने अधिकारिणः । तत्र विष्णुस्वरूपम् ॥ १८० ॥ श्लो० ...	१३८
५५	राधापूजापद्धतिः ॥ १०१ ॥ श्लो० ...	१४२
५६	राधाकवचम् ॥ ६८ ॥ श्लो० ...	१४५
५७	दुर्गोपाख्यानम् ॥ ४५ ॥ श्लो० ...	१४६
५८	सुरथस्य राज्ञो वंशवर्णनम् । गुरुपत्न्यां तारायां चंद्रादबुधोत्पत्तिः । चंद्रस्य कलंकप्राप्तिः । चंद्राय शुक्रशापः । परस्त्रीगमने दोषः । स्त्रीपुरुषाणां च कर्मविशेषान्नरकविशेषाः ॥ १०७ ॥ श्लो० ...	१४७
५९	तारान्वेषणाय बृहस्पतिना स्वशिष्यस्य प्रेषणम् । बृहस्पतेः शोकः । इंद्रबृहस्पत्योः संवादः ॥ ८५ ॥ श्लो० ...	१५०
६०	बृहस्पतेः कैलासगमनम्—शिवबृहस्पत्योः आज्ञाप्रतिविज्ञप्ती—देवानां नर्मदातीरं गमनम् । गुरोः ताराप्राप्तिः बुधाच्चित्रायां चैत्रोत्पत्तिः ॥ १५४	१५२

अध्यायसंख्या	विषयाः	पत्रसंख्या
६२	नंदिराजेन पराजितस्य सुरथस्यारण्ये-मेधोमहर्ष्याश्रमगमनम् । तस्य समाधिवैश्येन सह संगमः तयोर्मेधसः आश्रमे गमनम् । तयोस्तन्महर्षिणा सहोक्तिप्रत्युक्ती । तयोर्महर्षिकृतमन्त्रोपदेशश्च ॥ १४२ ॥ श्लो० ...	१५७
६३	समाधिकृतादेव्याः स्तुतिः ॥ तत्तपश्चर्या । तत्फलं कृष्णदास्यम् ॥ ४४ ॥ श्लो० ...	१५८
६४	राजकृतादेवीपूजापद्धतिः ॥ १०६ ॥ श्लो० ...	१५९
६५	सुरथराजस्य ज्ञानप्राप्तिः ॥ ४३ ॥ श्लो० ...	१६१
६६	दुर्गायाः स्तोत्रम् ॥ ३३ ॥ श्लो० ...	१६२
६७	दुर्गायाः कवचम् ॥ २६ ॥ श्लो० ...	१६३

इति प्रकृतिखण्डम् ॥ २ ॥

अथ गणपतिखण्डम् ॥ ३ ॥

१	पार्वत्युत्पत्तिः । शिवेन समागमः । पार्वतीसङ्गतस्य शिवस्य देवैः कृतो गर्भविघ्नः । तदा भूपतितवीर्येण स्कंदोत्पत्तिप्रक्रिया ॥ ४३ ॥ श्लो० ...	१६६
२	तद्विघातकेभ्यः देवेभ्यः पार्वत्याः शापः । शिवकृतं तत्सांत्वनम् । तस्याः पुत्राभावाद्दुःखम् ॥ ३१ ॥ श्लो० ...	१६७
३	पुत्रप्राप्तये तस्याः श्रीकृष्णव्रतोपदेशः । तत्फलं च ॥ ३७ ॥ श्लो० ...	१६७
४	व्रतोपकरणानि । व्रतविधानं च ॥ ८२ ॥ श्लो० ...	१६८
५	व्रतमाहात्म्यकथा । शिवस्य तपसे गमनम् ॥ २९ ॥ श्लो० ...	१७०
६	विष्णुना शिवाय वरदानम् । श्रीकृष्णव्रतकरणे आज्ञाग्रहणं च ॥ १०६ ॥ श्लो० ...	१७१
७	तत्र हरेराज्ञा । पार्वतीकृतव्रतविधानम् । व्रतांते पुरोहितयाचितदक्षिणाश्रवणमूर्च्छितायाः पार्वत्याः देवानां समाधानोक्तौ उत्तरम् । विष्णुना धर्मप्राधान्यवर्णनम् । पार्वत्यै नारायणकृतउपदेशः । पार्वतीकृतनारायणस्तोत्रम् ॥ १३१ ॥ श्लो० ...	१७३
८	पार्वत्याः वरप्राप्तिः । पुनः पार्वत्यासंगत शिवे गर्भविघ्नाय वृद्धविप्रवेषेण विष्णोरागमनम् । तदा भूपतितवीर्येण गणेशोत्पत्तिः ॥ ८९ ॥ श्लो० ...	१७६
९	तिरोहिते विप्रे अन्वेषयन्त्यां पार्वत्यां गृहाभ्यन्तरे गणेशजन्मनिबन्धनाकाशवाणीप्रवृ-	

पत्रसंख्या	विषयः	पत्रसंख्या
१० पुत्राणां दानानि । देवानामाशोर्वचनम् ॥ ४० ॥ श्लो० ... १७८	३१ शिवकथितं श्रीकृष्णकवचम् ॥ ५७ ॥ श्लो० ... २०३	
११ शनर्गणेशदर्शनायागतस्य शनैश्चरस्य अधोमुखत्वपार्वत्या उक्तिप्रत्युक्ती ॥ ३४ ॥ श्लो० ... १७९	३२ अथशिवकथितं कृष्णस्तोत्रमंत्रः पूजाविधानं च ॥ ७६ ॥ श्लो० ... २०४	
१२ शनिनाहृष्टमात्रस्य गणेशस्य मस्तकपाते तत्र देवैः गजमस्तकस्य संयोजनम् ५९ श्लो० ... १८०	३३ पुनः परशुरामस्य पुष्करतीर्थे तपश्चर्या । तस्य स्वप्रदर्शनं च ॥ ६२ ॥ श्लो० ... २०६	
१३ विष्णुकृतगणेशस्तोत्रम् । गणेशपूजा ॥ ९४ ॥ श्लो० ... १८१	३४ रामस्य कार्तवीर्यप्रति दूतप्रेषणम् । तयोः संवादः । कार्तवीर्यस्याशुभदर्शनम् ८१ श्लो० ... २०७	
१४ सभायां कार्तिकेयोत्पत्तिवार्ता ॥ ३९ ॥ श्लो० ... १८३	३५ कार्तवीर्यपत्न्याः मनोरमायाः देहत्यागः । राज्ञः अनुतापः । आकाशवाण्या	
१५ कार्तिकेयानयनाय शिवदूतानां कृत्तिकागृहे गमनम् । तत्र नन्दिकार्त्तिकेयसंवा	राज्ञो बोधः । भार्गवेण राज्ञो युद्धारंभः ॥ १३९ ॥ श्लो० ... २०९	
दश्च ॥ ४३ ॥ श्लो० ... १८६	३६ कार्तवीर्यप्रेरितानां राज्ञां नाशः सुचंद्रेण राज्ञा सह रामस्य युद्धम् ॥ ४५ ॥ श्लो० ... २१२	
१६ कृत्तिकाभिः सार्धं स्कन्दस्य तत्र देवसभायां गमनम् ॥ ५४ ॥ श्लो० ... १८७	३७ कालीकवचम् ॥ २४ ॥ श्लो० ... २१३	
१७ तस्य सेनानीत्वेऽभिषेकः ॥ २३ ॥ श्लो० ... १८८	३८ सुचंद्रवधऽपरैरिन्द्रदिभिर्युद्धम् । रामेण पाशुपतास्त्रग्रहं लक्ष्मी कवचप्राप्तिः ८२ श्लो० ... २१४	
१८ गणपतिशिरश्छेदे हेतुः शिवाय कश्यपशापः ॥ २३ ॥ श्लो० ... १८९	३९ दुर्गाकवचम् । कार्तवीर्यस्य स्वतो युद्धाय गमनम् ॥ २३ ॥ श्लो० ... २१६	
१९ सूर्यस्य पूजनं स्तोत्रं च ॥ ४८ ॥ श्लो० ... १९०	४० तयोस्तुमुलसंप्रामवर्णनम् । पाशुपतास्त्रेण कार्तवीर्यवधः । परशुरामेणैकविंशति	
२० गणपतौ गजमुख्यो जने हेतुः ॥ (तत्र इंद्रस्य भ्रष्टश्रीकत्वम्) ॥ ६२ ॥ श्लो० ... १९१	कृत्वः क्षत्रियाणां वधः ॥ १०४ ॥ श्लो० ... २१९	
२१ पुनरिंद्रस्य लक्ष्मीप्राप्तिः ॥ २० ॥ श्लो० ... १९२	४१ महीं निःक्षत्रियां कृत्वा रामस्य कैलासगमनम् ॥ ३५ ॥ श्लो० ... २१९	
२२ लक्ष्म्याः स्तोत्रं कवचं च ॥ ३९ ॥ श्लो० ... १९३	४२ रहःस्थितयोश्शिवयोः समीपगमने परशुरामस्य गणपतिं प्रति प्रार्थना तदा तयोः	
२३ लक्ष्म्योक्तं स्वनिवासयोग्यस्थानवर्णनम् ॥ ४३ ॥ श्लो० ... १९४	परस्परं विवादः ॥ ६९ ॥ श्लो० ... २२१	
२४ गणेशस्य एव दंतत्वे हेतुः जमदग्निर्कार्तवीर्ययोः कपिलागोप्रहेयुद्धारंभः ॥ ६६ ॥ श्लो० ... १९५	४३ परशुरामस्यांतःपुरगमने पुनर्गणपतिकृतमहानिरोधः ॥ ४२ ॥ श्लो० ... २२१	
२५ जमदग्निर्कार्तवीर्ययोर्युद्धवर्णनम् ॥ २२ ॥ श्लो० ... १९६	४४ तदा तयोर्युद्धे गणेशदंतस्य तत्र भंगः । ततस्तत्रागतायां पार्वत्यां रामं हंतुमुद्यतायां	
२६ जमदग्निर्कार्तवीर्यार्जुनयोः ब्रह्मणा स्वयमागत्य युद्धनिवारणम् ॥ २६ ॥ श्लो० ... १९७	रामकृतं विष्णुस्तोत्रम् ॥ ९८ ॥ श्लो० ... २२२	
२७ तयोः पुनर्युद्धम् । तत्र मृते जमदग्नौ रेणुकाशोकः । तदा परशुरामागमनम् । कार्तवी	४५ विष्णुना गौरीप्रीतये रामाय गणेशस्तवाद्युपदेशः । दुर्गास्तोत्रम् ॥ ७६ ॥ श्लो० ... २२४	
र्याय शापदानम् । तद्वधे तत्कृतप्रतिज्ञा ॥ ६७ ॥ श्लो० ... १९९	४६ स्वसङ्गमायागततुलसीनिवारणं गणेशकृतम् । गणेशतुलसीसंवादः । अस्य गणेश	
२८ तस्योत्तरक्रिया भृगूपदिष्टरीत्या तस्योद्धारश्च ॥ ८२ ॥ श्लो० ... २०१	खंडस्य पठनादेः फलश्रुतिः ॥ ५० ॥ श्लो० ... २२६	
२९ तदर्थं परशुरामस्य तपश्चर्या ॥ ५१ ॥ श्लो० ... २०१	॥ इति गणेशखंडम् ॥	
३० शिवपार्वतीभ्यां परशुरामस्य वरदाचना । शंकरेण श्रीकृष्णकवचादिदानम् ३२ ॥ श्लो० ... २०२	श्रीकृष्णजन्मखण्डविषयानुक्रमणिका तत्रैव द्रष्टव्या ।	

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अथ ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डम् ॥ गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषाः सुराश्च सर्वे मनवो मुनीन्द्राः ॥ सरस्वती श्रीगिरिजादिका
 श्रयं नमन्ति देव्यः प्रणमामितं विभुम् ॥ १ ॥ स्थूलास्तनूर्विदधतं त्रिगुणं विराजं विश्वानिलोमविवरेषु महान्तमाद्यम् ॥ सृष्ट्युन्मुखः स्वक
 लयापि ससर्जसूक्ष्मं नित्यं समेत्य हृदयस्तमजं भजामि ॥ २ ॥ ध्यायन्ते ध्याननिष्ठाः सुरनरमनवो योगिनो योगरूढाः सन्तः स्वप्नेऽपि स
 न्तं कति कति जनिभिर्यनपश्यन्ति तद्वा ॥ ध्यायेस्वेच्छामयं तं त्रिगुणपरमहो निर्विकारं निरीहं भक्त्या ध्यानैकहेतोर्निरुपमरुचिरश्यामरूपं
 दधानम् ॥ ३ ॥ वन्दे कृष्णं गुणातीतं परं ब्रह्माच्युतं यतः ॥ आविर्बभूवुः प्रकृतिब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ ४ ॥ ॐ नमो भगवते वासु
 देवाय ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरश्चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ अमृतपरमपूर्वं भारतीकामधेनुं श्रुति
 गणकृतवत्सो व्यासदेवो दुदोह ॥ अतिरुचिरपुराणं ब्रह्मवैवर्तमेतत्पिबत पिबत मुग्धा दुग्धमक्षय्यमिष्टम् ॥ २ ॥ भारते नैमिषारण्ये ऋषयः
 शौनकादयः ॥ नित्यां नैमित्तिकीं कृत्वा क्रियामूषुः कुशासने ॥ १ ॥ एतस्मिन्नन्तरे सौतिमागच्छन्तं यदृच्छया ॥ प्रणतं सुविनीतं तं विलो
 क्य ददुरासनम् ॥ २ ॥ तं सम्पूज्यातिथिं भक्त्या शौनको मुनिपुङ्गवः ॥ पप्रच्छ कुशलं शांतं शान्तः पौराणिकं मुदा ॥ ३ ॥ वर्त्मा यासवि
 निर्मुक्तं वसन्तं सुस्थिरासने ॥ सस्मितं सर्वतत्त्वज्ञं पुराणानां पुराणवित् ॥ ४ ॥ परं कृष्णकथोपेतं पुराणं श्रुतिसंमतम् ॥ मङ्गलं मङ्गलार्हं च
 मङ्गल्यं मङ्गलालयम् ॥ ५ ॥ सर्वमङ्गलबीजं सर्वदामङ्गलप्रदम् ॥ सर्वमङ्गलनिघ्नं सर्वसंपत्करं परम् ॥ ६ ॥ हरिभक्तिप्रदं शश्व
 त्सुखदं मोक्षदं भवेत् ॥ तत्त्वज्ञानप्रदं दारपुत्रपौत्रविवर्द्धनम् ॥ ७ ॥ पप्रच्छ सुविनीतं सुप्रीतो मुनिसंसदि ॥ यथाकाशेतारकाणां द्विजरा
 जो विराजते ॥ ८ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ प्रस्थानं भवतः कुत्र कुत आयासि ते शिवम् ॥ किमस्माकं पुण्यदिनमद्यत्वं दर्शनेन च ॥
 ॥ ९ ॥ वयमेव कलौ भीता विशिष्टज्ञानवर्जिताः ॥ मुमुक्षवो भवेमग्रास्तद्धेतुं स्त्वमिहागतः ॥ १० ॥ भवान्साधुर्महाभागः पुराणेषु पुराण
 वित् ॥ सर्वेषु च पुराणेषु निष्णातोऽतिकृपानिधिः ॥ ११ ॥ श्रीकृष्णे निश्चला भक्तिर्यतो भवति शाश्वती ॥ तत्कथ्यतां महाभाग पुराणं ज्ञान

१. गणेशं ब्रह्मेशं सुरेशं शेषं इति पाठान्तरम् । २. देवं वा देवांश्चेति पाठद्वयम् । ३. तद्वदंस्त्वमिहागतः ।

ब. वै.

॥ १ ॥

वर्द्धनम् ॥ १५ ॥ शिष्यासाक्षाच्चकर्ममूलनिकृन्तनी ॥ संसारसन्निवृत्तानां निगडच्छेदकर्तरी ॥ १६ ॥ भवदावाग्निदग्धानां पीयूषवृष्टि
वर्षिणी ॥ सुखदाऽऽनन्ददासौ तेशश्वच्चेतसि जीविनाम् ॥ १७ ॥ यत्रादौ सर्वबीजश्च परं ब्रह्म निरूपणम् ॥ तस्य सृष्ट्युन्मुखस्यापि सृष्टेरुत्की
र्त्तनं परम् ॥ १८ ॥ साकारं वा निराकारं परमात्मस्वरूपकम् ॥ किमाकारश्च तद्ब्रह्म तद्व्यानं किञ्च भावनम् ॥ १९ ॥ ध्यायन्ते वैष्णवाः किं
वा शान्ताश्च योगिनस्तथा ॥ मतं प्रधानं केषां वा गूढं वेदे निरूपितम् ॥ २० ॥ प्रकृतेश्च यथाकारो यत्र तत्स निरूपितम् ॥ गुणानां लक्षणं यत्र
महदादेश्च निश्चयः ॥ २१ ॥ गोलोकवर्णनं यत्र यत्र वैकुण्ठवर्णनम् ॥ वर्णनं शिवलोकस्य यत्र अन्यत्स्वर्गवर्णनम् ॥ २२ ॥ अंशानां च क
लानां च यत्र सौते निरूपणम् ॥ केषां कृताः का प्रकृतिः कआत्मा प्रकृतेः परः ॥ २३ ॥ निगूढं जन्म येषां वा देवानां देवयोषिताम् ॥ समुत्पत्तिः
संमुद्राणां शैलानां सरितामपि ॥ २४ ॥ केवांशाः प्रकृतेश्चापि कलाः का वा कला कलाः ॥ तासां च चरितं ध्यानं पूजास्तोत्रादिकं शुभम् ॥ २५ ॥
दुर्गा सरस्वती लक्ष्मी सा वित्रीणां च वर्णनम् ॥ यत्रैव राधिकारुख्यानमत्यपूर्वमुधोपमम् ॥ २६ ॥ जीवकर्मविपाकश्च नरकाणां च वर्णनम् ॥
कर्मणां खण्डनं यत्र यत्र तेभ्यो विमोक्षणम् ॥ २७ ॥ येषां च जीविनां यद्यत्स्थानं यत्र शुभाशुभम् ॥ जीविनां कर्मणो यस्माद्यासुयासुचयोनिषु ॥
॥ २८ ॥ जीविनां कर्मणो यस्माद्यो यो रोगो भवेदिह ॥ मोक्षणं कर्मणो यस्मात्तेषां च तन्निरूपय ॥ २९ ॥ मनसा तुलसी काली गङ्गा पृथ्वी व
सुन्धरा ॥ आसां यत्र शुभाख्यानमन्यासामपि यत्र वै ॥ ३० ॥ शालिग्रामशिलानां च दानानां च निरूपणम् ॥ अपूर्वयत्र वासौ ते धर्माधर्म
निरूपणम् ॥ ॥ ३१ ॥ गणेश्वरस्य चरितं यत्र तज्जन्मकर्म च ॥ कवचस्तोत्रमन्त्राणां गूढानां यत्र वर्णनम् ॥ ३२ ॥ यदपूर्वमुपाख्यानमश्रु
तं परमाद्भुतम् ॥ कृत्वामनसितत्सर्वसाम्प्रतं वक्तुमर्हसि ॥ ३३ ॥ यत्र जन्मभ्रमो विश्वेषु पुण्यक्षेत्रे च भारते ॥ परिपूर्णतमस्यापि कृष्णस्य पर
मात्मनः ॥ ३४ ॥ जन्मकस्य गृहे लब्धं पुण्ये पुण्यवतो मुने ॥ सुतं प्रसूता का धन्या मान्या पुण्यवती सती ॥ ३५ ॥ आविर्भूय च तद्देहात्का ग
तः केन हेतुना ॥ गत्वा किंकृतवांस्तत्र कथं वा पुनरागतः ॥ ३६ ॥ भारवतरणं केन प्रार्थितो गोश्चकार सः ॥ विधाय किं वा सेतुश्च गोलोकं ग

पा०--१ प्रकृतेश्च निराकारं यत्र वासो निरूपितः । २ यच्च जीवनं च । ३ अन्यथा ।

ब. खं.

अ० १

॥ १ ॥

तवान्पुनः ॥ ३४ ॥ इतीदमन्यदाख्यानंपुराणंश्रुतिदुर्लभम् ॥ दुर्विज्ञेयंमुनीनाश्चमनोनिर्मलकारणम् ॥ ३५ ॥ स्वज्ञानाद्यन्मयापृष्ट
 मपृष्टंवाशुभाशुभम् ॥ सद्योवैराग्यजननंतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ ३६ ॥ शिष्यपृष्टमपृष्टंवाव्याख्यानंकुरुतेचयः ॥ ससद्गुरुःसतांश्रेष्ठो
 योग्यायोग्येचयःसमः ॥ ३७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ सर्वकुशलमस्माकंत्वत्पादपद्मदर्शनात् ॥ सिद्धक्षेत्रादागतोऽहंयामिनाराय
 णाश्रमम् ॥ ३८ ॥ दृष्ट्वाविप्रसमूहश्चनमस्कर्तुमिहागतः ॥ द्रष्टुंचनैमिषारण्यंपुण्यदंचापिभारते ॥ ३९ ॥ देवंविप्रंगुरुदृष्ट्वाननमेद्यस्तु
 संभ्रमात् ॥ सकालसूत्रं व्रजतियावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥ ४० ॥ हरिर्ब्राह्मणरूपेणशश्वद्भ्रमतिभूतले ॥ सुकृतीप्रणमेत्पुण्याद्ब्राह्मणंहरिरूपि
 णम् ॥ ४१ ॥ भगवन्त्यत्त्वयापृष्टंज्ञातंसर्वमभीप्सितम् ॥ सारभूतंपुराणेषुब्रह्मवैवर्तमुत्तमम् ॥ ४२ ॥ पुराणोपपुराणानांवेदानांभ्रमभञ्ज
 नम् ॥ हरिभक्तिप्रदंसर्वतत्त्वज्ञानविवर्द्धनम् ॥ ४३ ॥ कामिनांकामदंचेदमुमुक्षूणांचमोक्षदम् ॥ भक्तिप्रदंवैष्णवानांकल्पवृक्षस्वरूपकम्
 ॥ ४४ ॥ ब्रह्मखण्डंसर्वबीजंपरब्रह्मनिरूपणम् ॥ ध्यायन्तेयोगिनः सन्तोवैष्णवायत्परात्परम् ॥ ४५ ॥ वैष्णवायोगिनः सन्तो न च भि
 न्नाश्चशौनक ॥ स्वज्ञानपरिपाकेनभवन्तिजीविनःक्रमात् ॥ ४६ ॥ सन्तोभवन्तिसत्सङ्गाद्योगिसंगेनयोगिनः ॥ वैष्णवाभक्तसंगेनक्र
 मात्सद्योगिनःपराः ॥ ४७ ॥ यत्रोद्भवश्चदेवानांदेवीनांसर्वजीविनाम् ॥ ततः प्रकृतिखण्डेचदेवीनांचरितंशुभम् ॥ ४८ ॥ जीवकर्मवि
 पाकश्चशालिग्रामनिरूपणम् ॥ तासांचकवचस्तोत्रमन्त्रपूजानिरूपणम् ॥ ४९ ॥ प्रकृतेर्लक्षणंतत्रकलांशानांनिरूपणम् ॥ कीर्तेरुत्की
 र्त्तनंतासांप्रभावश्चनिरूपितः ॥ ५० ॥ सुकृतीनांदुष्कृतीनांयद्यत्स्थानंशुभाशुभम् ॥ वर्णनंनरकाणांचरोगाणांमोक्षणंततः ॥ ५१ ॥
 ततोगणेशखण्डेचतज्जन्मपारिकीर्तितम् ॥ अतीवापूर्वचरितंश्रुतिवेदसुदुर्लभम् ॥ ५२ ॥ गणेशभृगुसंवादेसर्वतत्त्वनिरूपणम् ॥ निगूढ
 कवचस्तोत्रमन्त्रतन्त्रनिरूपणम् ॥ ५३ ॥ श्रीकृष्णजन्मखण्डंचकीर्तितंचततःपरम् ॥ भारतेपुण्यक्षेत्रेचश्रीकृष्णजन्मकर्मच ॥ ५४ ॥
 भुवोभारावतरणंकीडाकौतुकमद्गलम् ॥ सतांसेतुविधानंचजन्मखण्डेनिरूपितम् ॥ ५५ ॥ इदंतेकथितंविप्रपुराणप्रवरंपरम् ॥ चतुःख
 ण्डैःपरिनिर्णयनंनिरूपणम् ॥ ५६ ॥ सर्वेषामीप्सितंश्रीदंसर्वाशापूर्णकारणम् ॥ ब्रह्मवैवर्तकंनामसर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ ५७ ॥ सार

ब्र. वै.

॥ २ ॥

भूतपुराणिषु भूतपुराणसंमितम् ॥ विवृतं ब्रह्मकात्स्न्यैचकृष्णेन यत्र शौनक ॥ ५८ ॥ ब्रह्मवैवर्तकं तेन प्रवदन्ति पुराविदः ॥ इदं पुराणसूत्रं च
पुरादत्तं च ब्रह्मणे ॥ ५९ ॥ निरामये च गोलोके कृष्णेन परमात्मना ॥ महातीर्थेषुष्करे च दत्तं धर्माय ब्रह्मणा ॥ ६० ॥ धर्मेण दत्तं पुत्राय प्रीत्या
नारायणाय च ॥ ६१ ॥ नारदो व्यासदेवाय प्रददौ जाह्नवी तटे ॥ व्यासः पुराणसूत्रं तत्संव्यस्य विपुलं महत् ॥ ६२ ॥ मह्यं ददौ सिद्धक्षेत्रे पु
ण्यदेशे मनोहरम् ॥ मये दं कथितं ब्रह्मं स्तत्समग्रं निशामय ॥ ६३ ॥ अष्टादशसहस्रन्तु व्यासेन दं पुराणकम् ॥ पुराणकात्स्न्यं श्रवणेन यत्
फलं लभते नरः ॥ तत्फलं लभते नूनमध्यायश्रवणेन च ॥ ६४ ॥ इति श्री ब्रह्मवैवर्ते महापुराणे सौतिशौनकसंवादे ब्रह्मखण्डेऽनुक्रमणिका
नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ किमपूर्वं श्रुतं सौते परमाद्भुतमीप्सितम् ॥ सर्वकथय संव्यस्य ब्रह्मखण्डमनुत्तमम् ॥
॥ १ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ वन्दे गुरोः पादपद्मं व्यासस्यामिततेजसः ॥ हरिं देवान् द्विजान् नत्वा धर्मान् वक्ष्ये सनातनान् ॥ २ ॥
यच्छ्रुतं व्यासवक्त्रेण ब्रह्मखण्डमनुत्तमम् ॥ अज्ञानान्धतमो ध्वंसि ज्ञानवर्त्मप्रदीपकम् ॥ ३ ॥ ज्योतिः समूहं प्रलये पुरासीत्केवलं द्विज ॥
सूर्यकोटिप्रभं नित्यमसंख्यं विश्वकारणम् ॥ ४ ॥ स्वेच्छामयस्य च विभोस्तज्ज्योतिरुज्ज्वलं महत् ॥ ज्योतिरभ्यन्तरे लोकत्रयमेव मनो
हरम् ॥ ५ ॥ तेषामुपरि गोलोकं नित्यमीश्वरवद्विज ॥ त्रिकोटियोजनायामविस्तीर्णमण्डलाकृति ॥ ६ ॥ तेजःस्वरूपं सुमहद्वत्नभूमि
मयं परम् ॥ अदृश्यं योगिभिः स्वप्ने दृश्यं गम्यश्च वैष्णवैः ॥ ७ ॥ योगेन धृतमीशेन चान्तरिक्षस्थितं वरम् ॥ आधिव्याधिजरा मृत्युशोकभी
तिविवर्जितम् ॥ ८ ॥ सद्गुणरचिता संख्यमन्दिरैः परिशोभितम् ॥ लये कृष्णयुतं सृष्टौ गोपगोपीभिरावृतम् ॥ ९ ॥ तदधो दक्षिणे सव्ये प
श्चात्कोटियोजनाम् ॥ वैकुण्ठं शिवलोकं तु तत्समं सुमनोहरम् ॥ १० ॥ कोटियोजनविस्तीर्णं वैकुण्ठमण्डलाकृति ॥ लये शून्यं च सृ
ष्टौ चलक्ष्मीनारायणान्वितम् ॥ ११ ॥ चतुर्भुजैः पार्षदैश्च जरा मृत्युवादिर्वर्जितम् ॥ सव्ये च शिवलोकं च कोटियोजनविस्तृतम् ॥ १२ ॥
लये शून्यं च सृष्टौ च सपार्षदशिवा न्वितम् ॥ गोलोकाभ्यन्तरे ज्योतिरतीव सुमनोहरम् ॥ १३ ॥ परमाह्लादकं शश्वत्परमानन्दकारकम् ॥

पा०-१ मीश्वरम् । २ संन्यस्य ।

ब्र. खं.

अ० २

॥ २ ॥

ध्यायन्तेयोगिनःशश्वद्योगेनज्ञानचक्षुषा ॥ १४ ॥ तदेवानन्दजनकंनिराकारंपरात्परम् ॥ तज्ज्योतिरन्तरेरूपमतीवसुमनोहरम् ॥
 ॥ १५ ॥ नवीननीरदश्यामंरक्तपङ्कजलोचनम् ॥ शारदीयपार्वणेंदुशोभितंचामलाननम् ॥ १६ ॥ कोटिकन्दर्पलावण्यंलीलाधामम
 नोरमम् ॥ द्विभुजंमुरलीहस्तंसस्मितंपीतवाससम् ॥ १७ ॥ सद्रत्नभूषणौघेनभूषितंभक्तवत्सलम् ॥ चन्दनोक्षितसर्वाङ्गकस्तूरीकुंकु
 मान्वितम् ॥ १८ ॥ श्रीवत्सवक्षःसंभ्राजत्कौस्तुभेनविराजितम् ॥ सद्रत्नसाररचितकिरीटमुकुटोज्ज्वलम् ॥ १९ ॥ रत्नसिंहासनस्थं
 चवनमालाविभूषितम् ॥ तदेवपरमंब्रह्मभगवन्तंसनातनम् ॥ २० ॥ स्वेच्छामयंसर्वबीजंसर्वाधारंपरात्परम् ॥ किशोरवयसंशश्वद्वो
 पवेषविधायकम् ॥ २१ ॥ कोटिपूर्णेंदुशोभाढ्यंभक्तानुग्रहकारकम् ॥ निरीहंनिर्विकारञ्चपरिपूर्णतमंविभुम् ॥ २२ ॥ रासमण्डल
 मध्यस्थंशान्तंरासेश्वरंवरम् ॥ माङ्गल्यंमङ्गलार्हंचमङ्गलंमङ्गलप्रदम् ॥ २३ ॥ परमानन्दबीजञ्चसत्यमक्षरमव्ययम् ॥ सर्वसिद्धेश्वरं
 सर्वसिद्धिरूपंचसिद्धिदम् ॥ २४ ॥ प्रकृतेःपरमीशानंनिर्गुणंनित्यविग्रहम् ॥ आद्यंपुरुषमव्यक्तंपुरुहूतंपुरुषुतम् ॥ २५ ॥ सत्यंस्वत
 न्त्रमेकंचपरमात्मस्वरूपकम् ॥ ध्यायन्त्येवैष्णवाःशान्ताःशान्तंतत्परमायणम् ॥ २६ ॥ एवंपरंपरंविभ्रद्भगवानेकएवसः ॥ दिग्भिश्च
 नभसासार्द्धशून्यंविश्वंददर्शह ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेशौतिशौनकसंवादेब्रह्मखण्डेपरब्रह्मनिरूपणंनामद्वितीयो
 ऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ दृष्ट्वाशून्यमयंविश्वंगोलोकञ्चभयङ्करम् ॥ निर्जन्तुनिर्जलंघोरंनिर्वातंतमसावृतम् ॥ १ ॥
 वृक्षशैलसमुद्रादिविहीनंविकृताकृतम् ॥ निर्मुक्तिकञ्चनिर्धातुनिःसस्यंनिस्तृणंद्विज ॥ २ ॥ आलोच्यमनसासर्वमेकएवासहायवान् ॥
 स्वेच्छयास्रष्टुमारंभेसृष्टिंस्वेच्छामयः प्रभुः ॥ ३ ॥ आविर्बभूवुःसर्गादौपुंसोदक्षिणपार्श्वतः ॥ भवकारणरूपाश्चमूर्तिमन्तस्त्रयोगुणाः ॥
 ॥ ४ ॥ ततोमहानहङ्कारःपञ्चतन्मात्रएवच ॥ रूपरसगन्धस्पर्शशब्दाश्चैवेतिसङ्गकाः ॥ ५ ॥ आविर्बभूवतत्पश्चात्स्वयंनारायणः प्रभुः ॥
 श्यामोयुवापीतवासावनमालीचतुर्भुजः ॥ ६ ॥ शंखचक्रगदापद्मधरःस्मेरमुखाम्बुजः ॥ रत्नभूषणभूषाढ्यःशार्ङ्गकौस्तुभभूषणः ॥ ७ ॥
 श्रीनिधिः श्रीविभावनः ॥ शारदेन्दुप्रभामृष्टमुखेन्दुसुमनोहरः ॥ ८ ॥ कामदेवप्रभामृष्टरूपलावण्यसुन्दरः ॥

ब्र. वै.

॥ ३ ॥

श्रीकृष्णस्तुतिस्तत्त्वावतं पुटांजलिः ॥ ९ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ ॥ वरं वरेण्यं वरदं वरार्हं वरकारणम् ॥ कारणं कारणानाञ्च कर्म
तत्कर्मकारणम् ॥ १० ॥ तपस्तत्फलदं शश्वत्तपस्वी शंचतापसम् ॥ वन्दे न वधनश्यामं स्वात्मारामं मनोहरम् ॥ ११ ॥ निष्कामं काम
रूपं च कामघ्नं कामकारणम् ॥ सर्वं सर्वेश्वरं सर्वबीजरूपमनुत्तमम् ॥ १२ ॥ वेदरूपं वेदभवं वेदोक्तफलदं फलम् ॥ वेदज्ञं तद्विधानञ्च सर्ववेदवि
दां वरम् ॥ १३ ॥ इत्युक्त्वा भक्तियुक्तश्च स उवा स तदा ज्ञया ॥ रत्नसिंहासने रम्ये पुरतः परमात्मनः ॥ १४ ॥ नारायणकृतं स्तोत्रं यः पठेत्सु
समाहितः ॥ त्रिसन्ध्यं यः पठेत्त्रित्यं पापं तस्य न विद्यते ॥ १५ ॥ पुत्रार्थी लभते पुत्रं भार्यार्थी लभते प्रियाम् ॥ भ्रष्टराज्योऽभेद्राज्यं धनं भ्रष्ट
नो लभेत् ॥ १६ ॥ कारागारे विपद्गस्तः स्तोत्रेणानेन मुच्यते ॥ रोगात्प्रमुच्यते रोगी ध्रुवं श्रुत्वा च संयतः ॥ १७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥
आविर्बभूव तत्पश्चादात्मनो वामपार्श्वतः ॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशः पञ्चवक्त्रो दिगम्बरः ॥ १८ ॥ तप्तकाञ्चनवर्णा भजटा भारधरो वरः ॥
ईषद्धास्यप्रसन्नास्यस्त्रिनेत्रश्चन्द्रशेखरः ॥ १९ ॥ त्रिशूलपट्टिशधरो जपमालाकरः परः ॥ सर्वसिद्धेश्वरः सिद्धो योगीन्द्राणां गुरोर्गुरुः ॥ २० ॥
मृत्योर्मृत्युरीश्वरश्च मृत्युर्मृत्युं जयः शिवः ॥ ज्ञानानन्दो महाज्ञानी महाज्ञानप्रदः परः ॥ २१ ॥ पूर्णचन्द्रप्रभामृष्टसुखदृश्यो मनोहरः ॥
वैष्णवानां च प्रवरः प्रज्वलन्ब्रह्मतेजसा ॥ २२ ॥ श्रीकृष्णपुरतः स्थित्वा तुष्टावतं पुटांजलिः ॥ पुलकाङ्कितसर्वाङ्गः साश्रुनेत्रोऽतिगद्गदः ॥
॥ २३ ॥ "महादेव उवाच ॥ ॥ जयस्वरूपं जयदं जयेशं जयकारणम् ॥ प्रवरं जयदानां च वन्दे तमपराजितम् ॥ २४ ॥ विश्वं विश्वेश्वरे
शंच विश्वेशं विश्वकारणम् ॥ विश्वाधारं च विश्वस्तं विश्वकारणकारणम् ॥ २५ ॥ विश्वरक्षाकारणं च विश्वघ्नं विश्वजं परम् ॥ फलबीजं
फलाधारं फलंच तत्फलप्रदम् ॥ २६ ॥ तेजःस्वरूपं तेजोदं सर्वतेजस्विनां वरम् ॥ इत्येवमुक्त्वा तं न त्वारत्नसिंहासने वरे ॥ नारायणं च संभा
ष्य स उवा स तदा ज्ञया ॥ २७ ॥ इति शम्भुकृतं स्तोत्रं यो जनः संयतः पठेत् ॥ सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्य विजयं च पदे पदे ॥ २८ ॥ सन्ततं वर्द्धते मि
त्रं धनमैश्वर्यमेव च ॥ शत्रुसैन्यं क्षयं याति दुःखानि दुरितानि च ॥ २९ ॥ इति ब्रह्मवैवर्ते शम्भुकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम् ॥ " ॥ सौतिरुवाच ॥

१ इदं स्तोत्रं न विद्यते एकस्मिन्पुस्तके ।

ब्र. खं.

अ० ३

॥ ३ ॥

आविर्बभूवतत्पश्चात्कृष्णस्यनाभिपङ्कजात् ॥ महातपस्वीवृद्धश्चकमण्डलुकरोवरः ॥ ३० ॥ शुक्रवासाः शुक्रदन्तः शुक्रकेशश्चतुर्मुखः ॥
 योगीशः शिल्पिनामीशः सर्वेषांजनकोगुरुः ॥ ३१ ॥ तपसांफलदाताचप्रदातासर्वसम्पदाम् ॥ स्रष्टाविधाताकर्ताचहर्ताचसर्वकर्म
 णाम् ॥ ३२ ॥ धाताचतुर्णांवेदानांज्ञातावेदप्रसूपतिः ॥ शान्तःसरस्वतीकान्तः सुशीलश्चकृपानिधिः ॥ ३३ ॥ श्रीकृष्णपुरतः स्थि
 त्वातुष्टावतंपुटांजलिः ॥ पुलकांकितसर्वांगोभक्तिनम्रात्मकन्धरः ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कृष्णं वन्दे गुणातीतं गोविन्दमेक
 मक्षरम् ॥ अव्यक्तमव्ययं व्यक्तं गोपवेषविधायिनम् ॥ ३५ ॥ किशोरवयसं शान्तं गोपीकान्तं मनोहरम् ॥ नवीननीरदश्यामं कोटिक
 न्दर्पसुन्दरम् ॥ ३६ ॥ वृन्दावनवनाभ्यर्णे रासमण्डलसंस्थितम् ॥ रासेश्वरं रासवासं रासोल्लाससमुत्सुकम् ॥ ३७ ॥ इत्येवमुक्तातं न
 त्वा रत्नसिंहासनेवरम् ॥ नारायणेशो संभाष्य स उवा स तदा ज्ञया ॥ ३८ ॥ इति ब्रह्मकृतं स्तोत्रं प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ पापानितस्य नश्य
 न्ति दुःस्वप्नः सुस्वप्नो भवेत् ॥ ३९ ॥ भक्तिर्भवति गोविन्दे श्रीपुत्रपौत्रवर्द्धिनी ॥ अकीर्तिः क्षयमाप्नोति सत्कीर्तिर्वर्द्धते चिरम् ॥ ४० ॥
 इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम् ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ आविर्बभूवतत्पश्चाद्दक्षसः परमात्मनः ॥ सस्मितः पुरुषः कश्चिच्छुक्र
 वर्णोजटाधरः ॥ ४१ ॥ सर्वसाक्षी च सर्वज्ञः सर्वेषां सर्वकर्मणाम् ॥ समः सर्वत्र सदयोर्हिंसाकोपविवर्जितः ॥ ४२ ॥ धर्मज्ञानयुतो धर्मो
 धर्मिष्ठो धर्मदो भवेत् ॥ स एव धर्मिणां धर्मः परमात्मा फलोद्भवः ॥ ४३ ॥ श्रीकृष्णपुरतः स्थित्वा प्रणम्य दण्डवद्भुवि ॥ तुष्टाव परमात्मानं
 सर्वेशं सर्वकामदम् ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीधर्म उवाच ॥ ॥ कृष्णं विष्णुं वासुदेवं परमात्मानमीश्वरम् ॥ गोविन्दं परमानन्दमेकमक्षरमच्यु
 तम् ॥ ४५ ॥ गोपेश्वरश्च गोपीशं गोपंगोरक्षकं विभुम् ॥ गवामीशं च गोष्ठस्थं गोवत्सपुच्छधारिणम् ॥ ४६ ॥ गोगोपगोपीमध्यस्थं प्रधा
 नं पुरुषोत्तमम् ॥ वन्दे न वदय मनवन्श्यामं शांतं मनोहरम् ॥ ४७ ॥ इत्युच्चार्य्य समुत्तिष्ठन्नसिंहासनेवरे ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशांस्तान्सम्भा
 ष्य स उवा स ह ॥ ४८ ॥ चतुर्विंशतिनामानि धर्मवक्रोद्गतानि च ॥ यः पठेत् प्रातरुत्थाय स सुखी सर्वतो जयी ॥ ४९ ॥ मृत्युकाले हरेर्नाम त
 स्य साध्यं न भवेत् ॥ स यात्यन्ते हरेः स्थानं हरिदास्यं भवेद्भुवम् ॥ ५० ॥ नित्यं धर्मस्तं च दत्तेना धर्मे तद्रतिर्भवेत् ॥ चतुर्वर्गफलं तस्य

ब्र. वै.

॥ ४ ॥

शश्वेत्कृष्णस्तोत्रम् ॥ ५१ ॥ तद्वद्वासर्वपापानिपलायन्तेभयेनच ॥ भयानिचैवदुःखानिवैनतेयमिवोरगाः ॥ ५२ ॥ ॥ इतिब्रह्म
वैवर्तेधर्मकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम् ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ आविर्बभूवकन्यैकाधर्मस्यवामपार्श्वतः ॥ मूर्तिर्मूर्तिमतीसाक्षाद्वितीयाकम
लालया ॥ ५३ ॥ आविर्बभूवतत्पश्चान्मुखतःपरमात्मनः ॥ एकादेवीशुक्लवर्णावीणापुस्तकधारिणी ॥ ५४ ॥ कोटिपूर्णेन्दुशोभाढ्या
शरत्पङ्कजलोचना ॥ वह्निशुद्धांशुकाधानारत्नभूषणभूषिता ॥ ५५ ॥ सस्मितासुदतीश्यामासुन्दरीणांचसुन्दरी ॥ श्रेष्ठाश्रुतीनांशा
स्त्राणांविदुषांजननीपरा ॥ ५६ ॥ वागधिष्ठातृदेवीसाकवीनामिष्टदेवता ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपाचशान्तरूपासरस्वती ॥ ५७ ॥ गोविन्द
पुरतःस्थित्वाजगौप्रथमतःसुखम् ॥ तन्नामगुणकीर्तिचवीणयासाननर्तच ॥ ५८ ॥ कृतानियानिकर्माणिकल्पेकल्पेयुगेयुगे ॥ तानि
सर्वाणिहरिणातुष्टावसंपुटांजलिः ॥ ५९ ॥ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ रासमण्डलमध्यस्थंरासोल्लाससमुत्सुकम् ॥ “रत्नसिंहासनस्थं
चरत्नभूषणभूषितम् ॥ ६० ॥ रासेश्वरंरासकरंवरंरासेश्वरीश्वरम् ॥ रासाधिष्ठातृदेवंचवन्देरासविनोदिनम् ॥ ६१ ॥” रासायासपरिश्रा
न्तरासरासविहारिणम् ॥ रासोत्सुकानांगोपीनांकान्तंशान्तंमनोहरम् ॥ ६२ ॥ प्रणम्यचतमित्युक्ताप्रहृष्टवदनासती ॥ उवाससासका
माचरत्नसिंहासनेवरे ॥ ६३ ॥ इतिवाणीकृतंस्तोत्रंप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ बुद्धिमान्धनवान्सोऽपिविद्यावान्पुत्रवान्सदा ॥ ६४ ॥ इति
ब्रह्मवैवर्तेसरस्वतीकृतंश्रीकृष्णस्तोत्रम् ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ आविर्बभूवमनसःकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ एकादेवीगौरवर्णारत्नालंकारभू
षिता ॥ ६५ ॥ पीतवस्त्रपरीधानासस्मितानवयौवना ॥ सर्वैश्वर्याधिदेवीसासर्वसम्पत्फलप्रदा ॥ स्वर्गेचस्वर्गलक्ष्मीश्वराजलक्ष्मीश्वरा
जसु ॥ ६६ ॥ साहरेः पुरतः स्थित्वापरमात्मानमीश्वरम् ॥ तुष्टावप्रणतासाध्वीभक्तिनम्रात्मकन्धरा ॥ ६७ ॥ महालक्ष्मीरुवाच ॥
सत्यस्वरूपंसत्येशंसत्यबीजंसनातनम् ॥ सत्याधारंचसत्यज्ञंसत्यमूलंनमाम्यहम् ॥ ६८ ॥ इत्युक्ताश्रीहरिनत्वासाचोवाससुखासने ॥
तत्तकांचनवर्णाभाभासयन्तीदिशस्त्विषा ॥ ६९ ॥ आविर्बभूवतत्पश्चाद्बुद्धेश्वरपरमात्मनः ॥ सर्वाधिष्ठातृदेवीसामूलप्रकृतिरीश्वरी ॥
॥ ७० ॥ तत्तकांचनवर्णाभासूर्यकोटिसमप्रभा ॥ ईषद्धास्यप्रसन्नास्याशरत्पंकजलोचना ॥ ७१ ॥ रक्तवस्त्रपरीधानारत्नाभरणभूषिता ॥

ब्र. खं.

अ० ३

॥ ४ ॥

निद्रातृष्णाक्षुत्पिपासादयाश्रद्धाक्षमादिकाः ॥ ७२ ॥ तासांच सर्वशक्तीनामीशाधिष्ठातृदेवता ॥ भयंकरीशतभुजादुर्गादुर्गार्तिनाशिनी
 ॥ ७३ ॥ आत्मनःशक्तिरूपासाजगतांजननीपरा ॥ त्रिशूलशक्तिशार्ङ्गचधनुःखड्गशराणिच ॥ ७४ ॥ शंखचक्रगदापद्ममक्षमालांक
 मण्डलम् ॥ वज्रमंकुशपाशंचभुशुण्डीदण्डतोमरम् ॥ ७५ ॥ नारायणास्त्रं ब्रह्मास्त्रं रौद्रपाशुपतंतथा ॥ पार्ष्ण्यं वारुणं वाह्मं गान्धर्वं विभ्रती
 सती ॥ कृष्णस्य पुरतःस्थित्वा तुष्टावतं मुदान्विता ॥ ७६ ॥ ॥ प्रकृतिरुवाच ॥ ॥ अहंप्रकृतिरीशाना सर्वेशा सर्वरूपिणी ॥ सर्वशक्ति
 स्वरूपा च मया च शक्तिमज्जगत् ॥ ७७ ॥ त्वया सृष्टान् स्वतन्त्रा त्वमेव जगतां पतिः ॥ गतिश्च पातास्रष्टा च संहर्ता च पुनर्विधिः ॥ ७८ ॥
 स्रष्टुं स्रष्टा च संहर्तुं संहर्ता वेधसां विधिः ॥ परमानन्दरूपं त्वां वन्दे चानन्दपूर्वकम् ॥ चक्षुर्निमेषकाले च ब्रह्मणः पतनं भवेत् ॥ ७९ ॥ तस्य
 प्रभावमतुलं वर्णितुं कः क्षमो विभो ॥ भ्रूमङ्गलीलामात्रेण विष्णुकोटिं सृजेत्तु यः ॥ ८० ॥ चराचरांश्च विश्वेषु देवान् ब्रह्मपुरोगमान् ॥ मद्वि
 धाः कतिवा देवीः स्रष्टुं शक्तश्च लीलया ॥ ८१ ॥ परिपूर्णतमं स्वीडयं वन्दे चानन्दपूर्वकम् ॥ महान्विराट् यत्कलांशो विश्वसंख्याश्रयो विभो ॥
 वन्दे चानन्दपूर्वतं परमात्मानमीश्वरम् ॥ ८२ ॥ यंच स्तोतुमशक्ताश्च ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ वेदा अहंच वाणी च वन्दे तं प्रकृतेः परम् ॥ ८३ ॥
 वेदाश्च विदुषां श्रेष्ठाः स्तोतुं शक्ताश्च न क्षमाः ॥ निर्लक्ष्यं कः क्षमः स्तोतुं तं निरीहं न माम्यहम् ॥ ८४ ॥ इत्येवमुक्त्वा सा दुर्गारत्नसिंहासने वरे ॥
 उवासनत्वा श्रीकृष्णं तुष्टुवुस्तां सुरेश्वराः ॥ ८५ ॥ इति दुर्गाकृतं स्तोत्रं कृष्णस्य परमात्मनः ॥ यः पठेदर्चनाकाले स जयी सर्वतः सुखी ॥
 ॥ ८६ ॥ दुर्गातस्य गृहं त्यक्तानैव यातिकदाचन ॥ भवाब्धौ यशसा भातियात्यन्ते श्रीहरेः पुरम् ॥ ८७ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे ब्रह्मख
 ण्डे सौतिशौनकसंवादे सृष्टिनिरूपणे दुर्गास्तोत्रं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ आविर्बभूव तत्पश्चात् कृष्णस्य र
 सनाग्रतः ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशा देवी चैकामनोहरा ॥ १ ॥ शुक्लवस्त्रपरीधाना सर्वालंकारभूषिता ॥ विभ्रती जपमालाश्च सा सावित्री प्र
 कीर्तिता ॥ २ ॥ सा तुष्टावपुरःस्थित्वा परं ब्रह्म सनातनम् ॥ पुटांजलिपरा सा ध्वी भक्तिनम्रा त्मकन्धरा ॥ ३ ॥ ॥ सा विष्णुवाच ॥ ॥
 नमोऽपि त्वं ब्रह्मज्योतिः सनातनम् ॥ परात्परतरं श्यामं निर्विकारं निरंजनम् ॥ ४ ॥ इत्युक्त्वा सस्मिता देवी रत्नसिंहासने वरे ॥

ब्र. वै.

॥ ५ ॥

उवाच तत्र पुनरवश्रुतिप्रसूः ॥ ६ ॥ आविर्बभूव तत्पश्चात्कृष्णस्य परमात्मनः ॥ मानसाच्च पुमानेकस्तत्तत्कांचनसन्निभः ॥ ६ ॥
मनोमथनातिसर्वेषां पञ्चबाणेन कामिनाम् ॥ तन्नाम मन्मथं तेन प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ ७ ॥ तस्य पुंसो वामपार्श्वात्कामस्य कामिनीवरा ॥
बभूवातीवललिता सर्वेषां मोहकारिणी ॥ ८ ॥ रतिर्बभूव सर्वेषां तां दृष्ट्वा सस्मितां सतीम् ॥ रतीति तेन तन्नाम प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ ९ ॥ हरिं
स्तुत्वा तथा सार्द्धं स उवासहरेः पुरः ॥ रत्नसिंहासने चास्य पञ्चबाणो धनुर्द्धरः ॥ १० ॥ मारणं स्तम्भनञ्चैव जृम्भणं शोषणं तथा ॥ उन्मादनं
पञ्चबाणान् पञ्चबाणो विभर्तिसः ॥ ११ ॥ बाणांश्चिक्षेप सर्वांश्च कामो बाणपरीक्षया ॥ सद्यः सर्वे सकामाश्च बभूवुरीश्वरेच्छया ॥ १२ ॥
रतिं दृष्ट्वा ब्रह्मणश्चरेतः पातो बभूव ह ॥ तत्र तस्थौ महायोगी वस्त्रेणाच्छाद्य लज्जया ॥ १३ ॥ वस्त्रं दग्ध्वासमुत्तस्थौ ज्वलदग्निः सुरेश्वरः ॥
कोटितालप्रमाणश्च स शिखश्च समुज्ज्वलन् ॥ १४ ॥ कृष्णस्तद्वर्द्धनं दृष्ट्वा स सर्जापः स्वलीलया ॥ निःश्वासवायुना सार्द्धं मुखविन्दुसमुद्भि
रन् ॥ १५ ॥ विश्वौघं प्लावयामास मुखविन्दुजलं द्विज ॥ तत्र किञ्चिज्जलकणं वह्निं शान्तं चकार ह ॥ १६ ॥ ततः प्रभृतितेनाग्निस्तोयान्निर्वा
णतां व्रजेत् ॥ आविर्भूतः पुमानेकस्तत्तदधिदेवता ॥ १७ ॥ उत्तस्थौ तज्जलादेकः पुमान्सवरुणः स्मृतः ॥ जलाधिष्ठातृदेवोऽसौ सर्वे
षां यादसाम्पतिः ॥ १८ ॥ आविर्बभूव कन्यैका तद्वह्नेर्वामपार्श्वतः ॥ सा स्वाहा वह्निपत्नी तां प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ १९ ॥ जलेशस्य वा
मपार्श्वात्कन्या चैका बभूव सा ॥ वरुणानीति विख्याता वरुणस्य प्रिया सती ॥ २० ॥ बभूव पवनः श्रीमान् विभोर्निःश्वासवायुनः ॥
स च प्राणाश्च सर्वेषां निःश्वासस्तत्फलोद्भवः ॥ २१ ॥ तस्य वायोर्वामपार्श्वात्कन्या चैका बभूव ह ॥ वायोः पत्नी सा च देवी वायवी परिकी
र्तिता ॥ २२ ॥ कृष्णस्य कामबाणेन रेतः पातो बभूव ह ॥ जले तद्रेचनं च केलज्जया सुरसंसदि ॥ २३ ॥ सहस्रवत्सरान्ते तद्विम्बरूपं
बभूव ॥ ततो महान्विराड्जज्ञे विश्वौघाधार एव सः ॥ २४ ॥ यस्यैकलोमविवरे विश्वैकस्य व्यवस्थितिः ॥ स्थूलात्स्थूलतरः सोऽपि महा
न्नान्यस्ततः परः ॥ २५ ॥ स एव षोडशांशोऽपि कृष्णस्य परमात्मनः ॥ महाविष्णुः स विज्ञेयः सर्वाधारः सनातनः ॥ २६ ॥ महार्णवे
शयानः स पद्मपत्रं यथा जले ॥ बभूव तुस्तौ द्वौ दैत्यौ तस्य कर्णमलोद्भवौ ॥ २७ ॥ तौ जलाच्च समुत्थाय ब्रह्माणं हन्तुमुद्यतौ ॥ नारायणश्च

ब्र. खं.

अ० ४

॥ ५ ॥

भगवाञ्जघनेतौजघानह ॥ २८ ॥ बभूवमेदिनीकृत्स्नाकात्स्न्येनमेदसातयोः ॥ तत्रैवसन्तिविश्वानिसाचदेवीवसुन्धरा ॥ २९ ॥ ॥
 इति श्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेब्रह्मखण्डेसौतिशौनकसंवादेसृष्टिनिरूपणेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ गोगोपगो
 प्योगोलोकेकिंनित्याःकिंनुकल्पिताः ॥ ममसंदेहभेदार्थतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ १ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ सर्वादिसृष्टौताःकृ
 ताःप्रलये प्रलयेस्थिताः ॥ सर्वादिसृष्टिकथनंयन्मयाकथितंद्विज ॥ २ ॥ सर्वादिसृष्टौकृतौचनारायणमहेश्वरौ ॥ प्रलयेप्रलयेव्यक्तौस्थि
 तौतौप्रकृतिश्चसा ॥ ३ ॥ सर्वादौब्रह्मकल्पस्यचरितंकथितंद्विज ॥ वाराहपाद्मकल्पौद्रौकथयिष्यामिश्रोष्यसि ॥ ४ ॥ ब्राह्मवाराहपा
 द्माश्चकल्पाश्चत्रिविधामुने ॥ यथायुगानिचत्वारिक्रमेणकथितानिच ॥ ५ ॥ सत्यंत्रेताद्वापरश्चकलिश्चेतिचतुर्युगम् ॥ त्रिशतैश्चषष्ट्य
 धिकैर्युगैर्दिव्ययुगंस्मृतम् ॥ ६ ॥ मन्वन्तरन्तुदिव्यानांयुगानामेकसप्ततिः ॥ चतुर्दशेषुमनुषुगतेषुब्रह्मणोदिनम् ॥ ७ ॥ त्रिशतैश्चषष्ट्य
 धिकैर्दिनैर्वर्षश्चब्रह्मणः ॥ अष्टोत्तरंवर्षशतंविधेरायुर्निरूपितम् ॥ ८ ॥ एतन्निमेषकालस्तुकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ ब्रह्मणश्चायुषाकल्पः
 कालविद्भिर्निरूपितः ॥ ९ ॥ क्षुद्रकल्पाबहुतरास्तेसंवर्तादयःस्मृताः ॥ सप्तकल्पांतजीवीसमार्कण्डेयश्चतन्मतः ॥ १० ॥ ब्रह्मणश्चदि
 नेनैवसकल्पःपरिकीर्तितः ॥ विधेश्चसप्तदिवसेमुनेरायुर्निरूपितम् ॥ ११ ॥ ब्राह्मवाराहपाद्माश्चत्रयःकल्पानिरूपिताः ॥ कल्पत्रयेय
 थासृष्टिःकथयामिनिशामय ॥ १२ ॥ ब्राह्मेचमेदिनींसृष्ट्वास्त्रष्टासृष्टिंचकारसः ॥ मधुकैटभयोश्चैवमेदसाचाज्ञयाप्रभोः ॥ १३ ॥ वाराहे
 तांसमुद्धृत्यलुप्तांमग्नारसातलात् ॥ विष्णोर्वराहरूपस्यद्वाराचातिप्रयत्नतः ॥ १४ ॥ पाद्मेविष्णोर्नाभिपद्मेस्त्रष्टासृष्टिंविनिर्ममे ॥ त्रिलो
 कींब्रह्मलोकान्तानित्यलोकत्रयंविना ॥ १५ ॥ एतत्तुकालसंख्यानमुक्तंसृष्टिनिरूपणे ॥ किंचिन्निरूपणंसृष्टेःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥
 ॥ १६ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ अतःपरंकिंचकारभगवान्सात्वतांपतिः ॥ एतान्सृष्ट्वाकिंचकारतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ १७ ॥
 ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ अतःपरंतुगोलोकेगोलोकेशोमहान्प्रभुः ॥ एतान्सृष्ट्वाजगामासौसुरम्यंरासमंडलम् ॥ एतैःसमेतैर्भगवानतीवक

१. चालनीन्यायेन पृथक्पृथक्तत्पूरकत्वमस्त्येवेतिज्ञेयम् ।

ब्र. वै.

॥ ६ ॥

मनोचक्र ॥ १८ ॥ रम्याणांकल्पवृक्षाणां मध्येतीवमनोहरम् ॥ सुविस्तीर्णचसुसमंसुस्निग्धमण्डलाकृतम् ॥ १९ ॥ चन्दनागुरुकस्तू-
रिकुंकुमैश्चसुसंस्कृतम् ॥ दधिलाजसक्तुधान्यदूर्वापर्णपरिप्लुतम् ॥ २० ॥ पट्टसूत्रग्रन्थियुक्तं नवचन्दनपल्लवैः ॥ संयुक्तरम्भास्तंभानां
समूहैः परिवेष्टितम् ॥ २१ ॥ सद्रत्नसारनिर्माणमण्डपानां त्रिकोटिभिः ॥ रत्नप्रदीपज्वलितैः पुष्पधूपाधिवासितैः ॥ २२ ॥ शृंगारार्ह-
भोगवस्तुसमूहपरिवेष्टितम् ॥ अतीवललिताकल्पतल्पयुक्तैः सुशोभितम् ॥ २३ ॥ तत्रगत्वा चतैः सार्धं समुवासजगत्पतिः ॥ दृष्ट्वा रासं
विस्मितास्ते बभूवुर्मुनिसत्तम ॥ २४ ॥ आविर्बभूव कन्यैका कृष्णस्य वामपार्श्वतः ॥ धावित्वा पुष्पमानीय ददावर्घ्यप्रभोः पदे ॥ २५ ॥
रासे संभूय गोलोके सा दधावहरेः पुरः ॥ तेन राधा समाख्याता पुरा विद्भिर्द्विजोत्तम ॥ २६ ॥ प्राणाधिष्ठातृदेवी सा कृष्णस्य परमात्मनः ॥
आविर्बभूव प्राणेभ्यः प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ॥ २७ ॥ देवी षोडशवर्षीयानवयौवनसंयुता ॥ वह्निशुद्धांशुकाधाना सस्मिता सुमनोहरा ॥
॥ २८ ॥ सुकोमलांगीललिता सुन्दरीषु च सुन्दरी ॥ बृहन्नितम्बभारार्त्तापीनश्रोणिपयोधरा ॥ २९ ॥ बन्धुजीवजितारक्तसुन्दरोष्ठाध-
रावरा ॥ मुक्तापंक्तिजिता चारुदन्तपंक्तिर्मनोहरा ॥ ३० ॥ शरत्पार्वणकोटीन्दुशोभामृष्टशुभानना ॥ चारुसीमन्तिनी चारुशरत्पङ्कज-
लोचना ॥ ३१ ॥ खगेन्द्रचंचुविजितचारुनासा मनोहरा ॥ स्वर्णगण्डूकविजिते गण्डयुग्मे च विभ्रती ॥ ३२ ॥ दधती चारुकर्णे च रत्ना-
भरणभूषिते ॥ चन्दनागुरुकस्तूरीयुक्तकुंकुमविन्दुभिः ॥ ३३ ॥ सिन्दूरविन्दुसंयुक्तसुकपोलामनोहरा ॥ सुसंस्कृतं केशपाशं मालती-
माल्यभूषितम् ॥ ३४ ॥ सुगन्धकवरीभारं सुन्दरं दधती सती ॥ स्थलपद्मप्रभामुष्टं पादयुग्मं च विभ्रती ॥ ३५ ॥ गमनं कुर्वती सा च हंस-
खञ्जनगञ्जनम् ॥ सद्रत्नसारनिर्माणं वनमालां मनोहराम् ॥ ३६ ॥ हारं हीरकनिर्माणं रत्नकेयूरकङ्कणम् ॥ सद्रत्नसारनिर्माणं पाशकं
सुमनोहरम् ॥ ३७ ॥ अमूल्यरत्ननिर्माणं कण्ठमञ्जीररञ्जितम् ॥ नानाप्रकारचित्राढ्यं सुन्दरं परिबिभ्रती ॥ ३८ ॥ सा च सम्भाष्य
गोविन्दं रत्नसिंहासने वरे ॥ उवास सस्मिता भर्तुः पश्यन्ती मुखपङ्कजम् ॥ ३९ ॥ तस्याश्च लोमकूपेभ्यः सद्योगोपांगनागणः ॥ आविर्बभू-
व रूपेण वेशेनैव च तत्समः ॥ ४० ॥ लक्षकोटीपरिमितः शश्वत्सुस्थिरयौवनः ॥ संख्याविद्भिश्च संख्यातो गोलोके गोपिकागणः ॥ ४१ ॥

ब्र. ख.

अ० ५

॥ ६ ॥

कृष्णस्यलोमकूपेभ्यःसद्योगोपगणोमुने ॥ आविर्बभूवरूपेणवेषेणैवचतत्समः ॥ ४२ ॥ त्रिंशत्कोटिपरिमितःकमनीयोमनोहरः ॥ संख्या
 विद्मिश्चसंख्यातोबलवानांगणःश्रुतौ ॥ ४३ ॥ कृष्णस्यलोमकूपेभ्यःसद्यश्चाविर्बभूवह ॥ नानावर्णोंगोगणश्चशश्वत्सुस्थिरयौवनः ॥
 ॥ ४४ ॥ बलीवर्दाःसुरभ्यश्चवत्सानानाविधाःशुभाः ॥ अतीवललिताःश्यामाबह्वचोवैकामधेनवः ॥ ४५ ॥ तेषामेकंबलीवर्दकोटि
 सिंहसमंबले ॥ शिवायप्रददौकृष्णोवाहनायमनोहरम् ॥ ४६ ॥ कृष्णांगिनखरन्ध्रेभ्योहंसपंक्तिर्मनोहरा ॥ आविर्बभूवसहस्रास्त्रीपुं
 त्ससमन्विता ॥ ४७ ॥ तेषामेकराजहंसमहाबलपराक्रमम् ॥ वाहनायददौकृष्णोब्रह्मणेचतपस्विने ॥ ४८ ॥ वामकर्णस्यविवरात्कृ
 ष्णस्यपरमात्मनः ॥ गणः श्वेततुरङ्गाणामाविर्भूतोमनोहरः ॥ ४९ ॥ तेषामेकश्चश्वेताश्वंधर्मार्थवाहनायच ॥ ददौगोपाङ्गनेशश्चसंप्री
 त्यासुरसंसदि ॥ ५० ॥ दक्षकर्णस्यविवरात्पुंसश्चसुरसंसदि ॥ आविर्भूतासिंहपंक्तिर्महाबलपराक्रमा ॥ ५१ ॥ तेषामेकंददौकृष्णःप्रकृ
 त्यैपरमादरम् ॥ अमूल्यरत्नमाल्यश्चवरंयदभिवाञ्छितम् ॥ ५२ ॥ कृष्णोयोगेन योगीन्द्रश्चकाररथपञ्चकम् ॥ शुद्धरत्नेन्द्रनिर्माणंम
 नोयायिमनोहरम् ॥ ५३ ॥ लक्षयोजनमूर्ध्वेचप्रस्थेचशतयोजनम् ॥ लक्षचक्रंवायुरहंलक्षक्रीडागृहान्वितम् ॥ ५४ ॥ शृङ्गारार्हभो
 गवस्तुतल्पासंख्यसमन्वितम् ॥ रत्नप्रदीपलक्षाणांवाजिभिश्चविराजितम् ॥ ५५ ॥ नानाचित्रविचित्राढ्यंसद्रत्नकलशोज्ज्वलम् ॥
 रत्नदर्पणभूषाढ्यंशोभितंश्वेतचामरैः ॥ ५६ ॥ वह्निशुद्धांशुकैश्चित्रैर्मुक्ताजालैर्विभूषितम् ॥ मणीन्द्रमुक्तामाणिक्यहीरहारविराजितम् ॥
 ॥ ५७ ॥ आरक्तवर्णरत्नेन्द्रसारनिर्माणकृत्रिमैः ॥ पङ्कजानामसंख्यैश्चसुन्दरैश्चसुशोभितम् ॥ ५८ ॥ ददौनारायणायैकंतेषांमध्येद्विजो
 तमः ॥ एकंदत्त्वाराधिकायैररक्षाशेषमात्मने ॥ ५९ ॥ आविर्बभूवकृष्णस्यगुह्यदेशात्ततःपरम् ॥ पिङ्गलश्चपुमानेकःपिङ्गलैश्चगणैः
 सह ॥ ६० ॥ आविर्भूतायतोगुह्यात्तेनतेगुह्यकाःस्मृताः ॥ यः पुमान्सकुबेरश्चधनेशोगुह्यकेश्वरः ॥ ६१ ॥ बभूवकन्यकाचैकाकुबेरेवा
 मपार्श्वतः ॥ कुबेरपत्नीसादेवीसुन्दरीणांमनोरमा ॥ ६२ ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्चकूष्माण्डब्रह्मराक्षसाः ॥ वेतालाविकृतास्तस्याविर्भूता
 ॥ ६३ ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधारिणोवनमालिनः ॥ पीतवस्त्रपरीधानाःसर्वेश्यामचतुर्भुजाः ॥ ६४ ॥ किरीटिनः कुण्ड

ब्र. वै.

॥ ७ ॥

लिनाः ॥ आविर्भूताः पार्षदाश्च कृष्णस्य मुखतो मुने ॥ ६५ ॥ चतुर्भुजान् पार्षदांश्च ददौ नारायणाय च ॥ गुह्यकान् गुह्यके
शायभूतादीञ्छङ्कराय च ॥ ६६ ॥ द्विभुजाः श्यामवर्णाश्च जपमालाकरावराः ॥ ध्यायन्तश्चरणाम्भोजं कृष्णस्य सततं मुदा ॥ ६७ ॥
दास्येनियुक्ता दासाश्चैवार्घ्यमादाय यत्नतः ॥ आविर्भूता वैष्णवाश्च सर्वे कृष्णपरायणः ॥ ६८ ॥ पुलकाङ्कितसर्वाङ्गाः साश्रुनेत्राः सगद्ग
दाः ॥ आविर्भूताः पादपद्मात्पादपद्मैकमानसाः ॥ ६९ ॥ आविर्बभूवुः कृष्णस्य दक्षनेत्राद्भयङ्कराः ॥ त्रिशूलपट्टिशधरास्त्रिनेत्राश्चन्द्रशे
खराः ॥ ७० ॥ दिगम्बरामहाकायाज्वलदग्निशिखोपमाः ॥ तेभैरवामहाभागाः शिवतुल्याश्च तेजसा ॥ ७१ ॥ रुरुसंहारकालाख्या असि
तक्रोधभीषणाः ॥ महाभैरवस्वदाङ्गावित्यष्टौ भैरवाः स्मृताः ॥ ७२ ॥ आविर्बभूव कृष्णस्य वामनेत्राद्भयङ्करः ॥ त्रिशूलपट्टिशव्याघ्रचर्म
म्बरगदाधरः ॥ ७३ ॥ दिगम्बरो महाकायस्त्रिनेत्रश्चन्द्रशेखरः ॥ सईशानो महाभागो दिक्पालानामधीश्वरः ॥ ७४ ॥ डाकिन्यश्चैव
योगिन्यः क्षेत्रपालाः सहस्रशः ॥ आविर्बभूवुः कृष्णस्य नासिकाविवरोदरात् ॥ ७५ ॥ सुरास्त्रिकोटिसंख्याता दिव्यमूर्तिधरावराः ॥
आविर्बभूवुः सहसा पुंसो वै पृष्ठदेशतः ॥ ७६ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे सौतिशौनकसंवादे सृष्टिनिरूपणे ब्रह्मखण्डे पञ्चमोऽध्यायः ॥
॥ ५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ अथ कृष्णो महालक्ष्मीं सादरं च सरस्वतीम् ॥ नारायणाय प्रददौ रत्नेन्द्रं मालया सह ॥ १ ॥ सावित्रीं
ब्रह्मणे प्रादान्मूर्तिधर्माय सादरम् ॥ रतिकामाय रूपाढ्यां कुबेराय मनोरमाम् ॥ २ ॥ अन्याश्च याया अन्येभ्यो याश्च येभ्यः समुद्रवाः ॥
तस्मै तस्मै ददौ कृष्णस्तां तां रूपवतीं सतीम् ॥ ३ ॥ ततः शंकरमाहूय सर्वेशो योगिनां गुरुम् ॥ उवाच प्रियमित्येव गृहीयाः सिंहवाहिनीम् ॥
॥ ४ ॥ श्रीकृष्णस्य वचः श्रुत्वा प्रहसन्नीललोहितः ॥ उवाच भीतः प्रणतः प्राणेशं प्रभुमच्युतम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीमहेश्वर उवाच ॥ ॥
अधुना हं न गृह्णामि प्रकृतिं प्राकृतो यथा ॥ त्वद्भक्त्यैकव्यवहितां दास्यमार्गविरोधिनीम् ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानसमाच्छन्नां योगद्वारकपाटिकाम् ॥
मुक्तीच्छाध्वंसरूपां च सकामां कामवर्द्धिनीम् ॥ ७ ॥ तपस्याच्छन्नरूपां च महामोहकरण्डिकाम् ॥ भवकारागृहघोरेदृढां निगडरूपि
णीम् ॥ ८ ॥ शश्वद्विबुद्धिजननीं सद्बुद्धिच्छेदकारिणीम् ॥ शश्वद्विभोगसारां च विषयेच्छाविवर्द्धिनीम् ॥ ९ ॥ नेच्छामि गृहिणीं नाथवरं

ब्र. खं.

अ० ६

॥ ७ ॥

देहिमदीप्सितम् ॥ यस्ययद्वाञ्छितं तस्मै तद्ददाति स दीश्वरः ॥ १० ॥ त्वद्भक्तिविषये दास्ये लालसा वर्द्धतेऽनिशम् ॥ तृप्तिर्न जायते नाम ज
 पने पादसेवने ॥ ११ ॥ त्वन्नामपंचवक्त्रेण गुणं सन्मङ्गलालयम् ॥ स्वप्ने जागरणे शश्वद्वायन् गायन् भ्रमाम्यहम् ॥ १२ ॥ आकल्पकोटि
 कोटिं च तद्रूपध्यानतत्परम् ॥ भोगेच्छाविषये नैव योगे तपसि मन्मनः ॥ १३ ॥ त्वत्सेवने पूजने च वन्दने नाम कीर्तने ॥ सदोहसितमेषां च
 विरतौ विरतिलभेत ॥ १४ ॥ स्मरणं कीर्तनं नाम गुणयोः श्रवणं जपः ॥ त्वच्चारुरूपध्यानं त्वत्पादसेवा भिवन्दनम् ॥ १५ ॥ समर्पणञ्चा
 त्मनश्च नित्यं नैवेद्यभोजनम् ॥ वरं वरेश देहीदं न वधा भक्तिलक्षणम् ॥ १६ ॥ सार्ष्टिसालोक्य सारूप्यसामीप्यं साम्यलीनताम् ॥ वदन्ति
 षड्विधां मुक्तिं मुक्ता मुक्तिविदो विभो ॥ १७ ॥ अणिमालघिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं महिमा तथा ॥ ईशित्वञ्च वशित्वं च सर्वकामावसायिता ॥ १८ ॥
 सर्वज्ञदूरश्रवणं परकायप्रवेशनम् ॥ वाक्सिद्धिः कल्पवृक्षत्वं स्रष्टुं संहर्तुमीशता ॥ १९ ॥ अमरत्वं च सर्वाग्र्यं सिद्धयोऽष्टादशस्मृताः ॥
 योगास्तपांसि सर्वाणि दानानि च व्रतानि च ॥ २० ॥ यशः कीर्तिर्वचः सत्यं धर्माण्यनशनानि च ॥ भ्रमणं सर्वतीर्थेषु स्नानमन्यसुरार्चनम् ॥
 ॥ २१ ॥ सुरार्चादर्शनं सप्तद्वीपसप्तप्रदक्षिणम् ॥ स्नानं सर्वसमुद्रेषु सर्वस्वर्गप्रदर्शनम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मत्वं चैव रुद्रत्वं विष्णुत्वं च परंपदम् ॥
 अतोऽनिर्वचनीयानि वाञ्छनीयानि सन्ति वा ॥ २३ ॥ सर्वाण्येतानि सर्वेश कथितानि च यानि च ॥ तव भक्तिकलांशस्य कलां नार्हन्ति षोड
 शीम् ॥ २४ ॥ शर्वस्य वचनं श्रुत्वा कृष्णस्तं योगिनां गुरुम् ॥ प्रहस्योवाच वचनं सत्यं सर्वसुखप्रदम् ॥ २५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥
 मत्सेवां कुरु सर्वेश शर्वसर्वविदां वर ॥ कल्पकोटिशतं यावत्पूर्णशश्वदहर्निशम् ॥ २६ ॥ वरस्तपस्विनां त्वं च सिद्धानां योगिनां तथा ॥
 ज्ञानिनां वैष्णवानां च सुराणां च सुरेश्वर ॥ २७ ॥ अमरत्वं लभ भव भवमृत्युं जयो महान् ॥ सर्वसिद्धिं च वेदांश्च सर्वज्ञत्वं च मद्भरात् ॥ २८ ॥
 असंख्यब्रह्मणां पातं लीलायावत्सपश्यसि ॥ अद्य प्रभृतिज्ञानेन ते जसा वयसा शिव ॥ २९ ॥ पराक्रमेण यशसामहसामत्समो भव ॥ प्राणा
 नामधिकस्त्वं च न भक्तस्त्वत्परो मम ॥ ३० ॥ त्वत्परो नास्ति मे प्रेयांस्त्वं मदीयात्मनः परः ॥ ये त्वां निन्दन्ति पापिष्ठा ज्ञानहीना विचेत
 नाः ॥ ३१ ॥ अयन्ते कालसूत्रेण यावच्चन्द्रदिवा करौ ॥ कल्पकोटिशतान्ते च ग्रहीष्यसि शिवांशिव ॥ ३२ ॥ ममाव्यर्थं च वचनं पा

ब्र. वै.

॥ ८ ॥

लनंकेतुमहास ॥ त्वन्मुखाग्निर्गतं वाक्यं न करोम्यधुनेति च ॥ ३३ ॥ मद्वाक्यं च स्ववाक्यं च पालनं तत्करिष्यसि ॥ गृहीत्वा प्रकृतिं श
म्भो दिव्यं वर्षसहस्रकम् ॥ ३४ ॥ सुखं महच्च शृङ्गारं करिष्यसि न संशयः ॥ न केवलं तपस्वी त्वमीश्वरो मत्समो महान् ॥ ३५ ॥ काले
गृहीतपस्वी च योगीस्वेच्छामयो हियः ॥ दुःखं च दारसंयोगेयत्वं याकथितं शिव ॥ ३६ ॥ कुस्त्री ददाति दुःखं च स्वामिने न पतिव्रता ॥
कुले महतिया जाता कुलजा कुलपालिका ॥ ३७ ॥ करोति पालनं स्नेहात् सत्पुत्रस्य समं पतिम् ॥ पतिर्वन्धुः पतिर्भर्ता दैवतं कुलयोषिताम् ॥
॥ ३८ ॥ पतितोऽपतितो वापि कृपणश्चेश्वरोऽथ वा ॥ असत्कुलप्रसूतायाः पित्रोर्दुःशीलमिश्रिताः ॥ ३९ ॥ ध्रुवं ताः परभोग्याश्च पतिं नि
न्दन्ति सन्ततम् ॥ आवयोरतिरिक्तं च यापश्यति पतिं सती ॥ ४० ॥ गोलोके स्वामिना साद्धं कोटिकल्पं प्रमोदते ॥ भविता सा शिवा शैवी
प्रकृतिर्वैष्णवी शिव ॥ ४१ ॥ मदाज्ञया च तां साध्वीं गृहीष्यसि भवाय च ॥ प्रकृत्या यो न संयुक्तं त्वल्लिङ्गं तीर्थं मृत्कृतम् ॥ ४२ ॥ तीर्थे सह
सं संपूज्य भक्त्या पंचोपचारतः ॥ सदक्षिणं संयतो यः पवित्रश्च जितेन्द्रियः ॥ ४३ ॥ कोटिकल्पं च गोलोके मोदते च मया सह ॥ लक्ष्मी
र्थे पूजयेद्यो विधिवत्साधुदक्षिणम् ॥ ४४ ॥ न च्युतिस्तस्य गोलोकात् स भवेदावयोः समः ॥ मृद्भस्म गोशकृत्पिण्डैस्तीर्थैर्वालुकयाऽपि वा ॥
॥ ४५ ॥ कृत्वा लिङ्गं सकृत् पूज्य वसेत्कल्पायुतं दिवि ॥ प्रजावान्भूमिमान् विद्वान्पुत्रवान्धनवान्स्तथा ॥ ४६ ॥ ज्ञानवान्मुक्तिमान्साधुः शिव
लिङ्गार्चनाद्भवेत् ॥ शिवलिङ्गार्चनं स्थानं मत्तीर्थं तीर्थमेव तत् ॥ भवेत्तत्र मृतः पापी शिवलोकं स गच्छति ॥ ४७ ॥ महादेव महादेव महादेवे
ति वादिनः ॥ पश्चाद्यामि महात्रस्तो नाम श्रवणलोभतः ॥ ४८ ॥ शिवेति शब्दमुच्चार्य प्राणांस्त्यजति यो नरः ॥ कोटिजन्मार्जितात्पा
पान्मुक्तो मुक्तिं प्रयातिसः ॥ ४९ ॥ शिवकल्याणवचनं कल्याणं मुक्तिवाचकम् ॥ यतस्तत्प्रभवेत्तेन स शिवः परिकीर्तितः ॥ ५० ॥
विच्छेदे धनबन्धूनां निमग्नः शोकसागरे ॥ शिवेति शब्दमुच्चार्य लभेत्सर्वं शिवं नरः ॥ ५१ ॥ पापघ्ने वर्तते शिश्च वश्च मुक्तिप्रदे तथा ॥
पापघ्नो मोक्षदो नृणां शिवस्तेन प्रकीर्तितः ॥ ५२ ॥ शिवेति च शिवं नाम यस्य वाचि प्रवर्तते ॥ कोटिजन्मार्जितं पापं तस्य नश्यति निश्चितम् ॥
॥ ५३ ॥ इत्युक्त्वा शूलिने कृष्णो दत्त्वा कल्पतरुं मनुम् ॥ तत्त्वज्ञानं मृत्युजयमवोचत्सिंहवाहिनीम् ॥ ५४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥

ब्र. खं.

अ० ६

॥ ८ ॥

अधुनातिष्ठवत्सेत्वंगोलोकेममसन्निधौ ॥ कालेभजिष्यसिशिवंशिवदश्चशिवायनम् ॥ ५५ ॥ तेजःसुसर्वदेवानामाविर्भूयवरानने ॥
 संहृत्यदैत्यान्सर्वाश्चभवितासर्वपूजिता ॥ ५६ ॥ ततःकल्पविशेषेचसत्यंसत्ययुगेसति ॥ भवितादक्षकन्यात्वंसुशीलाशम्भुगेहिनी ॥
 ॥ ५७ ॥ ततःशरीरंसंत्यज्ययज्ञेभर्तुश्चनिन्दया ॥ मेनायांशैलभार्यायांभवितापार्वतीतिच ॥ ५८ ॥ दिव्यंवर्षसहस्रश्चविहारिष्यसिश
 म्भुना ॥ पूर्णततःसर्वकालमभेदंत्वंलभिष्यसि ॥ ५९ ॥ कालेसर्वेषुविश्वेषुमहापूजासुपूजिते ॥ भविताप्रतिवर्षेचशारदीयासुरेश्वरि ॥
 ॥ ६० ॥ ग्रामेषुनगरेष्वेवपूजिताग्रामदेवता ॥ भवतीभवितेत्येवंनामभेदेनचारुणा ॥ ६१ ॥ मदाज्ञयाशिवकृतैस्तन्त्रैर्नानाविधैरपि ॥
 पूजाविधिंविधास्यामिकवचंस्तोत्रसंयुतम् ॥ ६२ ॥ भविष्यन्तिमहान्तश्चतवैवपरिचारकाः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांसिद्धाश्चफलभागि
 नः ॥ ६३ ॥ यत्वांमातर्भजिष्यन्तिपुण्यक्षेत्रेचभारते ॥ तेषांयशश्चकीर्तिश्चधर्मैश्चर्य्यश्चवर्द्धते ॥ ६४ ॥ इत्युक्त्वाप्रकृतितस्यैमन्त्रमेका
 दशाक्षरम् ॥ दत्त्वासकामबीजश्चमन्त्रराजमनुत्तमम् ॥ ६५ ॥ चकारविधिनाध्यानंभक्तंभक्तानुकम्पया ॥ श्रीमायाकामबीजाढ्यंददौ
 मन्त्रंदशाक्षरम् ॥ ६६ ॥ सृष्ट्यौपयौगिकींशक्तिसर्वसिद्धिचकामदाम् ॥ तद्विशिष्टोत्कृष्टतत्त्वंज्ञानंतस्यैददौविभुः ॥ ६७ ॥ त्रयोदशा
 क्षरंमन्त्रंदत्त्वातस्मैजगत्पतिः ॥ कवचंस्तोत्रसहितंशङ्करायतथाद्विज ॥ ६८ ॥ दत्त्वाधर्मायतंमन्त्रंसिद्धिज्ञानंतदेवच ॥ कामायवह्नयेचै
 वकुबेरायचवायवे ॥ ६९ ॥ एवंकुबेरादिभ्यस्तुदत्त्वामन्त्रादिकंपरम् ॥ विधिंप्रोवाचसृष्ट्यर्थंविधातुर्विधिरेवसः ॥ ७० ॥ ॥ श्रीभग
 वानुवाच ॥ ॥ मदीयंचतपःकृत्वादिव्यंवर्षसहस्रकम् ॥ सृष्टिंकुरुमहाभागविधेनानाविधांपराम् ॥ ७१ ॥ इत्युक्त्वाब्रह्मणेकृष्णोद
 दौमालांमनोरमाम् ॥ जगामसार्द्धंगोपीभिर्गोपैर्वृन्दावनंवनम् ॥ ७२ ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेसौतिशौनकसंवादेब्रह्मख
 ण्डेसृष्टिनिरूपणंनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तदाब्रह्मातपःकृत्वासिद्धिंप्राप्ययथेप्सिताम् ॥ ससृजेपृथिवीमा
 दौमधुकैटभमेदसा ॥ १ ॥ ससृजेपर्वतानष्टौप्रधानान्सुमनोहरान् ॥ क्षुद्रानसंख्यान्किंब्रूमःप्रधानाख्यानिशामय ॥ २ ॥ सुमेरुश्चैवकै
 लपः ॥ उदयश्चतथाऽस्तश्चसुवेलंगन्धमादनम् ॥ ३ ॥ समुद्रान्ससृजेसप्तनदान्कतिविधानदीः ॥ वृक्षांश्चग्रामनगरं

ब्र. वै.

॥ ९ ॥

समुद्रारुण्यतः सप्तनयः ॥ ४ ॥ लवणेशुसुरासर्पिर्दधिदुग्धजलार्णवान् ॥ लक्षयोजनमानेनद्विगुणांश्चपरात्परान् ॥ ५ ॥ सप्तद्वीपांश्चतद्भूमिमण्डलेकमलाकृते ॥ उपद्वीपांस्तथासप्तसीमाशैलांश्चसप्तच ॥ ६ ॥ निबोधविप्रद्वीपाख्यांपुरायाविधिनाकृता ॥ जम्बूशाककुशप्लक्षकौश्चन्यग्रोधपौष्करान् ॥ ७ ॥ मेरोरष्टसुशृङ्गेषुससृजेऽष्टौपुरीःप्रभुः ॥ अष्टानांलोकपालानांविहारायमनोहराः ॥ ८ ॥ मूलेऽनन्तस्यनगरींनिर्मायजगतांपतिः ॥ ऊर्ध्वेस्वर्गांश्चसप्तैवतेषामाख्यांनिशामय ॥ ९ ॥ भूर्लोकंचभुवर्लोकंचस्वर्लोकंचसुमनोहरम् ॥ जनोलोकंचतपोलोकंचसत्यलोकंचशौनक ॥ १० ॥ शृङ्गमूर्ध्निब्रह्मलोकंचजरादिपरिवर्जितम् ॥ तदूर्ध्वेध्रुवलोकंचसर्वतःसुमनोहरम् ॥ ११ ॥ तदधःसप्तपातालात्रिममेजगदीश्वरः ॥ स्वर्गातिरिक्तभोगाढ्यानधोधःक्रमतोमुने ॥ १२ ॥ अतलंवितलंचैवसुतलंचतलातलम् ॥ महातलंचपातालंरसातलमधस्ततः ॥ १३ ॥ सप्तद्वीपैःसप्तनाकैःसप्तपातालसंज्ञकैः ॥ एभिर्लोकैश्चब्रह्माण्डंब्रह्माधिकृतमेवच ॥ १४ ॥ एवञ्चासंख्यब्रह्माण्डंसर्वकृत्रिममेवच ॥ महाविष्णोश्चलोम्नांचविवरेषुचशौनक ॥ १५ ॥ प्रतिविश्वेषुदिक्पालाब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ सुरानरादयःसर्वेसन्तिकृष्णस्यमायया ॥ १६ ॥ ब्रह्माण्डगणनांकर्तुनक्षमोजगतांपतिः ॥ नशङ्करोनधर्मश्चनचविष्णुश्चकेसुराः ॥ १७ ॥ संख्यातुमीश्वरःशक्तोनसंख्यातुंतथापिसः ॥ विश्वाकाशदिशाञ्चैवसर्वतोयद्यपिक्षमः ॥ १८ ॥ कृत्रिमाणिचविश्वानिविश्वस्थानिचयानिच ॥ अनित्यानिचविप्रेन्द्रस्वप्नवन्नश्वराणिच ॥ १९ ॥ वैकुण्ठःशिवलोकश्चगोलोकश्चतयोःपरः ॥ नित्योविश्वबहिर्भूतश्चात्माकाशदिशोयथा ॥ २० ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेसौतिशौनकसंवादेब्रह्मखण्डेसृष्टिनिरूपणंनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ब्रह्माविश्वंविनिर्मायसावित्र्यांवरयोषिति ॥ चकारवीर्याधानंचकामुक्यांकामुकोयथा ॥ १ ॥ सादिव्यंशतवर्षंचधृत्वागर्भंसुदुस्सहम् ॥ सुप्रसूताचसुषुवेचतुर्वेदान्मनोहरान् ॥ २ ॥ विविधाञ्छास्त्रसंघांश्चतर्कव्याकरणादिकान् ॥ षट्त्रिंशत्संख्यकादिव्यारागिणीःसुमनोहराः ॥ ३ ॥ षड्रागान्सुन्दरांश्चैवनानातालसमन्वितान् ॥ सत्यत्रेताद्वापरांश्चकलिंचकलहप्रियम् ॥ ४ ॥ वर्षमासमृतुश्चैवतिथिंदण्डक्षणादिकम् ॥ दिनंरात्रिंचवारांश्चसन्ध्यामुषसमेवच ॥ ५ ॥ पुष्टिंचदेवसेनांचमेघांचविजयांजयाम् ॥ षट्कृतिकाश्चयोगांश्चकरणञ्चतपो

ब्र. खं.

अ० ८

॥ ९ ॥

धनः ॥ ६ ॥ देवसेनां महापृष्ठीं कार्तिकेयप्रियांसतीम् ॥ मातृकासुप्रधानासाबालानामिष्टदेवता ॥ ७ ॥ ब्राह्मपाञ्चवाराहंकल्पत्रयमिदं स्मृ-
 तम् ॥ नित्यं नैमित्तिकं चैव द्विपरार्द्धं च प्राकृतम् ॥ ८ ॥ चतुर्विधं च प्रलयं कालं वैमृत्युकन्यकाम् ॥ सर्वान्व्याधिगणांश्चैव सा प्रसूयस्तनं
 ददौ ॥ ९ ॥ अथ धातुः पृष्ठदेशादधर्मः समजायत ॥ अलक्ष्मीस्तद्वामपार्श्वाद्भूवात्यन्तकामिनी ॥ १० ॥ नाभिदेशाद्विश्वकर्माजातो
 वैशिलिपनांगुरुः ॥ महान्तो वसवोऽष्टौ च महाबलपराक्रमाः ॥ ११ ॥ अथ धातुश्च मनस आविर्भूताः कुमारकाः ॥ चत्वारः पञ्चवर्षीया ज्वल-
 न्तो ब्रह्मतेजसा ॥ १२ ॥ सनकश्च सनन्दश्च तृतीयश्च सनातनः ॥ सनत्कुमारो भगवांश्चतुर्थो ज्ञानिनां वरः ॥ १३ ॥ आविर्बभूव मुखतः
 कुमारः कनकप्रभः ॥ दिव्यरूपधरः श्रीमान्सस्त्रीकः सुन्दरो युवा ॥ १४ ॥ क्षत्रियाणां बीजरूपो नाम्ना स्वायम्भुवो मनुः ॥ यास्त्री सा शत-
 रूपा च रूपाढ्या कमला कला ॥ १५ ॥ सस्त्रीकश्च मनुस्तस्थौ धात्रा ज्ञापरिपालकः ॥ स्वयं विधाता पुत्रांश्च तानुवाच प्रहर्षितान् ॥ १६ ॥
 सृष्टिं कर्तुं महाभागो महाभागवतान् द्विज ॥ जग्मुस्ते च न हीत्युक्ता तं कृष्णपरायणाः ॥ १७ ॥ चुकोपहेतुना तेन विधाता जगतां पतिः ॥
 कोपासक्तस्य च विधेर्ज्वलतो ब्रह्मतेजसा ॥ १८ ॥ आविर्भूताललाटाच्च रुद्रा एकादशप्रभो ॥ कालाग्निरुद्रः संहर्ता तेषामेकः प्रकीर्तितः ॥
 १९ ॥ सर्वेषामेव विश्वानां सतामस इति स्मृतः ॥ राजसश्च स्वयं ब्रह्मा शिवो विष्णुश्च सात्त्विकौ ॥ २० ॥ गोलोकनाथः कृष्णश्च निर्गुणः
 प्रकृतेः परः ॥ परमज्ञानिनो मूर्खा वदन्ते तामसं शिवम् ॥ २१ ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपं च निर्मलं वैष्णवाग्रण्यम् ॥ शृणु नामानि रुद्राणां विदोक्ता-
 नि च यानि च ॥ २२ ॥ महान् महात्मा मतिमान् भीषणश्च भयंकरः ॥ ऋतुध्वजश्चोर्ध्वकेशः पिंगलाक्षोरुचिः शुचिः ॥ २३ ॥ पुलस्त्यो
 दक्षकर्णाच्च पुलहो वामकर्णतः ॥ दक्षनेत्रात् तथाऽत्रिश्च वामनेत्रात् क्रतुः स्वयम् ॥ २४ ॥ अरणिर्नासिकारन्ध्रादंगिराश्च मुखाद्गुचिः ॥ भृगुश्च
 वामपार्श्वाच्च दक्षो दक्षिणपार्श्वतः ॥ २५ ॥ छायायाः कर्दमो जातो नाभेः पञ्चशिखस्तथा ॥ वक्षसश्चैव वोढुश्च कण्ठदेशाच्च नारदः ॥ २६ ॥
 मरीचिः स्कन्धदेशाच्चैवापान्तरतमागलात् ॥ वसिष्ठो रसनादेशात् प्रचेता अधरोष्ठतः ॥ २७ ॥ हंसश्च वामकुक्षेः दक्षकुक्षेर्यतिः स्वयम् ॥
 सति ॥ २८ ॥ पितुर्वाक्यं समाकर्ण्य तमुवाच स नारदः ॥ २८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ पूर्वमानयमज्ज्ये

ब्र. वै.

॥ १० ॥

कारयित्वादारयुक्तानस्मान्वदजगत्पते ॥ २९ ॥ पित्रातेतपसेयुक्ताः संसाराय वयं कथम् ॥ अहो हन्त प्रभोर्बु
द्धिर्विपरीताय कल्पते ॥ ३० ॥ कस्मै पुत्राय पीयूषात्परंदत्तंतपोऽधुना ॥ कस्मै ददासि विषयं विषमं च विषाधिकम् ॥ ३१ ॥ अतीव निम्ने
घोरे च भवाब्धौ यः पतेत्पितः ॥ निष्कृतिस्तस्य नास्तीति कोटिकल्पे गतेऽपि च ॥ ३२ ॥ निस्तारबीजं सर्वेषां बीजं च पुरुषोत्तमम् ॥ सर्वदं
भक्तिदंदास्य प्रदंसत्यंकुषामयम् ॥ ३३ ॥ भक्तैकशरणं भक्तवत्सलं स्वच्छमेव च ॥ भक्तप्रियं भक्तनाथं भक्तानुग्रहकारकम् ॥ ३४ ॥
भक्ताराध्यं भक्तसाध्यं विहाय परमेश्वरम् ॥ मनोदधातिकोमूढो विषयेनाशकारणे ॥ ३५ ॥ विहाय कृष्णसेवां च पीयूषादधिकां प्रियाम् ॥
कोमूढो विषमश्रातिविषमं विषयाभिधम् ॥ ३६ ॥ स्वप्नवन्नश्वरं तुच्छमसत्यं मृत्युकारणम् ॥ यथा दीपशिखाग्रं च कीटानां सुमनोहरम् ॥
॥ ३७ ॥ यथा बडिशमां संचमत्स्यापातसुखप्रदम् ॥ तथा विषयिणां तात विषयं मृत्युकारणम् ॥ ३८ ॥ इत्युक्तानारदस्तत्र विररामविधेः
पुरः ॥ तस्थौ तातं नमस्कृत्य ज्वलदग्निशिखोपमः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मा कोपपरीतश्च शशापतनयं द्विज ॥ उवाच कम्पिताङ्गश्चरत्तास्यः स्फुरि
ताधरः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भविता ज्ञानलोपस्ते मच्छापेन च नारद ॥ क्रीडामृगश्च त्वं साध्यो योषिल्लुब्धश्च लम्पटः ॥ ४१ ॥
स्थिरयौवनयुक्तानां रूपाढ्यानां मनोहरः ॥ पञ्चाशत्कामिनीनां भर्ता च प्राणवल्लभः ॥ ४२ ॥ शृङ्गारशास्त्रवेत्ता च महाशृङ्गारलोलुपः ॥
नानाप्रकारशृङ्गारनिपुणानां गुरोर्गुरुः ॥ ४३ ॥ गन्धर्वाणां सुवरः सुस्वरश्च सुगायनः ॥ वीणावादनसन्दर्भनिष्णातः स्थिरयौवनः ॥
॥ ४४ ॥ प्राज्ञो मधुरवाक्शान्तः सुशीलः सुन्दरः सुधीः ॥ भविष्यसिनसन्देहो नाम तश्चोपबर्हणः ॥ ४५ ॥ ताभिर्दिव्यं लक्ष्यं युगं विद्वत्स्य
निर्जने वने ॥ पुनर्मदीयशापेन दासीपुत्रश्च तत्परः ॥ ४६ ॥ वत्सवैष्णवसंसर्गाद्वैष्णवोच्छिष्टभोजनात् ॥ पुनः कृष्णप्रसादेन भविष्यसि
ममात्मजः ॥ ४७ ॥ ज्ञानं दास्यामि ते दिव्यं पुनरेव पुरा तनम् ॥ अधुना भवनमृत्स्वं मत्सुतो निपतध्रुवम् ॥ ४८ ॥ ब्रह्मेत्युक्ता सुतं विप्रविर
रामजगत्पतिः ॥ रुरोदनारदस्तातमवोचत्संपुटांजलिः ॥ ४९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ क्रोधं संहर संहर्तस्तात तात जगद्गुरो ॥ स्रष्टुस्त
पस्वीशस्याहो क्रोधोऽयं मय्यनाकरः ॥ ५० ॥ शपेत्परित्यजेद्विद्वान्पुत्रमुत्पथगामिनम् ॥ तपस्विनं सुतं शप्तुं कथमर्हसि पंडित ॥ ५१ ॥

ब्र. खं.

अ० ८

॥ १० ॥

जनिर्भवतु मे ब्रह्मन्यासुयासुचयोनिषु ॥ न जहातु हरेर्भक्तिर्मावेदं देहि मे वरम् ॥ ५२ ॥ पुत्रश्चेज्जगतां धातुर्नास्ति भक्तिर्हरेः पदे ॥ सूकराद
तिरिक्तश्च सोऽधमो भारते भुवि ॥ ५३ ॥ जातिस्मरो हरेर्भक्तियुक्तः सूकरयोनिषु ॥ जनिर्लभेत्स प्रवरोगोलोकं यातिकर्मणा ॥ ५४ ॥
गोविन्दचरणाम्भोजभक्तिमाध्वीकमीप्सितम् ॥ पिबतां वैष्णवादीनां स्पर्शपूता वसुन्धरा ॥ ५५ ॥ तीर्थानि स्पर्शमिच्छन्ति वैष्णवानां
पितामह ॥ पापानां पापितत्त्वानां क्षालनायात्मनामपि ॥ ५६ ॥ मन्त्रोपदेशमात्रेण न रामुक्ताश्च भारते ॥ परैश्च कोटिपुरुषैः पूर्वैः सार्धं हरे
रहो ॥ ५७ ॥ कोटिजन्मार्जितात्पापान्मन्त्रग्रहणमात्रतः ॥ मुक्ताः शुध्यन्ति यत्पूर्वकर्म निर्मूलयन्ति च ॥ ५८ ॥ पुत्रान्दारांश्च शिष्यां
श्च सेवकान्बान्धवांस्तथा ॥ यो दर्शयति सन्मार्गं सद्गतिस्तं लभेद्भुवम् ॥ ५९ ॥ यो दर्शयत्यसन्मार्गं शिष्यैर्विश्वासितो गुरुः ॥ कुम्भीपा
के स्थितिस्तस्य यावच्चन्द्रदिवा करौ ॥ ६० ॥ सर्किंगुरुः सर्कितातः सर्किस्वामी सर्कि सुतः ॥ यः श्रीकृष्णपदाम्भोजे भक्तिं दातुमनीश्वरः ॥
॥ ६१ ॥ शतो निरपराधेन त्वयाऽहं चतुरानन ॥ मया शतुं त्वमुचितोऽग्रन्तं ग्रन्त्यपि पण्डिताः ॥ ६२ ॥ कवचस्तोत्रपूजाभिः सहितस्ते
मनुर्मनोः ॥ लुप्तो भवतु मच्छापात्प्रतिविश्वेषु निश्चितम् ॥ ६३ ॥ अपूज्यो भव विश्वेषु यावत्कल्पत्रयं पितः ॥ गतेषु त्रिषु कल्पेषु पूज्यपूज्यो
भविष्यसि ॥ ६४ ॥ अधुना यज्ञभागस्तेव तादिष्वपि सुव्रत ॥ पूजनं चास्तु मामैकं बन्धो भव सुरादिभिः ॥ ६५ ॥ इत्युक्तानारदस्तत्र वि
रराम पितुः पुरः ॥ तस्थौ सभायां सविधिर्हृदयेन विदूयता ॥ ६६ ॥ उपबर्हेण गन्धर्वो नारदस्तेन हेतुना ॥ दासीपुत्रश्च शापेन पितुरेव च शौ
नक ॥ ६७ ॥ ततः पुनर्नारदश्च सबभूव महानृषिः ॥ ज्ञानं प्राप्य पितुः पश्चात्कथयिष्यामि चाधुना ॥ ६८ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे
सौतिशौनकसंवादे ब्रह्मखण्डे ब्रह्मनारदशापोपलम्भनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ अथ ब्रह्मास्वपुत्रां
स्तानादिदेश च सृष्टये ॥ सृष्टिं प्रचक्रुस्ते सर्वे विप्रेन्द्र नारदं विना ॥ १ ॥ मरीचेर्मनसोजातः कश्यपश्च प्रजापतिः ॥ अत्रेनेत्रमलाच्चन्द्रः क्षीरो
देवबभूव ह ॥ २ ॥ प्रचेतसोऽपि मनसो गौतमश्च बभूव ह ॥ पुलस्त्यमानसः पुत्रो मैत्रावरुण एव च ॥ ३ ॥ मनोश्च शतरूपायां तिस्रः कन्याः
प्रजज्ञिरे ॥ आकृतिर्देवहूतिश्च प्रसूतिस्ताः पतिव्रताः ॥ ४ ॥ प्रियव्रतोत्तानपादौ द्रौचपुत्रौ मनोहरौ ॥ उत्तानपादतनयो ध्रुवः परमधार्मि

ब्र. वै.

॥ ११ ॥

कः ॥ ६ ॥ आकृतिरुचये प्रादादक्षायथ प्रसूतिकाम् ॥ देवहर्तिकर्दमाययत्पुत्रः कपिलः स्वयम् ॥ ६ ॥ प्रसूत्यां दक्षबीजेन षष्टिकन्याः
प्रजज्ञिरे ॥ अष्टौ धर्माय सददौ रुद्रायैकादश स्मृताः ॥ ७ ॥ शिवायैकां सतीं प्रादात्कश्यपाय त्रयोदश ॥ सप्तविंशतिकन्याश्च दक्षश्चन्द्राय द
त्तवान् ॥ ८ ॥ नामानि धर्मपत्नीनां मत्तो विप्रनिशामय ॥ शान्तिः पुष्टिर्धृतिस्तुष्टिः क्षमाश्च द्धामतिः स्मृतिः ॥ ९ ॥ शान्तेः पुत्रश्च सन्तो
षः पुष्टः पुत्रो महानभूत् ॥ धृतेर्धैर्यश्च तुष्टेश्च हर्षदपौ सुतौ स्मृतौ ॥ १० ॥ क्षमापुत्रः सहिष्णुश्च श्रद्धापुत्रश्च धार्मिकः ॥ मतेर्ज्ञानाभिधः
पुत्रः स्मृतेर्जातिस्मरो महान् ॥ ११ ॥ पूर्वपत्न्याश्च मूर्त्यां च नरनारायणावृषी ॥ बभूवुरेते धर्मिष्ठा धर्मपुत्राश्च शौनक ॥ १२ ॥ नामानि
रुद्रपत्नीनां सावधानं निबोध मे ॥ कलाकलावतीकाष्ठाकालिकाकलहप्रिया ॥ १३ ॥ कन्दलीभीषणारास्राप्रमोचाभूषणाशुकी ॥ एता
सां बहवः पुत्रा बभूवुः शिवपार्षदाः ॥ १४ ॥ सां सती स्वामिनिन्दायां तनुं तत्याजयज्ञतः ॥ पुनर्भूत्वा शैलपुत्रीलेभे सा शङ्करं पतिम् ॥ १५ ॥
कश्यपस्य प्रियाणां च नामानि शृणु धार्मिक ॥ अदितिर्देवमाता वै दैत्यमाता दितिस्तथा ॥ १६ ॥ सर्पमाता तथा कद्रूर्विनता पक्षिसूस्तथा ॥
सुरभिश्च गवां माता महिषाणां च निश्चितम् ॥ १७ ॥ सारमेयादि जन्तूनां सरमासूश्च तुष्पदाम् ॥ दनुः प्रसूदानवानामन्याश्चेत्येवमादिकाः ॥
॥ १८ ॥ इन्द्रश्च द्वादशादित्या उपेन्द्राद्याः सुरामुने ॥ कथिताश्चादितेः पुत्रा महाबलपराक्रमाः ॥ १९ ॥ इन्द्रपुत्रो जयन्तश्च ब्रह्मज्जशच्या
मजायत ॥ आदित्यस्य सवर्णायां कन्यायां विश्वकर्मणः ॥ २० ॥ शनैश्चरयमौ पुत्रौ कालिन्दीकन्यका तथा ॥ उपेन्द्रवीर्यात्पृथ्व्यान्तुम
ङ्गलः समजायत ॥ २१ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ कथं सौते स चोपेन्द्रान्मङ्गलः समजायत ॥ वसुन्धरायां बलवान्तन्मे व्याख्यातुम
र्हसि ॥ २२ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ उपेन्द्ररूपमालोक्य कामार्ता च वसुन्धरा ॥ विधाय सुन्दरीवेषमक्षताप्रौढयौवना ॥ २३ ॥
मलये निर्जने रम्ये चारुचन्दनपल्लवे ॥ चन्दनोक्षित सर्वाङ्गरत्नभूषणभूषितम् ॥ २४ ॥ तं सुशीलं शयानश्च शान्तं सस्मितमीप्सितम् ॥
सस्मिता तस्य तल्पे च सहसा समुपस्थिता ॥ २५ ॥ सुरम्यां मालतीमालां ददौ तस्मै वरानना ॥ सुगन्धिचन्दनं चारुकस्तूरीकुङ्कुमान्वितम् ॥
॥ २६ ॥ उपेन्द्रस्तन्मनोज्ञात्वा कामिनीं कामपीडिताम् ॥ नानाप्रकारशृङ्गारं च कारचतया सह ॥ २७ ॥ तदङ्गसङ्गसंसक्ता मूर्च्छां प्राप सती

ब्र. खं.

अ० ९

॥ ११ ॥

तदा ॥ मृतेवनिद्रितेवासौबीजाधानंकृतेहरौ ॥ २८ ॥ तांविलग्रांचसुश्रोणींसुखसम्भोगमूर्छिताम् ॥ बृहन्मुक्तनितम्बांचसस्मितांविपु
लस्तनीम् ॥ २९ ॥ क्षणंवक्षसिकृत्वातांतदोष्टंचचुचुम्बह ॥ विहायतत्ररहसिजगामपुरुषोत्तमः ॥ ३० ॥ उर्वशीपथिगच्छन्तीबोधयामा
सतांमुने ॥ साचपप्रच्छवृत्तान्तंकथयामासभूश्वताम् ॥ ३१ ॥ वीर्यसंवरणंकर्तुंसाचाशक्ताचदुर्बला ॥ प्रवालस्याकरेत्रस्तावीर्यन्यासं
चकारसा ॥ ३२ ॥ तेनप्रवालवर्णश्चकुमारःसमपद्यत ॥ तेजसासूर्यसदृशोनारायणसुतोमहान् ॥ ३३ ॥ मङ्गलस्यप्रियामेधातस्यघण्टेश्व
रोमहान् ॥ व्रणदातातितेजस्वीविष्णुतुल्योबभूवह ॥ ३४ ॥ दितेर्हिरण्यकशिपुहिरण्याक्षौमहबलौ ॥ कन्याचसिंहिकाविप्रसैहिकेयश्च
तत्सुतः ॥ ३५ ॥ निर्ऋतिः सिंहिकासाचतेनराहुश्चनैर्ऋतः ॥ सूकरेणहिरण्याक्षोऽप्यनपत्योमृतोयुवा ॥ ३६ ॥ हिरण्यकशिपोःपुत्रः
प्रह्लादोवैष्णवाग्रणीः ॥ विरोचनश्चतत्पुत्रस्तत्पुत्रश्चबलिःस्वयम् ॥ ३७ ॥ बलेःपुत्रोमहायोगीज्ञानीशङ्करकिंकरः ॥ दितेर्वशश्चकथितः
कद्रुवंशनिबोधमे ॥ ३८ ॥ अनन्तंवासुकिंचैवकालीयंच धनञ्जयम् ॥ कर्कोटकंतक्षकंचपद्ममैरावतंतथा ॥ ३९ ॥ महापद्मंचशंकुंच
शंखंसंवरणंतथा ॥ धृतराष्ट्रंचदुर्द्धर्षंदुर्जयंदुर्मुखंबलम् ॥ ४० ॥ गोक्षंगोकामुकंचैवविरूपादींश्चशौनक ॥ नतेषांप्रवराश्चैवयावत्यः सर्प
जातयः ॥ ४१ ॥ कन्यकामनसादेवीकमलांशसमुद्भवा ॥ तपस्विनीनांप्रवरामहातेजस्विनीशुभा ॥ ४२ ॥ यत्पतिश्चजरत्कारुर्नारा
यणकुलोद्भवः ॥ आस्तीकस्तनयोयस्याविष्णुतुल्यश्चतेजसा ॥ ४३ ॥ एतेषांनाममात्रेणनास्तिनागभयंनृणाम् ॥ कद्रुवंशोनिगदितोवि
नतायाःशृणुष्वमे ॥ ४४ ॥ वैनतेयारुणौपुत्रौविष्णुतुल्यपराक्रमौ ॥ तौबभूवुः क्रमेणैवयावत्यः पक्षिजातयः ॥ ४५ ॥ गावश्चमहिषाश्चै
वसुरभिप्रवराइमे ॥ सर्वेवैसारमेयाश्चबभूवुःसरमासुताः ॥ ४६ ॥ दानवाश्चदनोर्वशाअन्यास्सामान्यजातयः ॥ उक्तःकश्यपवंशश्चचन्द्रा
ख्यानंनिबोधमे ॥ ४७ ॥ नामानिचन्द्रपत्नीनांसावधानंनिशामय ॥ अत्यपूर्वंचचरितंपुराणेषुपुरातनम् ॥ ४८ ॥ अश्विनीभरणीचै
वकृत्तिकारोहिणीतथा ॥ मृगशीर्षातथार्द्राचपूज्यासाध्वीपुनर्वसुः ॥ ४९ ॥ पुष्याश्लेषामघापूर्वफल्गुन्युत्तरफल्गुनी ॥ हस्ताचित्रात

ब्र. वै.

॥ १२ ॥

थास्वातापानाचानुराधिका ॥ ५० ॥ ज्येष्ठामूलातथापूर्वाषाढाचैवोत्तरास्मृता ॥ श्रवणाचधनिष्ठाचतथाशतभिषकुम्भा ॥ ५१ ॥
पूर्वाभाद्रोत्तराभाद्रारेवत्यन्ताविधुप्रियाः ॥ तासांमध्येचसुभगारोहिणीरसिकावरा ॥ ५२ ॥ सन्ततरं सभावेनचकारशशिनं वशम् ॥
रोहिण्युपगतश्चन्द्रो नयात्यन्यांचकामिनीम् ॥ ५३ ॥ सर्वाभगिन्यः पितरं कथयामासुरादृताः ॥ सपत्नीकृतसन्तापंप्राणनाशकरं परम् ॥
॥ ५४ ॥ दक्षः प्रकुपितश्चन्द्रमशपन्मन्त्रपूर्वकम् ॥ द्रुतं श्वशुरशापेन यक्षमग्रस्तो बभूव सः ॥ ५५ ॥ दिनेदिने यक्षमणा सक्षीयमाणश्च दुःखि-
तः ॥ वपुष्यर्द्धक्षीयमाणेशंकरं शरणं ययौ ॥ ५६ ॥ दृष्ट्वा चन्द्रं शंकरश्चक्रे शितं शरणागतम् ॥ करुणासागरस्तस्मै कृपया चाभयं ददौ ॥
॥ ५७ ॥ निर्मुक्तं यक्षमणा कृत्वा स्वकपोले स्थलं ददौ ॥ अमरो निर्भयो भूत्वा सतस्थौ शिवशेखरे ॥ ५८ ॥ तं शिवः शेखरे कृत्वा चाभवच्चन्द्र-
शेखरः ॥ नास्ति देवेषु लोकेषु शिवाच्छरणपंजरः ॥ ५९ ॥ दक्षकन्याः पतिं मुक्तं दृष्ट्वा चरुदुःपुनः ॥ आजग्मुः शरणं तातं दक्षं तेजस्विनां-
वरम् ॥ ६० ॥ उच्चैश्चरुदुर्गत्वा निहत्या द्रुपुनः पुनः ॥ तमूचुः कातरं दीना दीननाथं विधेः सुतम् ॥ ६१ ॥ ॥ दक्षकन्या ऊचुः ॥ ॥
स्वामि सौभाग्यलाभाय त्वमुक्तोऽस्माभिरेव च ॥ सौभाग्यमस्तु न स्तातगतः स्वामी गुणान्वितः ॥ ६२ ॥ स्थिते च क्षुषि हेतातदृष्टं ध्वान्त-
मयं जगत् ॥ विज्ञातमधुना स्त्रीणां पतिरेव हिलोचनम् ॥ ६३ ॥ पतिरेव गतिः स्त्रीणां पतिः प्राणाश्च सम्पदः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां-
हेतुः सेतुर्भवार्णवे ॥ ६४ ॥ पतिर्नारायणः स्त्रीणां व्रतधर्मः सनातनः ॥ सर्वकर्मवृथा तासां स्वामिनां विमुखाश्च याः ॥ ६५ ॥ स्नानं च-
सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दक्षिणा ॥ सर्वदानानि पुण्यानि व्रतानि नियमाश्च ये ॥ ६६ ॥ देवार्चनं चानशनं सर्वाणि च तपांसि च ॥ स्वामिनः-
पादसेवायाः कलां नार्हति षोडशीम् ॥ ६७ ॥ सर्वेषां बांधवानां च प्रियः पुत्रश्च योषिताम् ॥ स एव स्वामिनोऽश्वशतपुत्रात्परः पतिः ॥ ६८ ॥
असद्वंशप्रसूताया सा द्वेष्टि स्वामिनं सदा ॥ यस्यामनश्चलं दुष्टं संततं परपूरुषे ॥ ६९ ॥ पतितं रोगिणं दुष्टं निर्धनं गुणहीनकम् ॥ युवानं-
चैव वृद्धं वा भजेत्तं न त्यजेत्सती ॥ ७० ॥ सगुणं निर्गुणं वापि द्वेष्टि या संत्यजेत्पतिम् ॥ पच्यते कालसूत्रे सा यावच्चंद्रदिवा करौ ॥ ७१ ॥
कीटैः शुनकतुल्यैश्च भक्षिता सा दिवा निशम् ॥ भुङ्क्ते मृतवसामां संपिबेन्मूत्रं च तृष्णया ॥ ७२ ॥ गृध्रः कोटि सहस्राणि शतजन्मानि सूकरः ॥

ब्र. खं.

अ० ९

॥ १२ ॥

श्वापदः शतजन्मानिसाभवेद्विधाततः ॥ ७३ ॥ ततोमानवजन्मानिलभेच्चेत्पूर्वकर्मणः ॥ विधवाधनहीनाचरोगयुक्ताभवेद्भुवम् ॥ ७४ ॥
 देहिनः कांतदानंचकामपूरंविधेः सुत ॥ विधात्रासदृशस्त्वंचपुनः संपुंक्षमोजगत् ॥ ७५ ॥ कन्यानांवचनंश्रुत्वादक्षः शंकरसन्निधिम् ॥ ज
 गामशम्भुस्तद्वद्वासमुत्थायननामच ॥ ७६ ॥ दक्षस्तस्याशिषंकृत्वासमुवाचकृपानिधिम् ॥ तत्याजकोपंदुर्द्धपोदृष्ट्वाचप्रणतंशिवम् ॥
 ॥ ७७ ॥ ॥ दक्षउवाच ॥ ॥ देहिजामातरंशंभोमदीयंप्राणवल्लभम् ॥ मत्सुतानांचप्राणानांपरमेवप्रियंपतिम् ॥ ७८ ॥ नचेद्ददासि
 जामातर्ममजामातरंविधुम् ॥ दास्यामिदारुणंशापंतुभ्यंत्वंकेनमुच्यसे ॥ ७९ ॥ दक्षस्यवचनंश्रुत्वातमुवाचकृपानिधिः ॥ सुधाधिकंच
 वचनं ब्रह्मञ्छरणपंजरः ॥ ८० ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ करोषिभस्मसाच्चेन्मांदद्यावाशापमेवच ॥ नाहंदातुंसमर्थश्चचन्द्रश्चशरणागतम् ॥
 ॥ ८१ ॥ शिवस्यवचनंश्रुत्वादक्षस्तंशतुमुद्यतः ॥ शिवः सस्मारगोविन्दंविपन्मोक्षणकारकम् ॥ ८२ ॥ एतस्मिन्नन्तरेकृष्णोवृद्धब्राह्म
 णरूपधृक् ॥ समाययौतयोर्मूलंतौतंचनमतुःक्रमात् ॥ ८३ ॥ दत्त्वाशुभाशिषंतौसब्रह्मज्योतिःसनातनः ॥ उवाचशङ्करंपूर्वपरिपूर्णतमो
 द्विज ॥ ८४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ नचात्मनःप्रियःकश्चिच्छर्वसर्वेषुबन्धुषु ॥ आत्मानंरक्षदक्षायदेहिचन्द्रंसुरेश्वर ॥ ८५ ॥ तप
 स्विनांवरःशान्तस्त्वमेवंवैष्णवाग्रणीः ॥ समःसर्वेषुजीवेषुहिंसाक्रोधविवर्जितः ॥ ८६ ॥ दक्षःक्रोधीचदुर्द्धर्षस्तेजस्वीब्रह्मणःसुतः ॥ शि
 षोबिभेतिदुर्द्धर्षेनदुर्द्धर्षश्चकंचन ॥ ८७ ॥ नारायणवचःश्रुत्वाहसित्वाशङ्करःस्वयम् ॥ उवाचनीतिसारंच नीतिबीजंपरात्परम् ॥ ८८ ॥
 शङ्करउवाच ॥ तपोदास्यामितेजश्चसर्वसिद्धिंचसम्पदम् ॥ प्राणांश्चनसमर्थोऽहंप्रदातुंशरणागतम् ॥ ८९ ॥ योददातिभयेनैवप्रपन्नं
 शरणागतम् ॥ तंचधर्मःपरित्यज्ययातिशस्वासुदारुणम् ॥ ९० ॥ सर्वेत्यक्तुंसमर्थोऽहंनस्वधर्मजगत्प्रभो ॥ यःस्वधर्मविहीनश्चसचसर्व
 बहिष्कृतः ॥ ९१ ॥ यश्चधर्मसदारक्षेद्धर्मस्तंपरिरक्षति ॥ धर्मवेदेश्वरत्वंचकिंमां ब्रूहिस्वमायया ॥ ९२ ॥ त्वंसर्वमातास्रष्टाचहन्ताचप
 रिणामतः ॥ त्वयिभक्तिर्दृढायस्यतस्यकस्माद्भयंभवेत् ॥ ९३ ॥ शङ्करस्यवचःश्रुत्वाभगवान्सर्वभाववित् ॥ चन्द्रंचन्द्राद्विनिष्कृष्य
 दक्षायप्रददौहरिः ॥ ९४ ॥ प्रतस्थावर्द्धचन्द्रश्चनिर्व्याधिःशिवशेखरे ॥ निजग्राहपरंचन्द्रंविष्णुदत्तंप्रजापतिः ॥ ९५ ॥ यक्षमग्रस्तञ्चतं

ब. वै.

॥ १३ ॥

दृष्ट्वादक्षस्तुष्टावमाधवम् ॥ पक्षेपूर्णक्षतंपक्षेतंचकारहरिःस्वयम् ॥ ९६ ॥ कृष्णस्तेभ्योवरंदत्त्वाजगामस्वालयंद्विज ॥ दक्षश्चन्द्रंगृहीत्वा
चकन्याभ्यःप्रददौपुनः ॥ ९७ ॥ चन्द्रस्ताश्चपरिप्राप्यविजहारदिवानिशम् ॥ समंददर्शताःसर्वास्तत्प्रभृत्येवकम्पितः ॥ ९८ ॥ इत्येवंक
थितंसर्वकिञ्चित्सृष्टिक्रमंमुने ॥ श्रुतश्चगुरुवक्त्रेणपुष्करेमुनिसंसदि ॥ ९९ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेशौतिशौनकसंवादेब्रह्मखण्डेन
वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ भृगोःपुत्रश्चच्यवनःशुकश्चज्ञानिनांवर ॥ क्रतोरपिक्रियाभार्यावालखिल्यानसूयत ॥
॥ १ ॥ त्रयःपुत्राश्चाङ्गिरसोबभूवुर्मुनिसत्तमाः ॥ बृहस्पतिरुतथ्यश्चशम्बरश्चापिशौनक ॥ २ ॥ वसिष्ठस्यसुतःशक्तिःशक्तेःपुत्रःपराश
रः ॥ पराशरसुतःश्रीमान्कृष्णद्वैपायनोहरिः ॥ ३ ॥ व्यासपुत्रःशिवांशश्चशुकश्चज्ञानिनांवरः ॥ विश्वश्रवाःपुलस्त्यस्ययस्यपुत्रोधने
श्वरः ॥ ४ ॥ शौनकउवाच ॥ अहोपुराणविदुषामत्यंतंदुर्गमंवचः ॥ नबुद्धंवचनंकिञ्चिद्धिनेशोत्पत्तिपूर्वकम् ॥ ५ ॥ अधुनाकथितंज
न्मधनेशस्येश्वरादिदम् ॥ पुनर्भिन्नक्रमंजन्मब्रवीषिकथमेवमाम् ॥ ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ बभूवुरेतेदिक्पालाःपुराचपरमेश्वरात् ॥ पुन
श्चब्रह्मशापेनसचविश्वश्रवस्सुतः ॥ ७ ॥ गुरवेदक्षिणांदातुमुतथ्यश्चधनैश्वरम् ॥ ययाचेकोटिसौवर्णयत्नतश्चप्रचेतसे ॥ ८ ॥ धनेशोवि
रसोभूत्वातस्मैतदातुमुद्यतः ॥ चकारभस्मसाद्विप्रपुनर्जन्मललाभसः ॥ ९ ॥ तेनविश्रवसःपुत्रःकुबेरश्चधनाधिपः ॥ रावणःकुम्भकर्ण
श्चधार्मिकश्चविभीषणः ॥ १० ॥ पुलहस्यसुतोवात्स्यःशाण्डिल्यश्चरुचेःसुतः ॥ सावर्णिगौतमाज्जज्ञेमुनिप्रवरएवसः ॥ ११ ॥ काश्य
पःकश्यपाज्जातोभरद्वाजोबृहस्पतेः ॥ (स्वयंवात्स्यश्चपुलहात्सावर्णिगौतमात्तथा ॥ १२ ॥ शाण्डिल्यश्चरुचेःपुत्रोमुनिस्तेजस्विनां
वरः ॥) बभूवुःपञ्चगोत्राश्चएतेषांप्रवराभवे ॥ १३ ॥ बभूवुर्ब्रह्मणोवक्रादन्याब्राह्मणजातयः ॥ ताःस्थितादेशभेदेषुगोत्रशून्याश्चशौनक ॥
॥ १४ ॥ चंद्रादित्यमनूनाश्चप्रवराःक्षत्रियाःस्मृताः ॥ ब्रह्मणोबाहुदेशाच्चैवान्याःक्षत्रियजातयः ॥ १५ ॥ ऊरुदेशाच्चवैश्याश्चपादतःशूद्र
जातयः ॥ तासांसङ्करजातेनबभूवुर्वर्णसङ्कराः ॥ १६ ॥ गोपनापितभिल्लाश्चतथामोदककूबरौ ॥ ताम्बूलिस्वर्णकारौचवणिग्जातयए
वच ॥ १७ ॥ इत्येवमाद्याविप्रेन्द्रसच्छूद्राःपरिकीर्तिताः ॥ शूद्राविशोस्तुकरणोम्बष्ठोवैश्यद्विजन्मनोः ॥ १८ ॥ विश्वकर्माचशूद्रायां

ब. खं.

अ० १०

॥ १३ ॥

वीर्याधानं चकारसः ॥ ततो बभूवुः पुत्राश्च न वै तैः शिल्पकारिणः ॥ १९ ॥ मालाकारः कर्मकारः शंखकारः कुविन्दकः ॥ कुम्भकारः कांस्य
 कारः षडैतैः शिल्पिनां वराः ॥ २० ॥ सूत्रधारश्चित्रकारः स्वर्णकारस्तथैव च ॥ पतितास्ते ब्रह्मशापादयाज्यावर्णसङ्कराः ॥ २१ ॥ ॥ शौन
 क उवाच ॥ ॥ कथं देवो विश्वकर्मा वीर्याधानञ्चकारसः ॥ शूद्रायामधमायां च कथं ते पतितास्त्रयः ॥ २२ ॥ कथं तेषु ब्रह्मशापो ह्यभव
 त्केन हेतुना ॥ हे पुराणविदां श्रेष्ठतन्त्रः शंसितुमर्हसि ॥ २३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ घृताचीकामतः कामं वेषं च क्रमेणोहरम् ॥ तामप
 श्यद्विश्वकर्मा गच्छन्तीं पुष्करे पथि ॥ २४ ॥ आगच्छत्तद्विलोकाच्च प्रसादोत्फुल्लमानसः ॥ तां ययाचे स शृङ्गारं कामेन हृतचेतनः ॥
 ॥ २५ ॥ रत्नालङ्कारभूषाढ्यां सर्वा वयवकोमलाम् ॥ यथा षोडशवर्षीयां शश्वत्सु स्थिरयौवनाम् ॥ २६ ॥ बृहन्नितम्बभारार्त्तामुनिमानस
 मोहिनीम् ॥ अतिवेगकटाक्षेण लोलां कामातिपीडिताम् ॥ २७ ॥ तच्छ्रोणीं कठिनां दृष्ट्वा वायुना पहतं शुकाम् ॥ अतीवोच्चैः स्तनयुगं
 कठिनं वर्तुलं परम् ॥ २८ ॥ सुस्मितं चारुवक्त्रं च शरच्चन्द्रविनिन्दकम् ॥ पक्कविम्बफलारक्तस्वोष्ठाधरमनोहरम् ॥ २९ ॥ सिंदूरविंदुसंयु
 तं कस्तूरीविंदुसंयुतम् ॥ कपोलमुज्ज्वलं शश्वन्महार्हमणिकुण्डलम् ॥ ३० ॥ तामुवाच प्रियां शांतां कामशास्त्रविशारदः ॥ कामाग्निव
 र्द्धनोद्योगिवचनं श्रुति सुन्दरम् ॥ ३१ ॥ ॥ विश्वकर्मोवाच ॥ ॥ अयि कया सिललिते मम प्राणाधिके प्रिये ॥ मम प्राणांश्चापहत्य तिष्ठका
 न्तेक्षणं शुभे ॥ ३२ ॥ तवैवान्वेषणं कृत्वा भ्रमामि जगतीतलम् ॥ स्वप्राणांस्त्यक्तुमिष्टोऽहं त्वां न दृष्ट्वा हुताशने ॥ ३३ ॥ त्वं कामलोकं या
 सीति श्रुत्वा रम्भामुखान्मया ॥ आगच्छ महमेवाद्य चास्मिन्वर्त्मन्यवस्थितः ॥ ३४ ॥ अहो सरस्वतीतीरे पुष्पोद्याने मनोहरे ॥ सुगंधि
 मंदशीतेन वायुना सुरभीकृते ॥ ३५ ॥ यभकांते मया सार्द्धं यूनाकांतेन शोभने ॥ विदग्धाया विदग्धेन सङ्गमो गुणवान्भवेत् ॥ ३६ ॥ स्थि
 रयौवनसंयुक्ता त्वमेव चिरजीविनी ॥ कामुकी कोमलांगी च सुन्दरीषु च सुन्दरी ॥ ३७ ॥ मृत्युं जयवरेणैव मृत्युकन्या जिता मया ॥ कुबेर
 भवनं गत्वा धनं लब्धं कुबेरतः ॥ ३८ ॥ रत्नमाला च वरुणाद्यायोः स्त्रीरत्नभूषणम् ॥ वह्निशुद्धं वस्त्रयुगं वह्नेः प्राप्तं महौजसः ॥ ३९ ॥ कामशा
 स्त्रं काण्डेनैव विदञ्जनकारणम् ॥ शृङ्गारशिल्पं यत्किञ्चिद्विद्वद्भ्यश्चन्द्राच्च दुर्लभम् ॥ ४० ॥ रत्नमालां वस्त्रयुगं सवाण्याभरणानि च ॥

ब्र. वै.

॥ १४ ॥

तुभ्यस्तु नान्तर्क्षणमेव च ॥ ४१ ॥ गृहेतानि च संस्थाप्य चागतोऽन्वेषणे भवे ॥ विरामे सुखसम्भोगे तुभ्यं दास्यामि साम्प्रतम् ॥
॥ ४२ ॥ कामुकस्य वचः श्रुत्वा घृताची सस्मिता मुने ॥ ददौ प्रत्युत्तरं शीघ्रं नीतियुक्तं मनोहरम् ॥ ४३ ॥ घृताच्युवाच ॥ त्वया यदुक्तं भ
द्रन्तस्वीकरोम्यधुना परम् ॥ किन्तु सामयिकं वाक्यं ब्रवीष्यामि स्मरातुर ॥ ४४ ॥ कामदेवालयं यामि कृतवेषा च तत्कृते ॥ यद्दिने यत्कृ
ते यामो वयं तेषां श्रयोपितः ॥ ४५ ॥ अद्याहं कामपत्नी च गुरुपत्नी तवाधुना ॥ त्वयोक्तं मधुने दशपठितं कामदेवतः ॥ ४६ ॥ विद्यादाता
मन्त्रदाता गुरुर्लक्षगुणैः पितुः ॥ मातुः सहस्रगुणवान्नास्त्यन्यस्तत्समो गुरुः ॥ ४७ ॥ गुरोः शतगुणैः पूज्या गुरुपत्नी श्रुतौ श्रुता ॥ पितुः श
तगुणं पूज्या यथा माता विचक्षण ॥ ४८ ॥ मात्रा समागमे सूनोर्यावान्दोषः श्रुतौ श्रुतः ॥ ततो लक्षगुणो दोषो गुरुपत्नी समागमे ॥ ४९ ॥ मात
रित्येव शब्देन याश्च सम्भाषते नरः ॥ सामातृतुल्या सत्येन धर्मः साक्षी सतामपि ॥ ५० ॥ तथा हि संगतो यस्स्यात्कालसूत्रं प्रयातिसः ॥
तत्र घोरे वसत्येव यावच्चन्द्रदिवा करौ ॥ ५१ ॥ मात्रा सह समायोगे ततो दोषश्चतुर्गुणः ॥ सार्द्धं च गुरुपत्न्या च तल्लक्षगुण एव च ॥ ५२ ॥
कुम्भीपाके पतत्येव यावद्वैब्रह्मणो वयः ॥ प्रायश्चित्तं पापिनश्च तस्य नैव श्रुतौ श्रुतम् ॥ ५३ ॥ चक्राकारं कुलालस्य तीक्ष्णधारश्च खड्गवत् ॥
वसामूत्रपुरीषैश्च परिपूर्णं सुदुस्तरम् ॥ ५४ ॥ शूलवत्कृमिसंयुक्तं तप्तमग्निसमं द्रवत् ॥ पापिनां तद्विहारश्च कुम्भीपाकप्रकीर्तितम् ॥ ५५ ॥
यावान्दोषो हि पुंसां च गुरुपत्नी समागमे ॥ तावांश्च गुरुपत्न्यां वै तत्र चेत्कामुकी यदि ॥ ५६ ॥ अद्यास्यामि कामस्य मन्दिरं तस्य कामि
नी ॥ वेषं कृत्वा गमिष्यामि त्वत्कृतेऽहं दिनान्तरे ॥ ५७ ॥ घृताची वचनं श्रुत्वा विश्वकर्मारुरोषताम् ॥ शशापशूद्रयोनिश्च व्रजेति जगती त
ले ॥ ५८ ॥ घृताची तद्वचः श्रुत्वा तं शशाप सुदारुणम् ॥ लभजन्म भवेत्त्वञ्च स्वर्गं भ्रष्टो भवेति च ॥ ५९ ॥ घृताची कारुमुक्त्वा च सा गच्छत्का
ममन्दिरम् ॥ कामेन सुरतं कृत्वा कथयामास तां कथाम् ॥ ६० ॥ सा भारते च कामोक्त्या गोपस्य मदनस्य च ॥ पत्न्यां प्रयागेन गरेले भेज
न्मचशौनक ॥ ६१ ॥ जातिस्मरातत्प्रसूता बभूव च तपस्विनी ॥ वरं न वब्रे धर्मिष्ठा तपस्यायां मनोदधौ ॥ ६२ ॥ तपश्चकार तपसा तप्तका
श्च न सन्निभा ॥ दिव्यश्च शतवर्षसा गंगा तीरे मनोरमे ॥ ६३ ॥ वीर्येण सुरकारोश्च नवपुत्रान् प्रसूयसा ॥ पुनः स्वर्लोकं गत्वा च सा घृताची ब

ब्र. खं.

अ० १०

॥ १४ ॥

भूवह ॥ ६४ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ कथं वीर्यसादधारसुरकारोस्तपस्विनी ॥ पुत्रान्नवप्रसूताचकुत्रवाकतिवासरान् ॥ ६५ ॥
 ॥ सौतिरुवाच ॥ विश्वकर्मा तु तच्छापं समाकर्ण्य रुषान्वितः ॥ जगाम ब्रह्मणः स्थानं शोकेन हतचेतनः ॥ ६६ ॥ नत्वास्तु त्वाच ब्रह्मा
 णं कथयामास तां कथाम् ॥ ललाभ जन्म ब्राह्मण्यां पृथिव्यां साज्ञया विधेः ॥ ६७ ॥ स एव ब्राह्मणो भूत्वा भुविकारुर्बभूवह ॥ नृपाणां च गृहस्था
 नानां नाशिल्पं चकार ह ॥ ६८ ॥ शिल्पञ्चकार यामास सर्वेभ्यः सर्वतः सदा ॥ विचित्रं विविधं शिल्पमाश्चर्य्यं सुमनोहरम् ॥ ६९ ॥ एक
 दातु प्रयागे च शिल्पं कृत्वा नृपस्य च ॥ स्नातुं जगाम गङ्गां स चापश्यत् तत्र कामिनीम् ॥ ७० ॥ घृताचीं नवरूपां च युवतिं तां तपस्विनीम् ॥
 जातिस्मरां तां बुबुधे स च जातिस्मरो द्विज ॥ ७१ ॥ दृष्ट्वा सकामः सहसा बभूव हतचेतनः ॥ उवाच मधुरं शान्तः शान्तां तां च तपस्विनीम् ॥
 ॥ ७२ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ अहोऽधुना त्वमत्रैव घृताचि सुमनोहरे ॥ मामांस्मरसि रम्भोरु विश्वकर्माऽहमेव च ॥ ७३ ॥ शाप
 मोक्षं करिष्यामि भजमां तव सुन्दरि ॥ त्वत्कृतेऽतिदहत्येव मनो मे स च मन्मथः ॥ ७४ ॥ द्विजस्य वचनं श्रुत्वा घृताची नवरूपिणी ॥ उवा
 च मधुरं शान्तानीति युक्तं परं वचः ॥ ७५ ॥ ॥ गोपिको वाच ॥ ॥ तद्दिने कामकान्ताहमधुना च तपस्विनी ॥ कथं त्वया संगतास्यां
 गंगातीरे च भारते ॥ ७६ ॥ विश्वकर्मन्निदं पुण्यं कर्म क्षेत्रञ्च भारतम् ॥ अत्र यत्क्रियते कर्म भोगोऽन्यत्र शुभाशुभम् ॥ ७७ ॥ धर्मी
 मोक्षकृते जन्म प्रलभ्यतपसः फलात् ॥ निबद्धः कुरुते कर्ममोहितो विष्णुमायया ॥ ७८ ॥ मायानारायणी शानापरितुष्टा च यं भवेत् ॥
 तस्मै ददाति श्रीकृष्णो भक्तितन्मन्त्रमीप्सितम् ॥ ७९ ॥ यो मूढो विषयासक्तो लब्धजन्मा च भारते ॥ विहाय कृष्णं सर्वेशं समुग्धो विष्णु
 मायया ॥ ८० ॥ सर्वस्मरामि देवाहमहो जातिस्मरापुरा ॥ घृताची सुरवेश्याहमधुना गोपकन्यका ॥ ८१ ॥ तपः करोमि मोक्षार्थं गं
 गातीरे सुपुण्यदे ॥ नात्र स्थलञ्च क्रीडायाः स्थिरस्त्वं भव कामुका ॥ ८२ ॥ अन्यत्र कृतपापं च गंगायां च विनश्यति ॥ गंगातीरे कृतं
 पापं सद्यो लक्षगुणं भवेत् ॥ ८३ ॥ तत्तु नारायणक्षेत्रे तपसा च विनश्यति ॥ यद्येव कामतः कृत्वानिवृत्तश्च भवेत् पुनः ॥ ८४ ॥ घृता
 ची वचनं श्रुत्वा विश्वकर्मानिलाकृतिः ॥ जगाम तां गृहीत्वा च मलयं चन्दनालयम् ॥ ८५ ॥ रम्यायां मलयद्रोण्यां पुष्पतल्पे मनोरमे ॥

ब्र. वै.

॥ १५ ॥

पुष्प... सिततसुरभीकृते ॥ ८६ ॥ चकारसुखसम्भोगंतयासविजनेवने ॥ पूर्णद्वादशवर्षचबुबुधेनदिवानिशम् ॥ ८७ ॥ बभूव
गर्भःकामिन्याःपरिपूर्णःसुदुर्वहः ॥ सासुषावचतत्रैवपुत्रान्नवमनोहरान् ॥ ८८ ॥ कृतशिक्षितशिल्पांश्चज्ञानयुक्तांश्चशौनक ॥ पूर्णप्रा
क्तनतयुग्यान्बलयुक्तान्विचक्षणान् ॥ ८९ ॥ मालाकारान्कर्मकाराञ्छङ्खकारान्कुविन्दकान् ॥ कुम्भकारान्सूत्रकारन्स्वर्णचित्रकरां
स्तथा ॥ ९० ॥ तौचतेभ्योवरंदत्त्वातान्संस्थाप्यमहीतले ॥ मानवीतनुमुत्सृज्यजग्मतुर्निजमन्दिरम् ॥ ९१ ॥ स्वर्णका
रःस्वर्णचौर्याद्ब्राह्मणानांद्विजोत्तम ॥ बभूवपतितःसद्योब्रह्मशापेनकर्मणा ॥ ९२ ॥ सूत्रधारोद्विजानान्तुशापेनपतितोभुवि ॥ शीघ्रंच
यज्ञकाष्ठानिनददौतेनहेतुना ॥ ९३ ॥ व्यतिक्रमेणचित्राणांसद्यश्चित्रकरस्तथा ॥ पतितोब्रह्मशापेनब्राह्मणानांचकोपतः ॥ ९४ ॥
कश्चिद्वणिग्विशेषश्चसंसर्गात्स्वर्णकारिणः ॥ स्वर्णचौर्यादिदोषेणपतितोब्रह्मशापतः ॥ ९५ ॥ कुलटायांचशूद्रायांचित्रकारस्यवीर्य
तः ॥ बभूवाट्टालिकाकारःपतितोजारदोषतः ॥ ९६ ॥ अट्टालिकाकारबीजात्कुम्भकारस्ययोषिति ॥ बभूवकोटकःसद्यःपतितोगृह
कारकः ॥ ९७ ॥ कुम्भकारस्यबीजेनसद्यःकोटकयोषिति ॥ बभूवतैलकारश्चकुटिलःपतितोभुवि ॥ ९८ ॥ सद्यःक्षत्रियबीजेनराजपुत्र
स्ययोषिति ॥ बभूवतीवरश्चैवपतितोजारदोषतः ॥ ९९ ॥ तीवरस्यतुबीजेनतलकारस्ययोषिति ॥ बभूवपतितोदस्युल्लेष्टश्चपरिकीर्तितः ॥
॥ १०० ॥ लेटस्तीवरकन्यायांजनयामासषट्सुतान् ॥ मांल्लिमन्त्रंमातरश्चभंडंकोलंकलन्दरम् ॥ १०१ ॥ ब्राह्मण्यांशूद्रवीर्येणपतितो
जारदोषतः ॥ सद्योबभूवचण्डालःसर्वस्मादधमोऽशुचिः ॥ १०२ ॥ तीवरेणचचण्डाल्यांचर्मकारोबभूवह ॥ चर्मकाय्याश्चचण्डालान्मां
सच्छेदोबभूवह ॥ १०३ ॥ मांसच्छेद्यांतीवरेणकोंचश्चपरिकीर्तितः ॥ कोंचस्त्रियान्तुकैवर्त्तात्कर्त्तारःपरिकीर्तितः ॥ १०४ ॥ सद्यश्चण्डा
लकन्यायांलेटवीर्येणशौनक ॥ बभूवतुस्तौद्रौपुत्रौदुष्टौहड्डिमौतथा ॥ १०५ ॥ क्रमेणहड्डिकन्यायांसद्यश्चण्डालवीर्यतः ॥ बभूवुःप
श्चपुत्राश्चदुष्टावनचराश्चते ॥ १०६ ॥ लेटात्तीवरकन्यायांगंगातीरेचशौनक ॥ बभूवसद्योयोबालोगंगापुत्रःप्रकीर्तितः ॥ १०७ ॥ गंगापु

१ नटइतिपाठः । २ मल्लमितिपाठः । ३ कर्मकारइति पाठः । ४ कोरश्चेति कांडार इतिवापाठः ।

ब्र. खं.

अ० १०

॥ १५ ॥

त्रस्यकन्यायांवीर्याद्वैवेषधारिणः ॥ बभूववेषधारीचपुत्रोयुंगीप्रकीर्तितः ॥ १०८ ॥ वैश्यात्तीवरकन्यायांसद्यःशुण्डीबभूवह ॥
 शुण्डीयोषितिर्वैश्यात्तुपौण्ड्रकश्चबभूवह ॥ १०९ ॥ क्षत्रात्करणकन्यायांराजपुत्रोबभूवह ॥ राजपुत्र्यांतुकरणादागरीतिप्रकीर्ति
 तः ॥ ११० ॥ क्षत्रवीर्येणवैश्यायांकैवर्त्तःपरिकीर्तितः ॥ कलौतीवरसंसर्गाद्धीवरःपतितोभुवि ॥ १११ ॥ तीवर्याधीवरात्पुत्रोब
 भूवरजकःस्मृतः ॥ रजक्यांतीवराच्चैवकोयांलीतिबभूवह ॥ ११२ ॥ नापिताद्दोषकन्यायांसर्वस्वीतस्ययोषिति ॥ क्षात्राद्बभू
 वव्याधश्चबलवान्मृगहिंसकः ॥ ११३ ॥ तीवराच्छुंडिकन्यायांबभूवुःसप्तपुत्रकाः ॥ तेकलौहडिसंसर्गाद्बभूवुर्दस्यवःसदा ॥ ११४ ॥
 ब्राह्मण्यामृषिवीर्येणऋतोःप्रथमवासरे ॥ कुत्सितश्चोदरेजातःकूदरस्तेनकीर्तितः ॥ ११५ ॥ तदशौचंविप्रतुल्यंपतितोऋतुदोषतः ॥
 सद्यःकोटकसंसर्गादधमोजगतीतले ॥ ११६ ॥ क्षत्रवीर्येणवैश्यायामृतोःप्रथमवासरे ॥ जातःपुत्रोमहादस्युर्बलवांश्चधनुर्द्धरः ॥ ११७ ॥
 चकारवागतीतंचक्षत्रियेणापिवारितः ॥ तेनजात्याःसपुत्रश्चवागतीतः प्रकीर्तितः ॥ ११८ ॥ क्षत्रवीर्येणशूद्रायामृतदोषेणपापतः ॥
 बलवन्तोदुरन्ताश्चबभूवुर्म्लेच्छजातयः ॥ ११९ ॥ अविद्धकर्णाःक्रूराश्चनिर्भयारणदुर्जयाः ॥ शौचाचारविहीनाश्चदुर्द्धर्षाधर्मव
 र्जिताः ॥ १२० ॥ म्लेच्छात्कुविन्दकन्यायांजोलाजातिर्बभूवह ॥ जोलात्कुविन्दकन्यायांशरांकःपरिकीर्तितः ॥ १२१ ॥
 वर्णसङ्करदोषेणबह्व्यश्चाश्रुतजातयः ॥ तासांनामानिसंख्याश्चकोवावक्तुंक्षमोद्विज ॥ १२२ ॥ वैद्योऽश्विनीकुमारेणजातोविप्रस्ययो
 षिति ॥ वैद्यवीर्येणशूद्रायांबभूवुर्बहवोजनाः ॥ १२३ ॥ तेचग्राम्यगुणज्ञाश्चमन्त्रौषधिपरायणाः ॥ तेभ्यश्चजाताःशूद्रायांयेव्याल
 ग्राहिणोभुवि ॥ १२४ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कथंब्राह्मणपत्न्यान्तुसूर्यपुत्रोऽश्विनीसुतः ॥ अहोकेनाविवेकेनवीर्याधानंच
 कारह ॥ १२५ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ गच्छन्तींतीर्थयात्रायांब्राह्मणींरविनन्दनः ॥ ददर्शकामुकःशान्तःपुष्पोद्यानेचनिर्जने
 ॥ १२६ ॥ तयानिवारितोयत्नाद्वलेनबलवान्सुरः ॥ अतीवसुन्दरींदृष्ट्वावीर्याधानंचकारसः ॥ १२७ ॥ द्रुतंतत्याजगर्भसापु

ब्र. वै.

॥ १६ ॥

सद्यो बभूव पुत्रश्च ततः कांचन सन्निभः ॥ १२८ ॥ सपुत्रा स्वामिनो गेहं जगाम व्रीडिता सदा ॥ स्वामिनं कथयामास
यन्मार्गे दैवसङ्कटम् ॥ १२९ ॥ विप्रो रोषेण तत्याजतं च पुत्रं स्वकामिनीम् ॥ सरिद्ध भूवयोगेन सा च गोदावरी स्मृता ॥ १३० ॥ पुत्रं
चिकित्साशास्त्रं पाठयामास यत्नतः ॥ नानाशिल्पं च मंत्रं च स्वयं सरविनन्दनः ॥ १३१ ॥ विप्रश्च वेतनाज्ज्योतिर्गणनाच्च निरन्तर
म् ॥ वेदधर्मपरित्यक्तो बभूव गणको भुवि ॥ १३२ ॥ लोभी विप्रश्च शूद्राणामग्रेदानं गृहीतवान् ॥ ग्रहणे मृतदानानामग्रादानी बभूव सः ॥
॥ १३३ ॥ कश्चित्पुमान् ब्रह्मयज्ञे यज्ञकुण्डात्समुत्थितः ॥ ससूतो धर्मवक्ता च मत्पूर्वपुरुषः स्मृतः ॥ १३४ ॥ पुराणं पाठयामास तश्च ब्र
ह्माकृपानिधिः ॥ पुराणवक्ता सूतश्च यज्ञकुण्डसमुद्भवः ॥ १३५ ॥ वैश्यायां सूतवीर्येण पुमानेको बभूव ह ॥ स भट्टो वावदूकश्च सर्वेषां स्तु
तिपाठकः ॥ १३६ ॥ एवमेकथितः किञ्चित्पृथिव्यां जातिनिर्णयः ॥ वर्णसङ्करदोषेण बह्व्योऽन्याः संति जातयः ॥ १३७ ॥ संबन्धो येषु
येषां यः सर्वजातिषु सर्वतः ॥ तत्त्वं ब्रवीमि वेदोक्तं ब्रह्मणा कथितं पुरा ॥ १३८ ॥ पिता तातस्तु जनको जन्मदाता प्रकीर्तितः ॥ अम्बामाता च
जननी जनयित्री प्रसूरपि ॥ १३९ ॥ पितामहः पितृपिता तत्पिता प्रपितामहः ॥ अतर्द्ध्वज्ञातयश्च स गोत्राः परिकीर्तिताः ॥ १४० ॥
मातामहः पितामातुः प्रमातामह एव च ॥ मातामहस्य जनकस्तत्पिता वृद्धपूर्वकः ॥ १४१ ॥ पितामही पितुर्माता तच्छ्रूः प्रपितामही ॥
तच्छ्रूश्च परिज्ञेया सा वृद्धप्रपितामही ॥ १४२ ॥ मातामही मातृमाता मातृतुल्या च पूजिता ॥ प्रमातामही तिज्ञेया प्रमातामहकामिनी ॥
॥ १४३ ॥ वृद्धमातामही ज्ञेया तत्पितुः कामिनी तथा ॥ पितृभ्राता पितृव्यश्च मातृभ्राता च मातुलः ॥ १४४ ॥ पितृष्वसा पितुर्मातृष्वसा
मातुस्स्वसा स्मृता ॥ सूनुश्च तनयः पुत्रो दायादश्चात्मजस्तथा ॥ १४५ ॥ धनभागीर्यजश्चैव पुंसि जन्ये च वर्तते ॥ जन्यायां दुहिता
कन्या चात्मजा परिकीर्तिता ॥ १४६ ॥ पुत्रपत्नी वधूर्ज्ञेया जामाता दुहितुः पतिः ॥ पतिः प्रियश्च भर्ता च स्वामिकान्ते च वर्तते ॥ १४७ ॥
देवरः स्वामिनो भ्राताननां दास्वामिनः स्वसा ॥ श्वशुरः स्वामिनस्तातः श्वश्रूश्च स्वामिनः प्रसूः ॥ १४८ ॥ भार्या जाया प्रिया कान्ता स्त्रीश्च
पत्नी प्रकीर्तिता ॥ पत्नी भ्राता श्यालकश्च स्वसा पत्न्याश्च श्यालिका ॥ १४९ ॥ पत्नीमाता तथा श्वश्रूस्तत्पिता श्वशुरः स्मृतः ॥ स गर्भः

ब्र. खं.

अ० १०

॥ १६ ॥

सोदरोभ्रातासगर्भाभगिनीस्मृता ॥ १५० ॥ भगिनीजोभागिनेयोभातृजोभ्रातृपुत्रकः ॥ आवुत्तोभगिनीकान्तोभगिनीपतिरेवच ॥
 ॥ १५१ ॥ श्यालीपतिस्तुभ्राताचश्वशुरैकत्वहेतुना ॥ श्वशुरस्तुपिताज्ञेयोजन्मदातुः समोमुने ॥ १५२ ॥ अन्नदाताभयत्रातापत्नीता
 तस्तथैवच ॥ विद्यादाताजन्मदातापंचैतेपितरोनृणाम् ॥ १५३ ॥ अन्नदातुश्चयापत्नीभगिनीगुरुकामिनी ॥ माताचतत्सपत्नीचकन्यापु
 त्रप्रियातथा ॥ १५४ ॥ मातुर्मातापितुर्माताश्वशूपित्रोःस्वसातथा ॥ पितृव्यस्त्रीमातुलानीमातरश्चचतुर्दश ॥ १५५ ॥ पौत्रस्तुपुत्रपुत्रेच
 प्रपौत्रस्तत्सुतेऽपिच ॥ तत्पुत्राद्याश्चयेवंश्याःकुलजाश्चप्रकीर्तिताः ॥ १५६ ॥ कन्यापुत्रश्चदौहित्रस्तत्पुत्राद्याश्चबांधवाः ॥ भागिनेय
 सुताद्याश्चपुरुषाबांधवाःस्मृताः ॥ १५७ ॥ भ्रातृपुत्रस्यपुत्राद्यास्तेपुनर्ज्ञातयः मृताः ॥ गुरुपुत्रस्तथाभ्राताषोष्यः परम
 बान्धवः ॥ १५८ ॥ गुरुकन्याचभगिनीपोष्यामातृसमामुने ॥ पुत्रस्यचगुरुभ्रातापोष्यःसुस्निग्धबान्धवः ॥ १५९ ॥ पुत्रस्यश्व
 शुरोभ्राताबन्धुर्वैवाहिकःस्मृतः ॥ कन्यायाःश्वशुरेचैवतत्सम्बन्धःप्रकीर्तितः ॥ १६० ॥ गुरुश्चकन्यकायाश्चभ्रातासुस्निग्धबान्धवः ॥
 गुरुश्वशुरभ्रातृणांगुरुतुल्यःप्रकीर्तितः ॥ १६१ ॥ बन्धुतायेनसार्द्धंचतन्मित्रंपरिकीर्तितम् ॥ मित्रंसुखप्रदंज्ञेयंदुःखदोरिपुरुच्यते ॥
 ॥ १६२ ॥ बान्धवोदुःखदोदैवान्निस्सम्बन्धोऽसुखप्रदः ॥ सम्बन्धास्त्रिविधाःपुंसांविप्रेन्द्रजगतीतले ॥ १६३ ॥ विद्याजोयोनिजश्चै
 वप्रीतिजश्चप्रकीर्तितः ॥ मित्रन्तुप्रीतिजंज्ञेयंसम्बन्धःसुदुर्लभः ॥ १६४ ॥ मित्रमातामित्रभार्यामातृतुल्यानसंशयः ॥ मित्रभ्रा
 तामित्रपिताभ्रातृतातसमोनृणाम् ॥ १६५ ॥ चतुर्थेनामसम्बन्धमित्याहकमलोद्भवः ॥ जारश्चोपपतिर्बन्धुर्दुष्टासम्भोगकर्तारि ॥
 ॥ १६६ ॥ उपपत्न्यांनवज्ञाचप्रेयसीचित्तहारिणी ॥ स्वामितुल्यश्चजारश्चनवज्ञागृहिणीसमा ॥ १६७ ॥ सम्बन्धोदेश
 भेदेचसर्वदेशेविगर्हितः ॥ अवैदिकोनिन्दितस्तुविश्वामित्रेणनिर्मितः ॥ १६८ ॥ दुस्त्यजश्चमहद्भिस्तुदेशभेदेविधीयते ॥
 अकीर्तिजनकःपुंसांयोषितांचविशेषतः ॥ १६९ ॥ तेजीयसांनदोषायविद्यमानेयुगेयुगे ॥ १७० ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तेमहापु
 राणोसौत्रिः ॥ १० ॥ ॥ १० ॥ ॥ १० ॥ ॥ १० ॥

ब्र. वै.

॥ १७ ॥

॥ शौनेक उवाच ॥ द्विजः सभाय्यासंत्यज्यकिञ्चकारविशेषतः ॥ अश्विनोर्वामहाभागकिं नामकस्यवंशजौ ॥ १ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥
द्विजश्च सुतपानामभारद्वाजो महामुनिः ॥ तपश्चकार कृष्णस्य लक्षवर्षे हिमालये ॥ २ ॥ महातपस्वी तेजस्वी प्रज्वलन् ब्रह्म तेजसा ॥
ज्योतिर्ददर्श कृष्णस्य गगने सहसा क्षणम् ॥ ३ ॥ वरं सवत्रे निर्लिप्तमात्मानं प्रकृतेः परम् ॥ न च मोक्षं ययाचेतं दास्यं भक्तिश्च निश्चलाम् ॥ ४ ॥
बभूवा काशवाणीति कुरुदारपरिग्रहम् ॥ पश्चाद्दास्यं प्रदास्यामि भक्तिं भोगक्षये द्विज ॥ ५ ॥ पितॄणां मानसीं कन्यां ददौ तस्मै विधिः स्वयम् ॥
तस्यां कल्याणमित्रश्च बभूव मुनिपुङ्गव ॥ ६ ॥ यस्य स्मरणमात्रेण न भवेत्कुलिशाद्भयम् ॥ न द्रष्टव्यं बन्धुमात्रं न तत्स्मरणाद्भवेत् ॥
॥ ७ ॥ कल्याणमित्रजननीं परित्यज्य महामुनिः ॥ शशाप सूर्य्यपुत्रश्च यज्ञभागवर्जितो भव ॥ ८ ॥ स सोदरश्च वा पूज्यो भवेति च सुराधम ॥
व्याधिग्रस्तो जडांगश्च भूयात्तेऽकीर्तिमानिति ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वा सुतपागेहं प्रतस्थे सूनुना सह ॥ अश्विभ्यां सहितः सूर्य्यः प्रययौ च तदन्ति
कम् ॥ १० ॥ पुत्राभ्यां व्याधियुक्ताभ्यां सूर्य्यस्त्रिजगताम्पतिः ॥ मुनीन्द्रवै सुतपसं स तुष्टावच शौनक ॥ ११ ॥ ॥ सूर्य्य उवाच ॥ ॥
क्षमस्व भगवन् विप्रविष्णुरूपयुगेयुगे ॥ मम पुत्रापराधश्च भारद्वाज मुनीश्वर ॥ १२ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशाद्याः सुराः सर्वे च सन्त तम् ॥ भुञ्जते
विप्रदत्तन्तु फलपुष्पजलादिकम् ॥ १३ ॥ ब्राह्मणावाहिता देवाः शश्वद्विश्वेषु पूजिताः ॥ न च विप्रात्परो देवो विप्ररूपी स्वयं हरिः ॥ १४ ॥
ब्राह्मणे परितुष्टे च तुष्टो नारायणः स्वयम् ॥ नारायणे च सन्तुष्टे सन्तुष्टाः सर्वदेवताः ॥ १५ ॥ नास्ति गङ्गा समं तीर्थं न च कृष्णात्परः सुरः ॥
न शङ्कराद्वैष्णवश्च न सहिष्णुर्धरापरा ॥ १६ ॥ न च सत्यात्परो धर्मो न साध्वी पार्वतीपरा ॥ न दैवाद्बलवान् कश्चिन्न च पुत्रात्परः प्रियः ॥
॥ १७ ॥ न च व्याधिसमः शत्रुर्न च पूज्यो गुरोः परः ॥ नास्ति मातृसमो बन्धुर्न च मित्रं पितुः परम् ॥ १८ ॥ एकादशी व्रतान्नान्यत्तपो नानश
नात्परम् ॥ परं सर्वधनं रत्नं विद्यारत्नं परंततः ॥ १९ ॥ सर्वाश्रमैः परो विप्रो नास्ति विप्रसमो गुरुः ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञ इत्याह कमलोद्भवः ॥ २० ॥
सूर्य्यस्य वचनं श्रुत्वा भारद्वाजो ननामतम् ॥ नीरुजौ चापितत्पुत्रौ चकार तपसः फलात् ॥ २१ ॥ पश्चाच्च तव पुत्रौ च यज्ञभाजौ भविष्यतः ॥

कलिजादिति पाठः ।

ब्र. खं.

अ० ११

॥ १७ ॥

इत्युक्तातश्चसुतपाःप्रणम्याहस्करंमुनिः ॥२२॥ जगामगङ्गासंत्रस्तोहारिसेवनतत्परः ॥ पुत्राभ्यांसहितःसूर्यो जगामनिजमन्दिरम् ॥२३॥
 बभूवतुस्तौपूज्यौचयज्ञभाजौद्विजाशिषा ॥ एतत्सूर्यकृतंविप्रस्तोत्रंयोमानवःपठेत् ॥ विप्रपादप्रसादेनसर्वत्रविजयीभवेत् ॥ २४ ॥
 ब्राह्मणेभ्योनमइतिप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः ॥ २५ ॥ पृथिव्यांयानितीर्थानितानितीर्थानिसागरे ॥
 सागरेयानिर्थानिविप्रपादेषुतानिच ॥ २६ ॥ विप्रपादोदकंपीत्वायावत्तिष्ठतिमेदिनी ॥ तावत्पुष्करपात्रेषुपिबंतिपितरोजलम् ॥ २७ ॥
 विप्रपादोदकंपुण्यंभक्तियुक्तश्चयःपिबेत् ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः ॥ २८ ॥ महारोगीयदिपिबेद्विप्रपादोदकंद्विज ॥
 मुच्यतेसर्वरोगाच्चमासमेकन्तुभक्तितः ॥ २९ ॥ अविद्योवासविद्योवासंध्यापूतोहियोद्विजः ॥ सएवविष्णुसदृशोनहरौविमुखोयदि ॥
 ३० ॥ व्रन्तंविप्रंशपन्तंवानहन्यान्नचतंशपेत् ॥ गोभ्यःशतगुणंपूज्योहरिभक्तश्चसस्मृतः ॥ ३१ ॥ पादोदकश्चनैवेद्यंभुङ्क्तेविप्रस्ययो
 द्विज ॥ नित्योनैवेद्यभोजीयोरजसूयफलंलभेत् ॥ ३२ ॥ एकादश्यांनभुङ्क्तेयोनित्यंकृष्णंसमर्चयेत् ॥ तस्यपादोदकंप्राप्यस्थलंतीर्थं
 भवेद्भुवम् ॥ ३३ ॥ योभुङ्क्तेभोजनोच्छिष्टंनित्यंनैवेद्यभोजनम् ॥ कृष्णदेवस्यपूतोऽसौजीवन्मुक्तोमहीतले ॥ ३४ ॥ अन्नंविष्ठापयोमूत्रं
 यद्विष्णोरनिवेदितम् ॥ द्विजानांकुलजातानामित्याहकमलोद्भवः ॥ ३५ ॥ ब्रह्माचब्रह्मपुत्राश्चसर्वेविष्णुपरायणाः ॥ ब्राह्मणस्तत्कु
 लेजातोविमुखश्चहरौकथम् ॥ ३६ ॥ पित्रोर्मातामहादीनांसंसर्गस्यगुरोश्चवा ॥ दोषेणविमुखाःकृष्णेविप्राजीवन्मृताश्चते ॥ ३७ ॥
 सर्किंगुरुःसर्कितातःसर्किंपुत्रःसर्किसखा ॥ सर्किंराजासर्किंबन्धुर्नदद्याद्योहरौमतिम् ॥ ३८ ॥ अवैष्णवाद्विजाद्विप्रचण्डालोवैष्ण
 वोवरः ॥ सगणःश्वपचोमुक्तोब्राह्मणोनरकंव्रजेत् ॥ ३९ ॥ सन्ध्याहीनोऽशुचिर्नित्यंकृष्णेवाविमुखोद्विजः ॥ सएवब्राह्मणाभासोवि
 षहीनोयथोरगः ॥ ४० ॥ गुरुवक्राद्विष्णुमंत्रोयस्यकर्णेप्रविश्यति ॥ तंवैष्णवंमहापूतंजीवन्मुक्तंवदेद्विधिः ॥ ४१ ॥ पुंसांमातामहादी
 नांशतैः सार्द्धंहरैःपदम् ॥ प्रयातिवैष्णवःपुंसामात्मनःकुलकोटिभिः ॥ ४२ ॥ ब्रह्मक्षत्रियविदूशूद्राश्चतस्रोजातयोयथा ॥ स्वतन्त्राजा

१ सन्ध्याहीनोऽशुचिर्नित्यंकृष्णेवाविमुखोद्विजः । तत्र विष्णुस्मरणादेस्सर्वत्रतैराचरणात् । स्मार्ताश्चपञ्चायतनपूजकाः ।

ब्र. वै.

॥ १८ ॥

तिरेकाचावन्तारनन्वेषणवाभिधा ॥ ४३ ॥ ध्यायन्तिवैष्णवाःशश्वद्गोविन्दपदपङ्कजम् ॥ ध्यायतेतांश्वगोविन्दःशश्वत्तेषाञ्चसन्निधौ ॥
॥४४॥ सुदर्शनसंनियोज्यभक्तानारक्षणायच ॥ तथापिनहिनिश्चिन्तोऽवतिष्ठेद्रक्तसन्निधौ ॥४५॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेसौति
शौनकसंवादेब्रह्मखण्डेविष्णुवैष्णवब्राह्मणप्रशंसानामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ ऋषिवंशप्रसंगे
नबभूवुर्विविधाःकथाः ॥ उपालम्भेनप्रस्तावात्कौतुकेनश्रुतामया ॥१॥ प्रजावाससृजुःकेवाऊर्ध्वरेताश्चकश्चन ॥ पित्रासहविरोधेननार
दःकिञ्चकारसः ॥ २ ॥ पितुःशापेनपुत्रस्यकिंबभूवविरोधतः ॥ पितुर्वापुत्रशापेनसौतेतत्कथ्यतांशुभम् ॥ ३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥
हंसोयतिश्चारणिश्चवोढुःपञ्चशिखस्तथा ॥ अपान्तरतमाश्चैवसनकाद्याश्चशौनक ॥ ४ ॥ एतैर्विनान्येबहवोब्रह्मपुत्राश्चसन्ततम् ॥
सांसारिकाःप्रजावन्तोर्गुर्वाज्ञापरिपालकाः ॥ ५ ॥ अपूज्यःपुत्रशापेनस्वयंब्रह्माप्रजापतिः ॥ तेनैवब्रह्मणोमन्त्रंनोपासन्तेविपश्चितः ॥
॥ ६ ॥ नारदोगुरुशापेनगन्धर्वश्चबभूवसः ॥ कथयामिसुविस्तीर्णतद्दृत्तांतंनिशामय ॥ ७ ॥ गन्धर्वराजःसर्वेषांगन्धर्वाणांवरमहान् ॥
परमैश्वर्यसंयुक्तःपुत्रहीनोहिकर्मणा ॥ ८ ॥ गुर्वाज्ञयापुष्करेसपरमेणसमाधिना ॥ तपश्चकारशम्भोश्चकृपणोदीनमानसः ॥ ९ ॥
शिवस्यकवचंस्तोत्रमन्त्रश्चद्वादशाक्षरम् ॥ ददौगन्धर्वराजायवसिष्ठश्चकृपानिधिः ॥ १० ॥ जजापपरममन्त्रंदिव्यंवर्षशतंमुने ॥ पुष्क
रेसनिराहारःपुत्रदुःखेनतापितः ॥ ११ ॥ विरामेशतवर्षस्यददर्शपुरतःशिवम् ॥ भासयंतं दशदिशोज्ज्वलन्तं ब्रह्मतेजसा ॥ १२ ॥ मह
त्तेजस्स्वरूपश्चभगवंतंसनातनम् ॥ ईषद्वासंप्रसन्नास्यंभक्तानुग्रहकारकम् ॥ १३ ॥ तपोरूपंतपोबीजंतपस्याफलदंफलम् ॥ शरणागत
भक्तायदातारंसर्वसम्पदाम् ॥ १४ ॥ त्रिशूलपट्टिशधरंवृषभस्थंदिगम्बरम् ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशंत्रिनेत्रंचंद्रशेखरम् ॥ १५ ॥ तप्तस्वर्णप्र
भाजुष्टजटाजालधरंवरम् ॥ नीलकण्ठश्चसर्वज्ञंनागयज्ञोपवीतकम् ॥ १६ ॥ संहर्तारंचसर्वेषांकालंमृत्युंजयंपरम् ॥ ग्रीष्ममध्याह्नमार्तण्ड
कोटिसंकाशमीश्वरम् ॥ १७ ॥ तत्त्वज्ञानप्रदंशांतमुक्तिदंहरिभक्तिदम् ॥ दृष्ट्वाननामसहसागन्धर्वोदण्डवद्भुवि ॥ १८ ॥ वसिष्ठदत्तस्तो
त्रेणतुष्टावपरमेश्वरम् ॥ वरंवृणुष्वेतिशिवस्तमुवाचकृपानिधिः ॥ सययाचेहरेर्भक्तिपुत्रंपरमवैष्णवम् ॥ १९ ॥ गन्धर्वस्यवचःश्रुत्वाचाह

ब्र. खं.

अ० १२

॥ १८ ॥

सीचन्द्रशेखरः ॥ उवाच दीनदीनेशो दीनबन्धुः सनातनम् ॥ २० ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ कृतार्थस्त्वं वरादेकादन्यच्चर्वितचर्वणम् ॥
 गन्धर्वराजवृणुषे को वा तृप्तोऽतिमंगले ॥ २१ ॥ यस्य भक्तिर्हरौ वत्ससुदृढा सर्वमंगला ॥ स समर्थः सर्वविश्वपातुं कर्तुं च लीलया ॥ २२ ॥
 आत्मनः कुलकोटिं च शतं मातामहस्य च ॥ पुरुषाणां समुद्धृत्य गोलोकं याति निश्चितम् ॥ २३ ॥ त्रिविधानि च पापानि कोटिज-
 न्मार्जितानि च ॥ निहत्य पुण्यभोगं च हरिदास्यं लभेद्भुवम् ॥ २४ ॥ तावत्पत्नी सुतस्तावत्तावदैश्वर्यमीप्सितम् ॥ सुखंदुःखं नृणां तावद्या-
 वत्कृष्णेन मानसम् ॥ २५ ॥ कृष्णेन मनसि संजाते भक्तिखड्गो दुरत्ययः ॥ नराणां कर्मवृक्षाणां मूलच्छेदं करोत्यहो ॥ २६ ॥ भवेद्येषां सुकृति-
 नां पुत्राः परमवैष्णवाः ॥ कुलकोटिश्च तेषां ते उद्धरन्त्येव लीलया ॥ २७ ॥ चरितार्थः पुमानेकाद्वारमिच्छुर्वरादहो ॥ किं वरेण द्वितीयेन
 पुंसां तृप्तिर्न मङ्गले ॥ २८ ॥ धनं संचितमस्माकं वैष्णवानां सुदुर्लभम् ॥ श्रीकृष्णे भक्तिदास्यश्च न वयं दातुमुत्सुकाः ॥ २९ ॥ वरयान्यं
 वरं वत्सयते मनसि वाञ्छितम् ॥ इन्द्रत्वममरत्वं वा ब्रह्मत्वं लभेद्दुर्लभम् ॥ ३० ॥ सर्वसिद्धिं महायोगं ज्ञानं मृत्युजयादिकम् ॥ सुखेन सर्वदा
 स्यामि हरिदास्यं त्यजध्रुवम् ॥ ३१ ॥ शङ्करस्य वचः श्रुत्वा शुष्ककण्ठोष्ठतालुकः ॥ उवाच दीनो दीनेशं दातारं सर्वसम्पदाम् ॥ ३२ ॥
 ॥ गन्धर्व उवाच ॥ ॥ यत्पक्ष्मचालनेनैव ब्रह्मणः पतनं भवेत् ॥ तद्ब्रह्मत्वं स्वप्नतुल्यं कृष्णभक्तो न चेच्छति ॥ ३३ ॥ इन्द्रत्वममरत्वं वा सि-
 द्धियोगादिकं शिव ॥ ज्ञानं मृत्युजयाद्यं वा न हि भक्तस्य वाञ्छितम् ॥ ३४ ॥ सालोक्यसार्थिसामीप्यसायुज्यं श्रीहरेरपि ॥ तत्र
 निर्वाणमोक्षं च न हि वाञ्छन्ति वैष्णवाः ॥ ३५ ॥ शश्वत्तत्र दृढा भक्तिर्हरिदास्यं सुदुर्लभम् ॥ स्वप्ने जागरणे भक्ता वाञ्छन्त्येवं वरं वरम् ॥
 ॥ ३६ ॥ तदास्यं वैष्णवसुतं देहिकल्पतरो वरम् ॥ त्वां प्राप्य लभते तुष्टं वरं सर्ववरोऽवरः ॥ ३७ ॥ न दास्यसीदं चेच्छम्भो वरं दुष्कृतिनं
 च माम् ॥ कृत्वा हि स्वशिरश्छेदं प्रदास्यामि हुताशने ॥ ३८ ॥ गन्धर्ववचनं श्रुत्वा तमुवाच कृपानिधिः ॥ भक्तं दीनं च भक्तेशो भक्तानु-
 ग्रहकारकः ॥ ३९ ॥ ॥ श्रीशंकर उवाच ॥ ॥ हरिभक्तिं हरेर्दास्यं पुत्रं परमवैष्णवम् ॥ चिरायुषं च गुणिनं शश्वत्सु स्थिरयौवनम् ॥ ४० ॥

१ भवेयं गिरिः ॥ उवाच नन्वत्राणम् ।

ब्र. वै.

॥ १९ ॥

ज्ञानिनंसुन्दरवरगुरुभक्तंजितेन्द्रियम् ॥ गन्धर्वराजप्रवरंवरंमंलभमाशुचः ॥ ४१ ॥ इत्युक्ताशंकरस्तस्माज्जगामस्वालयंमुने ॥
गन्धर्वराजःसन्तुष्टआजगामस्वमन्दिरम् ॥ ४२ ॥ प्रफुल्लमानसाःसर्वेमानवाःसिद्धकर्मणः ॥ नारदस्तस्यभार्यायांलेभेजन्म
चभारते ॥ ४३ ॥ सुषावपुत्रंसावृद्धापर्वतेगन्धमादने ॥ गुरुर्वसिष्ठोभगवान्नामचक्रेयथोचितम् ॥ ४४ ॥ बालकस्यचतस्यैव
मङ्गलंमङ्गलेदिने ॥ उपशब्दोधिकार्थश्चपूज्येचबर्हणःपुमान् ॥ पूज्यानामधिकोबालस्तेनोपबर्हणाभिधः ॥ ४५ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते
महापुराणेसौतिशौनकसंवादेब्रह्मखण्डेनारदजन्मकथनंनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ पुत्रोत्सवे
चरत्नानिधनानिविविधानिच ॥ गन्धर्वराजःप्रददौब्राह्मणेभ्योमुदान्वितः ॥ १ ॥ उपबर्हणस्तुकालेनहरेर्मन्त्रंसुदुर्लभम् ॥
वसिष्ठेनतुसम्प्राप्यसचक्रेदुष्करंतपः ॥ २ ॥ एकदागण्डकीतीरेतश्चसम्प्राप्तयौवनम् ॥ गन्धर्वपत्न्योददृशुर्मूर्च्छामापुश्चतत्क्षणम् ॥
॥ ३ ॥ ताश्चतीव्रंतपःकृत्वाप्राणान्संत्यज्ययोगतः ॥ पञ्चाशत्ताबभूवुश्चकन्याश्चित्ररथस्यच ॥ ४ ॥ उपबर्हणगन्धर्वताश्चतंवविरे
पतिम् ॥ मुदामालाददुस्तस्मैकामुक्यः पितुराज्ञया ॥ ५ ॥ गृहीत्वाताश्चगन्धर्वोयुवासुस्थिरयौवनः ॥ दिव्यंत्रिलक्षवर्षश्चरेमेरहसिका
मुकः ॥ ६ ॥ ततोऽपिसुचिरंराज्यंकृत्वाताभिःसहानिशम् ॥ जगामब्रह्मणःस्थानंहरिगाथांजगौमुने ॥ ७ ॥ दृष्ट्वासरम्भारम्भोरुनर्तने
कठिनंस्तनम् ॥ बभूवस्खलनंतस्यगन्धर्वस्यमहात्मनः ॥ ८ ॥ द्रुतंतत्याजसङ्गीतंमूर्च्छांप्रापसभातले ॥ उच्चैःप्रजहसुर्देवाब्रह्माकोपाच्छ
शापतम् ॥ ९ ॥ व्रजत्वंशूद्रयोनिश्चगान्धर्वीतनुमुत्सृज ॥ कालेवैष्णवसंसर्गान्मत्पुत्रस्त्वंभविष्यसि ॥ १० ॥ विनाविपत्तेर्महिमापुंसां
नैवभवेत्सुत ॥ सुखंदुःखंचसर्वेषांक्रमेणप्रभवेदिति ॥ ११ ॥ इत्येवमुक्तासविधिरगच्छत्पुष्कराद्ब्रह्मम् ॥ उपबर्हणगन्धर्वस्सजहौतांतनुं
तदा ॥ १२ ॥ मूलाधारंस्वाधिष्ठानंमणिपूरमनाहतम् ॥ विशुद्धमाज्ञाख्यंचेतिभित्त्वाषट्चक्रमेवच ॥ १३ ॥ इडांसुषुम्णांमेधांचपिंगलां
प्राणहारिणीम् ॥ सर्वज्ञानप्रदांचैवमनस्संयमिनींतथा ॥ १४ ॥ विशुद्धांचनिरुद्धांचवायुसंचारिणींतथा ॥ तेजश्शुष्ककरींचैवबलपुष्टि

१ कर्मिमंलभेत्यर्थः । सन्धिर्विभक्तिलोपश्चार्धः ।

ब्र. खं.

अ० १३

॥ १९ ॥

ब्र. वै.

॥ २० ॥

कपालाह्वयः प्रजापते ॥ गिरीशकमलाकान्तपतिदानंचदेहिमे ॥ ३९ ॥ इत्युक्त्वाविरहार्तासाकन्याचित्ररथस्यच ॥ मूर्च्छासंप्रापत
त्रैवदुर्गमेगहनेवने ॥ ४० ॥ विचेतनातत्रतस्थौकान्तंकृत्वास्ववक्षसि ॥ परिपूर्णदिवानक्तंसर्वैर्देवैश्चरक्षिता ॥ ४१ ॥ प्रभातेचेतनांप्राप्य
विललापभृशंमुहुः ॥ इत्युवाचपुनस्तत्रहरिसंबोध्यसासती ॥ ४२ ॥ ॥ मालावत्युवाच ॥ ॥ हेकृष्णजगतांनाथनाथनाहंजगद्बहिः ॥
त्वमेवजगतांपातामांनपासिकथंप्रभो ॥ ४३ ॥ अयंभर्तास्यभार्याहंममेतितवमायया ॥ त्वमेवसम्भवोभर्तासर्वेषांसर्वकारणः ॥ ४४ ॥
गन्धर्वःकर्मणाकान्तःकान्ताहंचास्यकर्मणा ॥ क्वगतःकर्मभोगान्तेकुत्रसंस्थाप्यमांप्रियाम् ॥ ४५ ॥ कोवाकस्याःपतिःपुत्रःकावाकस्य
प्रियाप्रभो ॥ संयुनक्तिविधाताचवियुनक्तिचकर्मणा ॥ ४६ ॥ संयोगेपरमानन्दोवियोगेप्राणसङ्कटम् ॥ शश्वज्जगतिमूर्खस्यनात्माराम
स्यनिश्चितम् ॥ ४७ ॥ नश्वरोविषयःसत्यंभुविभोगश्चवान्धवः ॥ स्वयंत्यक्तःसुखायैवदुःखायत्याजितःपरैः ॥ ४८ ॥ तस्मा
त्सन्तःस्वयंत्यक्तापरमैश्वर्यमीप्सितम् ॥ ध्यायन्तेसततंकृष्णपादपद्मंनिरापदम् ॥ ४९ ॥ सर्वत्रज्ञानिनःसन्तःकास्त्रीज्ञानवती
भुवि ॥ ततोमह्यंविमूढायैदातुमर्हतिवाञ्छितम् ॥ ५० ॥ नमेवाञ्छामरत्वेचशक्रत्वेमोक्षवर्त्मनि ॥ इमंकान्तंवरंदेहिचतुर्वर्गकरंपरम् ॥
॥ ५१ ॥ यावतीकामिनीजातिर्जगत्यांजगदीश्वर ॥ कस्यैचिन्नहिदत्तश्चतेनधात्रेदृशःपतिः ॥ ५२ ॥ तस्मैदत्तागुणाःसर्वेरूपाणि
विविधानिच ॥ सुशीलानिचसर्वाणिचामरत्वंविनाहरे ॥ ५३ ॥ रूपेणचगुणेनैवतेजसाविक्रमेणच ॥ ज्ञानेनशान्त्यासन्तुष्ट्या
हरितुल्यःप्रभुर्मम ॥ ५४ ॥ हरिभक्तोहरिसमोगाम्भीर्येसागरोयथा ॥ दीप्तिमान्सूर्य्यतुल्यश्चशुद्धोवह्निसमस्तथा ॥ ५५ ॥
चन्द्रतुल्यःसुदृश्यश्चकन्दर्पसमसुन्दरः ॥ बुद्ध्याबृहस्पतिसमःकाव्येकविसमस्तथा ॥ ५६ ॥ वाणीचसर्वशास्त्रज्ञाप्रतिभायां
भृगोरिव ॥ कुबेरतुल्यो धनवान्महान्दातामनोरिव ॥ ५७ ॥ धर्मेधर्मसमो धर्मी सत्ये सत्यव्रताधिकः ॥ कुमारतुल्यस्तपसा
स्वाचारो ब्रह्मणा समः ॥ ५८ ॥ ऐश्वर्य्येशक्रतुल्यश्चसहिष्णुःपृथिवीसमः ॥ एमम्भूतोमृतःकान्तःप्राणायान्तिनमेकथम् ॥
॥ ५९ ॥ अरेसुरायज्ञभाजोघृतभोक्तुंक्षमाभुवि ॥ क्षणेनायज्ञभाजश्चकरिष्यामिस्वलीलया ॥ ६० ॥ नारायणजगत्कान्त

ब्र. खं.

अ० १३

॥ २० ॥

नाहमेवजगद्बहिः ॥ शीघ्रंजीवयमत्कान्तमन्यथात्वांशपाम्यहम् ॥ ६१ ॥ प्रजापतेपुत्रशापात्त्वमपूज्योमहीतले ॥ तवैवानधि
 कारित्वंकरिष्याम्यधुनाभवे ॥ ६२ ॥ हेशम्भोज्ञानलोपंतेकरिष्यामिशपेनच ॥ धर्मलोपश्चधर्मस्यकरिष्याम्येवलीलया ॥ ६३ ॥
 यमाधिकारंदूरेचकरिष्यामिनसंशयः ॥ सत्यंकालंशपिष्यामिमृत्युकन्यांसुनिष्ठुराम् ॥ ६४ ॥ शपामिसर्वानत्रैवजरांव्याधिंविना
 ऽधुना ॥ व्याधिनाजरयामृत्युर्नह्यभूच्चपतेर्मम ॥ ६५ ॥ इत्युक्त्वाकौशिकीतीरेचागच्छच्छप्तुमेवतान् ॥ मालावतीमहासाध्वीशवंकृत्वास्व
 वक्षसि ॥ ६६ ॥ तांशप्तुमुद्यतांदृष्ट्वाब्रह्मादेवपुरोगमः ॥ जगामशरणंविष्णुंतीरंक्षीरपयोनिधेः ॥ ६७ ॥ तत्रस्नात्वाचतुष्टावपरमात्मा
 नमीश्वरम् ॥ विष्णुंब्रह्माजगत्कान्तमित्युवाचहभीतवत् ॥ ६८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ उपबर्हणपत्नीसाकन्याचित्ररथस्यच ॥ का
 न्तहेतोश्चमां देवाञ्छपेत्त्वंरक्षमाधव ॥ ६९ ॥ स्मरन्तिसाधवःसन्तो जपन्तिमुनयोमुदा ॥ स्वप्नेजागरणेचैवसर्वकार्येषुमाधवम् ॥ ७० ॥
 शरणागतदीनार्त्तपरित्राणपरायण ॥ रक्षरक्षहृषीकेशब्रजामःशरणंवयम् ॥ ७१ ॥ पूजामेपुत्रशापेनविहतासाम्प्रतंप्रभो ॥ अधिकार
 हतंमाञ्चकुरुतेमालतीसती ॥ ७२ ॥ सर्वाधिकारोब्रह्माण्डेत्वयादत्तःपुराप्रभो ॥ सम्पदेतादृशीनाथयास्यत्येवाधुनामम ॥ ७३ ॥
 ॥ ॥ महादेवउवाच ॥ ॥ त्वयादत्तंमहाज्ञानंगुप्तंसर्वेषुदुर्लभम् ॥ शतमन्वन्तरतपःफलेनपुष्करेपुरा ॥ ७४ ॥ ऐश्वर्य्येवाधनंवापिविद्यावा
 विक्रमोऽथवा ॥ ज्ञानस्यपरमार्थस्यकलांनार्हतिषोडशीम् ॥ ७५ ॥ सर्वाज्ञातंसर्वगुप्तमत्यंतंदुर्लभंपरम् ॥ ममतवज्ञानरत्नंशापान्निर्यातियो
 पितः ॥ ७६ ॥ अहोपतिव्रतातेजःसर्वेषांतेजसांपरम् ॥ तेजोऽनलेनदग्धंमांरक्षरक्षहरेहरे ॥ ७७ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ सर्वरत्नात्परंरत्नं
 धर्मएवसनातनः ॥ यास्यत्येवंविधोधर्मस्त्वयादत्तःपुराप्रभो ॥ ७८ ॥ सप्तमन्वन्तरतपःफलेनपरमेश्वर ॥ प्राप्तोधर्मोऽधुनायातिशा
 पेनयोपितःप्रभो ॥ ७९ ॥ ॥ देवाञ्जुः ॥ ॥ यज्ञभाजोघृतभुजोवयमेवत्वयाकृताः ॥ योषिच्छापेनतत्सर्वमधुनायातिमाधव ॥ ८० ॥
 इत्युक्त्वासंयताःसर्वेतस्थुस्तत्रभयार्दिताः ॥ एतस्मिन्नंतरेऽकस्माद्वाग्बभूवाशरीरिणी ॥ ८१ ॥ यूयंगच्छततन्मूलंविप्ररूपीजनार्दनः ॥
 पश्चाद्यस्मिन्मन्त्रेयमितिबोध्योवोरक्षणायच ॥ ८२ ॥ श्रुत्वातद्वचनंदेवाःप्रहृष्टमनसोन्मुखाः ॥ जग्मुर्मालावतीस्थानंकौशिकीतीरमी

ब्र. वै.
॥ २१ ॥

श्वराः ॥ ८२ ॥ तामेवददृशुर्देवादेवींमालावतींसतीम् ॥ रत्नसारेन्द्रभूषाभिरुज्ज्वलांकमलाकलाम् ॥ ८४ ॥ वह्निशुद्धांशुकाधानां
सिन्दूरबिन्दुभूषिताम् ॥ शरच्चन्द्रप्रभांशान्तांद्योतयन्तींदिशस्त्विषा ॥ ८५ ॥ पतिसेवामहाधर्मचिरसञ्चिततेजसा ॥ प्रज्वलन्तींसु
प्रदीपशिखांवह्नेरिवोत्तमाम् ॥ ८६ ॥ योगासनंकुर्वतीञ्चशवक्षःस्थलस्थिताम् ॥ सुरम्यांस्वामिनोवीणांविभ्रतींदक्षिणेकरे ॥ ८७ ॥
तर्जन्यङ्गुष्ठकोटिभ्यांशुद्धस्फटिकमालिकाम् ॥ भक्त्यास्नेहेनकान्तस्यविभ्रतींयोगमुद्रया ॥ ८८ ॥ चारुचम्पकवर्णाभांविम्बोष्ठींरत्न
मालिनीम् ॥ यथाषोडशवर्षीयांशश्चत्सुस्थिरयौवनाम् ॥ ८९ ॥ बृहन्नितम्बभारार्त्तापीनश्रोणिपयोधराम् ॥ पश्यन्तींशवमीशस्यशु
भदृष्ट्यापुनःपुनः ॥ ९० ॥ एवम्भूताञ्चतांदृष्ट्वादेवास्तेविस्मयंययुः ॥ स्थगिताञ्चक्षणंतत्रधार्मिकाधर्मभीरवः ॥ ९१ ॥ इतिश्रीब्रह्मवै
वर्तेमहापुराणसौतिशौनकसंवादेब्रह्मखण्डेमालावतीविलापोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तत्र
स्थित्वाक्षणंदेवाब्रह्मेशानपुरोगमाः ॥ ययुर्मालावतीमूलंपरमंगलदायकाः ॥ १ ॥ मालावतीसुरान्दृष्ट्वाप्रणनामपतिव्रता ॥ रुरोदकान्तं
संस्थाप्यदेवानांसन्निधौमुने ॥ २ ॥ एतस्मिन्नन्तरेतत्रकश्चिद्ब्राह्मणबालकः ॥ आजगामसुराणाञ्चसभामतिमनोहरः ॥ ३ ॥ दण्डीछ
त्रीशुकुवासाविभ्रत्तिलकमुज्ज्वलम् ॥ दीर्घपुस्तकहस्तश्चसुप्रशान्तश्चसुस्मितः ॥ ४ ॥ चन्दनोक्षितसर्वाङ्गःप्रज्वलन्ब्रह्मतेजसा ॥ सुरान्सं
भाष्यतत्रैवविस्मितान्विष्णुमायया ॥ ५ ॥ तत्रोवाससभामध्येतारामध्येयथाशशी ॥ उवाचदेवान्सर्वाश्चमालतींचविचक्षणः ॥ ६ ॥
॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ कथमत्रसुराःसर्वेब्रह्मेशानपुरोगमाः ॥ स्वयंविधाताजगतांस्रष्टावैकेनकर्मणा ॥ ७ ॥ सर्वब्रह्माण्डसंहर्त्ताशम्भुरत्र
स्वयंविभुः ॥ अहोत्रिजगतांसाक्षीधर्मोवैसर्वकर्मणाम् ॥ ८ ॥ कथंरविःकथंचन्द्रःकथमत्रहुताशनः ॥ कथंकालोमृत्युकन्याकथंवाऽत्र
यमादयः ॥ ९ ॥ हेमालावतितेक्रोडेकोतिशुष्कश्शवोनघे ॥ जीविकायाःकथंमूलेयोषितश्चपुमाञ्छवः ॥ १० ॥ इत्युक्त्वातांश्चतांविप्रो

१ शवं वक्षःस्थले स्थितं यस्याः सा ताम् । इति हि समासः कार्योऽत्र “ इत्युक्त्वा कौशिकीतीरं जगाम शप्तुमेव तान् । मालावती महासाध्वी शवं कृत्वा स्ववक्षसि ” ॥ इति पूर्वमुक्तं
स्मर्तव्यम् । तेहि शवस्य वक्षःस्थले स्थितामिति न विप्रतिपत्तव्यम् ।

ब्र. खं.
अ० १४

॥ २१ ॥

विररामसभातले ॥ मालावतीतंप्रणम्यसमुवाचविचक्षणम् ॥ ११ ॥ ॥ मालावत्युवाच ॥ ॥ आनन्दपूर्वकंवन्देविप्ररूपंजनार्द
 नम् ॥ तुष्टादेवाहरिस्तुष्टोयस्यपुष्पजलेनच ॥ १२ ॥ अवधानंकुरुविभोशोकर्तायानिवेदने ॥ समाकृपासतांशश्वद्योग्यायोग्येकृपा
 वताम् ॥ १३ ॥ उपबर्हणभार्याऽहंकन्याचित्ररथस्यच ॥ सर्वेमालावतीकृत्वावदन्तेविप्रपुङ्गव ॥ १४ ॥ दिव्यंलक्षयुगंरम्ये
 स्थानेस्थानेमनोहरे ॥ कृतास्वच्छन्दतः क्रीडाचानेनस्वामिनासह ॥ १५ ॥ प्रियेस्नेहोहिसाध्वीनांयावान्विप्रेन्द्रयोषिताम् ॥
 सर्वशास्त्रानुसारेणजानासित्वंविचक्षण ॥ १६ ॥ अकस्माद्ब्रह्मणः शापात्प्राणांस्तत्याजमत्पतिः ॥ देवानुद्दिश्यविलप्यथाजी
 वतिमत्पतिः ॥ १७ ॥ स्वकार्यसाधनेसर्वेव्यग्राश्चजगतीतले ॥ भावाभावंनजानन्तिकेवलंस्वार्थतत्पराः ॥ १८ ॥ सुखंदुःखंभयं
 शोकः सन्तापः कर्मणांनृणाम् ॥ ऐश्वर्यपरमानन्दोजन्ममृत्युश्चमोक्षणम् ॥ १९ ॥ देवाश्चसर्वजनकादातारः कर्मणांफलम् ॥ कर्तारः
 कर्मवृक्षाणामूलच्छेदंचलीलया ॥ २० ॥ नहिदेवात्परोबन्धुर्नहिदेवात्परोबली ॥ दयावान्नहिदेवाच्चनचदाताततः परः ॥ २१ ॥
 सर्वान्देवानहंयाचेपतिदानंममेप्सितम् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांफलदांश्चसुरद्रुमान् ॥ २२ ॥ यदिदास्यन्तिदेवामेकान्तदानंयथेप्सि
 तम् ॥ भद्रंतदान्यथातेभ्योदास्यामिस्त्रीवधंध्रुवम् ॥ २३ ॥ शपिष्यामिचसर्वाश्चदारुणंदुर्निवारकम् ॥ दुर्निवार्यः सतीशापस्तपसाके
 नवार्यते ॥ २४ ॥ इत्युक्तामालतीसाध्वीशोकार्तासुरसंसदि ॥ विररामद्विजश्रेष्ठस्तामुवाचचशौनक ॥ २५ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥
 कर्मणांफलदातारोदेवाः सत्यंचमालति ॥ नसद्यःसुचिरेणैवधान्यंकृषकवन्नृणाम् ॥ २६ ॥ गृहीचकृषकद्वाराक्षेत्रेधान्यंवपेत्सति ॥ तद
 ङ्कुरोभवेत्कालेकालेवृक्षः फलत्यपि ॥ २७ ॥ कालेसुपक्वंभवतिकालेप्राप्नोतितद्गृही ॥ एवंसर्वसमुन्नेयंचिरेणकर्मणः फलम् ॥ २८ ॥
 अष्टीवपतिसंसारेगृहस्थोविष्णुमायया ॥ कालेतदङ्कुरोवृक्षः कालेप्राप्नोतितत्फलम् ॥ २९ ॥ पुण्यवान्पुण्यभूमौचकरोतिसुचिरंतपः ॥
 तेषाञ्चफलदातारोदेवाः सत्यंनसंशयः ॥ ३० ॥ ब्राह्मणानांमुखेक्षेत्रेश्रेष्ठेऽनूपरेणवच ॥ योयज्जुहोतिभक्त्याचसतत्प्राप्नोतिनिश्चितम् ॥
 ॥ ३० ॥ ॥ चचसौन्दर्यं नैश्वर्यं नधनंसुतः ॥ नैवस्त्रीनचसत्कान्तःकिम्भवेत्तपसाविना ॥ ३२ ॥ सेवतेप्रकृतिर्योहिभक्त्याजन्म

ब्र. वै.

॥ २२ ॥

नक्तं सुन्दरीकान्तां विनीताञ्च गुणान्विताम् ॥ ३३ ॥ श्रियञ्च निश्चलां पुत्रं पौत्रं भूमिधनं प्रजाम् ॥ प्रकृतेश्वरेणैवलभेद्भक्तोऽवलीलया ॥ ३४ ॥ शिवं शिवस्वरूपञ्च शिवदं शिवकारणम् ॥ ज्ञानानन्दं महात्मानं परं मृत्युञ्जयं परम् ॥ ३५ ॥ तमीशं सेवते यो हि भक्त्या जन्मनि जन्मनि ॥ पुमान् प्राप्नोति सत्कान्तां कामिनीं चापि सत्पतिम् ॥ ३६ ॥ विद्यां ज्ञानं सुकवितां पुत्रं पौत्रं परां श्रियम् ॥ बलं धनं विक्रमञ्च लभेद्भरवरेण सः ॥ ३७ ॥ ब्रह्माणं भजते यो हिलभेत्सोऽपि प्रजां श्रियम् ॥ विद्यामैश्वर्यमानन्दं वरेण ब्रह्मणो नरः ॥ ३८ ॥ यो नरो जभते भक्त्या दीननाथं दिनेश्वरम् ॥ विद्यामारोग्यमानन्दं धनं पुत्रं लभेद्भुवम् ॥ ३९ ॥ गणेश्वरं यो भजते देवदेवं सनातनम् ॥ सर्वाग्रपूज्यं सर्वेशं भक्त्या जन्मनि जन्मनि ॥ ४० ॥ विघ्ननाशो भवेत्तस्य स्वप्ने जागरणेऽनिशम् ॥ परमानन्दमैश्वर्यं पुत्रं पौत्रं धनं प्रजाः ॥ ४१ ॥ ज्ञानं विद्यां सुकवितां लभते तद्वरेण च ॥ भजते यो हि विष्णुं चलक्ष्मीकान्तं सुरेश्वरम् ॥ ४२ ॥ वरार्थी चेह्लभेत्सर्वं निर्वाणमन्यथा ध्रुवम् ॥ शान्तं निषेव्य पातारं सत्यं सत्यं लभेन्नरः ॥ ४३ ॥ सर्वतपः सर्वधर्मयशः कीर्तिमनुत्तमाम् ॥ विष्णुं निषेव्य सर्वेशं यो मूढो लभते वरम् ॥ ४४ ॥ विडम्बितो विधात्राऽसौ मोहितो विष्णुमायया ॥ मायानारायणीशाना सर्वप्रकृतिरीश्वरी ॥ ४५ ॥ साकृपां कुरुते यश्च विष्णुमन्त्रं ददाति तम् ॥ धर्मो यो भजते धर्मी सर्वधर्मलभेद्भुवम् ॥ ४६ ॥ इह लोके सुखं भुक्त्वा याति विष्णोः परं पदम् ॥ यो यं देवं भजेद्भक्त्या स चादौ लभते च तम् ॥ ४७ ॥ काले पश्चात्तेन सार्द्धं परं विष्णोः पदं लभेत् ॥ श्रीकृष्णं भजते यो हि निर्गुणं प्रकृतेः परम् ॥ ४८ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां सेव्यं बीजं परात्परम् ॥ अक्षरं परमं ब्रह्म भगवन्तं सनातनम् ॥ ४९ ॥ साकारञ्च निराकारं ज्योतिः स्वेच्छामयं विभुम् ॥ सर्वाधारञ्च सर्वेशं परमानन्दमीश्वरम् ॥ ५० ॥ निर्लिप्तं साक्षिरूपञ्च भक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ जीवन्मुक्तः स सत्यं हिनवरं लभते सुधीः ॥ ५१ ॥ स सर्वमन्यते तुच्छं सालोक्यादिचतुष्टयम् ॥ ब्रह्मत्वममरत्वं वामोक्षं यत्तुच्छवत्सति ॥ ५२ ॥ ऐश्वर्यं लोष्टुल्यं च न श्वरं चैव मन्यते ॥ इन्द्रत्वं च मनुत्वं च चिरजीवित्वमेव वा ॥ ५३ ॥ जलबुद्बुदवद्बुद्ध्या चाति तुच्छं न गण्यते ॥ स्वप्ने जागरणे वापि शश्वत्सेवां च वांच्छति ॥ ५४ ॥ दास्यं विना न याचेत श्रीकृष्णस्य पदं परम् ॥ तत्पादाब्जे दृढां भक्तिं लब्ध्वा पूर्णो निरन्तरम् ॥ ५५ ॥ परिपूर्णतमं ब्रह्म निषेव्य सुस्थिरः सदा ॥ आत्मनः कु

ब्र. खं.

अ० १४

॥ २२ ॥

लकोटिचशतमातामहस्यच ॥ ५६ ॥ श्वशुरस्यशतपूर्वमुद्धृत्यचावलीलया ॥ दासंदासींप्रसूभाय्यापुत्रादपिपरंशतम् ॥ ५७ ॥ उद्ध
रेत्कृष्णभक्तश्चगोलोकंयातिनिश्चितम् ॥ तावद्भवेत्कामीतावती यमयातना ॥ ५८ ॥ तावद्ब्रह्मचर्यमार्थीयावत्कृष्णंन
सेवते ॥ गुरुवक्त्राद्विष्णुमन्त्रोयस्यकर्णेप्रविश्यति ॥ ५९ ॥ यमस्तल्लिखनंदूरंकरोतितत्क्षणंभिया ॥ मधुपर्कादिकंब्रह्मापुरैवतन्नियो
जयेत् ॥ ६० ॥ अहोविलंध्यमल्लोकंमार्गेणानेनयास्यति ॥ तस्यवैनिष्कृतिर्नास्तिकल्पकोटिशतैरपि ॥ ६१ ॥ दुरितानिचभीता
निकोटिजन्मकृतानिच ॥ तंविहायपलायन्तेवैनतेयंयथोरगाः ॥ ६२ ॥ पुरांतनंकृतंकर्म यद्यत्तस्यशुभाशुभम् ॥ ॥ छिनत्तिकृष्णश्चक्रेण
तीक्ष्णधारेणसन्ततम् ॥ ६३ ॥ तंविहायजरामृत्युर्यातिचक्रभियासति ॥ अन्यथाशतखण्डंतांकुरुतेचसुदर्शनः ॥ ६४ ॥ निःशङ्कोया
तिगोलोकंविहायमानवीतनुम् ॥ गत्वादिव्यांतनुंघृत्वाश्रीकृष्णंसेवतेसदा ॥ ६५ ॥ यावत्कृष्णोहिगोलोकेतावद्भक्तोवसेत्सदा ॥ निमे
षमन्यतेदासोनश्वरंब्रह्मणोवयः ॥ ६६ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेब्रह्मखण्डेसौतिशौनकसंवादेविष्णुमालावतीसंवादोनामचतुर्दशो
ऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ केनरोगेणहिमृतोऽधुनासाधिवतवप्रियः ॥ सर्वरोगचिकित्साञ्चजानामिचचिकित्सकः
॥ १ ॥ मृततुल्यंमृतरोगात्सप्ताहाभ्यन्तरेसति ॥ महाज्ञानेनतंजीवंजीवयाम्यवलीलया ॥ २ ॥ राजमृत्युंयमंकालंव्याधिमानियत्व
त्पुरः ॥ निबध्यदातुंशक्तोऽहंव्याधोबध्वापशुंयथा ॥ ३ ॥ यतो नसञ्चरेद्व्याधिर्देहेषुदेहधारिणाम् ॥ व्याधीनांकारणंयद्यत्सर्वजानामि
सुन्दरि ॥ ४ ॥ यतो नसञ्चरेद्व्याधिर्बीजं दुष्टममङ्गलम् ॥ तदुपायंविजानामिशस्त्रतत्त्वानुसारतः ॥ ५ ॥ योवा योगेन खेदेनदेहत्यागं
करोतिच ॥ तस्यतंजीवनोपायंजानामियोगधर्मतः ॥ ६ ॥ ब्राह्मणस्यवचःश्रुत्वास्फीतामालावतीसती ॥ सस्मितास्निग्धचित्तासातमु
वाचप्रहर्षिता ॥ ७ ॥ ॥ मालावत्युवाच ॥ ॥ अहोश्रुतंकिमाश्चर्यंवचनंबालवक्त्रतः ॥ वयसाऽतिशिशुर्दृष्टोज्ञानंयोगविदांपरम् ॥ ८ ॥
त्वयाकृताप्रतिज्ञाच कान्तंजीवयितुंमम ॥ विपरीतंनसद्वाक्यंतत्क्षणंजीवितःपतिः ॥ ९ ॥ जीवयिष्यतिमत्कान्तंपश्चाद्देदविदाम्बरः ॥
यद्यत्पञ्चगव्यंन्देहात्तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ १० ॥ सभायांजीवितेकान्तेतस्यतीव्रस्यसन्निधौ ॥ त्वांहिप्रष्टुंनशक्ताहंविद्यमानेमदीश्वरे

ब्र. वै.

॥ २३ ॥

॥ ११ ॥ नलादयो देवा विद्यमानाश्च संसदि ॥ त्वञ्च वेदविदां श्रेष्ठो न च कश्चिन्मदीश्वरः ॥ १२ ॥ नारी रक्षति भर्ता चेन्न कोऽपि खण्डि
तुंक्षमः ॥ शास्तिं करोति यदिसनकोऽपि रक्षिता भुवि ॥ १३ ॥ एवं देवेषु नो शक्तिः शक्रे वा ब्रह्मरुद्रयोः ॥ स्त्री पुम्भावश्च बोद्धव्यः स्वामी क
र्त्ता च योषिताम् ॥ १४ ॥ स्वामी कर्त्ता च हर्त्ता वशास्ता पोष्टा च रक्षिता ॥ अभीष्ट देवः पूज्यश्च न गुरुः स्वामिनः परः ॥ १५ ॥ कन्या सत्कुल
जाता या सा कान्तवशवर्तिनी ॥ या स्वतन्त्रा च सा दुष्टा स्वभावात्कुटिला ध्रुवम् ॥ १६ ॥ दुष्टा परपुमांश्च सेवते यानराधमा ॥ सानिन्दति
पतिं शश्वदसद्वंशप्रसूतिका ॥ १७ ॥ उपवर्हणभार्या हं कन्या चित्ररथस्य च ॥ वधूर्गन्धर्वराजस्य कान्तभक्ता सदा द्विज ॥ १८ ॥ सर्वका
लयितुं शक्तस्त्वञ्च वेदविदां वर ॥ कालं यमं मृत्युकन्यां मदभ्याशं समानय ॥ १९ ॥ मालावती वचः श्रुत्वा विप्रो वेदविदां वरः ॥ सभामध्ये
समाहूय तान् प्रत्यक्षं चकार ह ॥ २० ॥ ददर्श मृत्युकन्याश्च प्रथमं मालती सती ॥ कृष्णवर्णा घोररूपा रक्ताम्बरधरां वराम् ॥ २१ ॥ सस्मि
तां षड्भुजां शान्तां दयायुक्तां महासतीम् ॥ कालस्य स्वामिनो वामे चतुष्पष्टिसुतान्विताम् ॥ २२ ॥ कालं नारायणांश्च ददर्श पुरतः सती ॥
महोग्ररूपं विकटं ग्रीष्मसूर्यसमप्रभम् ॥ २३ ॥ षड्वक्त्रं षोडशभुजं चतुर्विंशतिलोचनम् ॥ षट्पादं कृष्णवर्णं रक्ताम्बरधरं परम् ॥ २४ ॥
देवस्य देवं विकृतं सर्वसंहाररूपिणम् ॥ कालाधिदेवं सर्वेशं भगवन्तं सनातनम् ॥ २५ ॥ ईषद्धास्य प्रसन्नास्य मक्षमालाकरं वरम् ॥
जपन्तं परमं ब्रह्म कृष्णमात्मानमीश्वरम् ॥ २६ ॥ सती ददर्श पुरतो व्याधिसंघान्सुदुर्जयान् ॥ वयसाऽतिमहावृद्धान्स्तनन्धान्मातृसन्निधौ
॥ २७ ॥ स्थूलपादं कृष्णवर्णं धर्मिष्ठं रविनन्दनम् ॥ जपन्तं परमं ब्रह्म भगवन्तं सनातनम् ॥ २८ ॥ धर्माधर्मविचारज्ञं परंधर्मस्वरूपिणम् ॥
पापिनामपि शास्तरंददर्श पुरतो यमम् ॥ २९ ॥ तांश्च दृष्ट्वा च निःशङ्का प्रच्छ प्रथमं यमम् ॥ मालावती महासाध्वी प्रहृष्टवदनेक्षणा ॥
॥ ३० ॥ ॥ मालावत्युवाच ॥ ॥ हे धर्मराज धर्मिष्ठ धर्मशास्त्रविशारद ॥ कालव्यतिक्रमे कान्तं कथं हरसि मे विभो ॥ ३१ ॥ ॥
यम उवाच ॥ ॥ अप्राप्तकालो म्रियते न कश्चिज्जगतीतले ॥ ईश्वराज्ञां विना साध्विनामृतं चालयाम्यहम् ॥ ३२ ॥ अहं कालो
मृत्युकन्या व्याधयश्च सुदुर्जयाः ॥ निषेकेण प्राप्तकालं कालयन्ती श्वराज्ञया ॥ ३३ ॥ मृत्युकन्या विचारज्ञायं प्राप्नोति निषेकतः ॥

ब्र. खं.

अ० १५

॥ २३ ॥

तमहंकालयाम्येवपृच्छतांकेनहेतुना ॥ ३४ ॥ ॥ मालावत्युवाच ॥ ॥ त्वमपिसूत्रीमृत्युकन्याजानासिस्वामिवेदनम् ॥
 कथंहरसिमत्कान्तंजीवितायांमयिप्रिये ॥ ३५ ॥ ॥ मृत्युकन्योवाच ॥ ॥ पुराविश्वसृजासृष्टाऽप्यहमेवात्रकर्मणि ॥
 नचक्षमापरित्यक्तुंबहुनातपसासति ॥ ३६ ॥ सतीसतीनांमध्येचकाचित्तेजस्विनीवरा ॥ मामेवभस्मसात्कर्तुंक्षमायदिभवेद्भवे
 ॥ ३७ ॥ सर्वापच्छान्तिरेवेहतदाभवतिसुन्दरि ॥ पुत्राणांस्वामिनःपश्चाद्भवितायद्रविष्यति ॥ ३८ ॥ कालेनप्रेरिताऽहश्चमत्पुत्रा
 व्याधयश्चवै ॥ नगत्सुतानांदोषश्चनचमेशृणुनिश्चितम् ॥ ३९ ॥ पृच्छकालंमहात्मानंधर्मज्ञंधर्मसंसदि ॥ तदायदुचितंभद्रेतत्करिष्य
 सिनिश्चितम् ॥ ४० ॥ ॥ मालावत्युवाच ॥ ॥ हेकालकर्मणांसाक्षिन्कर्मरूपसनातन ॥ नारायणांशोभगवन्नमस्तुभ्यंपरायच ॥
 ॥ ४१ ॥ कथंहरसिमत्कान्तंजीवितायांमयिप्रभो ॥ जानासिसर्वदुःखश्चसर्वज्ञस्त्वंकृपानिधे ॥ ४२ ॥ ॥ कालपुरुषउवाच ॥ ॥ कोवा
 ऽहंकोयमःकाचमृत्युकन्याचव्याधयः ॥ वयंभ्रमामःसततमीशाज्ञापरिपालकाः ॥ ४३ ॥ यस्यसृष्टाचप्रकृतिर्ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥
 सुरामुनीन्द्रामनवोमानवाःसर्वजन्तवः ॥ ४४ ॥ ध्यायन्तेतत्पदाम्भोजंयोगिनश्चविचक्षणाः ॥ जपन्तिशश्वन्नानिपुण्यानिपरमात्मनः ॥
 ॥ ४५ ॥ यद्भयाद्वातिवातोयंसूर्यस्तपतियद्भयात् ॥ स्रष्टाब्रह्माज्ञयायस्यपाताविष्णुर्यदाज्ञया ॥ ४६ ॥ संहर्ताशङ्करःसर्वजगतांस्य
 शासनात् ॥ धर्मश्चकर्मणांसाक्षीयस्याज्ञापरिपालकः ॥ ४७ ॥ राशिचक्रंग्रहाःसर्वेभ्रमन्तियस्यशासनात् ॥ दिगीशाश्चैवदिक्पाला
 यस्याज्ञापरिपालकाः ॥ ४८ ॥ यस्याज्ञयाचतरवःपुष्पाणिचफलानिच ॥ बिभ्रत्येवददत्येवकालेमालावतीसति ॥ ४९ ॥ यस्याज्ञया
 जलाधारासर्वाधारावसुन्धरा ॥ क्षमावतीचपृथिवीकम्पितानभयेनच ॥ ५० ॥ सहसामोहितामायामाययायस्यसन्ततम् ॥ सर्वप्रसू
 र्याप्रकृतिःसाभीतायद्भयादहो ॥ ५१ ॥ यस्यान्तंनविदुर्वेदावस्तूनांभावगाअपि ॥ पुराणानिचसर्वाणियस्यैवस्तुतिपाठकाः ॥ ५२ ॥
 यस्यनामविधिर्विष्णुःसेवतेसुमहान्विगाद् ॥ षोडशांशोभगवतः सएवतेजसोविभोः ॥ ५३ ॥ सर्वेश्वरःकालकालोमृत्योर्मृत्युःपरा

१. जे. वि. नि. पाठः । २. विदुः सर्वे इति पाठः ।

त्परः ॥ १॥ तत्तन्मावनाशायतंकृष्णंपरिचिन्तय ॥ ५४ ॥ सर्वाभीष्टश्चभर्तारंप्रदास्यतिकृपानिधिः ॥ इमेयत्प्रेरिताः सर्वेसदातासर्व
सम्पदाम् ॥ ५५ ॥ इत्युक्त्वाकालपुरुषोविररामचशौनक ॥ कथांकथितुमारेभेपुनरेवतुब्राह्मणः ॥ ५६ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुरा
णेब्रह्मखण्डेमालावतीकालपुरुषसंवादेपञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ दृष्टःकालोयमोमृत्युकन्याव्या
धिगणाअहो ॥ कस्तेऽधुनाचसन्देहस्तंपृच्छकन्यकेशुभे ॥ १ ॥ ब्राह्मणस्यवचः श्रुत्वाहृष्टामालावतीसती ॥ यन्मनोनिहितंप्रश्नंच
कारजगदीश्वरम् ॥ २ ॥ ॥ मालावत्युवाच ॥ ॥ त्वयायत्कथितोव्याधिःप्राणिनांप्राणहारकः ॥ तत्कारणञ्चविविधंसर्ववेदेनिरूपि
तम् ॥ ३ ॥ यतो नसञ्चरेद्द्रव्याधिर्दुर्निवारोऽशुभावहः ॥ तदुपायञ्चसाकल्यंभवान्वक्तुमिहार्हति ॥ ४ ॥ यद्यत्पृष्टमपृष्टंवाज्ञातमज्ञातमे
ववा ॥ सर्वेकथयतद्भद्रंत्वंगुरुर्दीनवत्सलः ॥ ५ ॥ मालावतीवचः श्रुत्वाविप्ररूपीजनार्दनः ॥ संहितांवक्तुमारेभेसंहितार्थंचवैद्यकीम् ॥
॥ ६ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ वन्देतंसर्वतत्त्वज्ञंसर्वकारणकारणम् ॥ वेदवेदांगबीजस्यबीजंश्रीकृष्णमीश्वरम् ॥ ७ ॥ सईशश्चतुरोवे
दान्ससृजेमंगलालयान् ॥ सर्वमंगलमंगल्यबीजरूपःसनातनः ॥ ८ ॥ ऋग्यजुःसामाथर्वाख्यान्द्वावेदान्प्रजापतिः ॥ विचिन्त्यते
षामर्थंचैवायुर्वेदंचकारसः ॥ ९ ॥ कृत्वातुपंचमंवेदंभास्करायददौविभुः ॥ स्वतन्त्रसंहितांतस्माद्भास्करश्चकारसः ॥ १० ॥ भास्क
रश्चस्वशिष्येभ्यआयुर्वेदंस्वसंहिताम् ॥ प्रददौपाठयामासतेचक्रुःसंहितास्ततः ॥ ११ ॥ तेषांनामानिविदुषांतन्त्राणितत्कृतानिच ॥
व्याधिप्रणाशबीजानिसाध्विमत्तोनिशामय ॥ १२ ॥ धन्वन्तरिर्दिवोदासःकाशीराजोऽश्विनीसुतौ ॥ नकुलःसहदेवोऽर्किश्रयवनोजन
कोबुधः ॥ १३ ॥ जाबालोजाजलिःपैलःकरथोऽगस्त्यएवच ॥ एतेवेदांगवेदज्ञाःषोडशव्याधिनाशकाः ॥ १४ ॥ चिकित्सातत्त्व
विज्ञानंनामतन्त्रंमनोहरम् ॥ धन्वन्तरिश्चभगवांश्चकारप्रथमेसति ॥ १५ ॥ चिकित्सादर्पणंनामदिवोदासश्चकारसः ॥ चिकित्साकौ
मुदीर्दिव्यांकाशीराजश्चकारसः ॥ १६ ॥ चिकित्सासारतन्त्रंचभ्रमग्रंचाश्विनीसुतौ ॥ तन्त्रंवैद्यकसर्वस्वंनकुलश्चकारसः ॥ १७ ॥ चकार

सहदेवश्चव्याधिसिन्धुविमर्दनम् ॥ ज्ञानार्णवंमहातन्त्रंयमराजश्चकारह ॥ १८ ॥ च्यवनोजीवदानं च चकार भगवानृषिः ॥ चकार जन
 को योगी वैद्य सन्देह भञ्जनम् ॥ १९ ॥ सर्वसारं चन्द्रसुतो जाबालस्तन्त्रसारकम् ॥ वेदांगसारं तन्त्रं च चकार जाजलिर्मुनिः ॥ २० ॥ पैलोनि
 दानं करथस्तन्त्रं सर्वधरं परम् ॥ द्वैधनिर्णयतन्त्रं च चकार कुम्भसम्भवः ॥ २१ ॥ चिकित्साशास्त्रबीजानितन्त्राण्येतानि षोडश ॥ व्याधि
 प्रणाशबीजानि बलाधानकराणि च ॥ २२ ॥ मथित्वा ज्ञानमन्त्रेणैवायुर्वेदपयोनिधिम् ॥ ततस्तस्मादुदाजहुर्नवनीतानि कोविदाः ॥ २३ ॥
 एतानि क्रमशो दृष्ट्वा दिव्यां भास्करसंहिताम् ॥ आयुर्वेदं सर्वबीजं सर्वजानासि सुन्दरि ॥ २४ ॥ व्याधेस्तत्त्वपरिज्ञानं वेदनायाश्च निग्रहः ॥
 एतद्वैद्यस्य वैद्यत्वं न वैद्यः प्रभुरायुषः ॥ २५ ॥ आयुर्वेदस्य विज्ञाता चिकित्सा सुयथार्थवित् ॥ धर्मिष्ठश्च दयालुश्च तेन वैद्यः प्रकीर्तितः
 ॥ २६ ॥ जनकः सर्वरोगाणां दुर्वारो दारुणो ज्वरः ॥ शिवभक्तश्च योगी च निष्ठुरो विकृताकृतिः ॥ २७ ॥ भीमस्त्रिपादस्त्रिशिरः षड्भुजो नव
 लोचनः ॥ भस्मप्रहरणो रौद्रः कालान्तक यमोपमः ॥ २८ ॥ मन्दाग्निस्तस्य जनको मन्दाग्नेर्जनकास्त्रयः ॥ पित्तश्लेष्मसमीराश्च प्राणिनां
 दुःखदायकाः ॥ २९ ॥ वायुजः पित्तजश्चैव श्लेष्मजश्च तथैव च ॥ ज्वरभेदाश्च त्रिविधाश्चतुर्थश्च त्रिदोषजः ॥ ३० ॥ पाण्डुश्च कामलः कुष्ठः
 शोथः प्लीहा च शूलकः ॥ ज्वरातिसारग्रहणीका सत्रणहली मकाः ॥ ३१ ॥ मूत्रकृच्छ्रश्च गुल्मश्च रक्तदोषविकारजः ॥ विषमेहश्च कुब्जश्च गो
 दश्च गलगण्डकः ॥ ३२ ॥ भ्रमरी सन्निपातश्च विषूची दारुणी सति ॥ एषां भेदप्रभेदेन चतुःषष्टीरुजः स्मृताः ॥ ३३ ॥ मृत्युकन्या सुताश्चैते
 जरातस्याश्च कन्यका ॥ जराचभ्रातृभिः सार्द्धं शश्च द्रुमतिभूतलम् ॥ ३४ ॥ एते चोपायवेत्तारं न गच्छन्ति च संयतम् ॥ पलायन्ते च तं दृष्ट्वा
 वैनतेयमिवोरगाः ॥ ३५ ॥ चक्षुर्जलश्च व्यायामः पादाधस्तैलमर्दनम् ॥ कर्णयोर्मूर्ध्नितैलश्च जराव्याधिविनाशनम् ॥ ३६ ॥ वसन्ते भ्रम
 णं वह्निसेवां स्वल्पां करोति यः ॥ बालाश्च सेवते काले जरातं नोपगच्छति ॥ ३७ ॥ सर्वां तशीतोदकस्नायी सेवते चन्दनद्रवम् ॥ नोपयाति ज
 रातश्च निदाघेऽनिलसेवकम् ॥ ३८ ॥ प्रावृष्युष्णोदकस्नायी घनतोयं न सेवते ॥ समये च समाहारी जरातन्नोपगच्छति ॥ ३९ ॥ शरद्रौद्रं

१ एतन्त्रं चैवोदकस्नायी इति पाठः ।

ब्र. वै.

॥ २५ ॥

नगृह्णात्तन्मन्त्रं तन्मन्त्रं जयत् ॥ खातस्नायीसमाहारीजरातनोपगच्छति ॥ ४० ॥ खातस्नायीचहेमन्तेकालेवह्निश्चसेवते ॥ भुङ्क्तेनवान्न
मुष्णश्चजरातनोपगच्छति ॥ ४१ ॥ शिशिरेऽशुकवह्निचनवोष्णान्नंचसेवते ॥ यश्चवोष्णोदकस्नायीजरातनोपगच्छति ॥ ४२ ॥ सद्यो
मांसंनवान्नश्चबालास्त्रीक्षीरभोजनम् ॥ घृतंचसेवतेयोहिजरातनोपगच्छति ॥ ४३ ॥ भुङ्क्तेसदन्नंक्षुत्कालेतृष्णायांपीयतेजलम् ॥ नित्यं
भुङ्क्तेचताम्बूलंजरातनोपगच्छति ॥ ४४ ॥ दधिहैयद्ग्वीनंचनवनीतंतथागुडम् ॥ नित्यंभुङ्क्तेसंयमीयोजरातनोपगच्छति ॥ ४५ ॥
शुष्कमासंस्त्रियंवृद्धांबालार्कंतरुणंदधि ॥ संसेवन्तंजरायातिप्रहृष्टाभ्रातृभिः सह ॥ ४६ ॥ रात्रौयेदधिसेवन्तेपुंश्चलीश्चरजस्वलाः ॥ तानु
पैत्रिजराहृष्टाभ्रातृभिःसहसुन्दरि ॥ ४७ ॥ रजस्वलाचकुलटाचावीराजारदूतिका ॥ शूद्रयाजकपत्नीयाऋतुहीनाचयासति ॥ ४८ ॥
योहितासामन्नभोजीब्रह्महत्यांलभेत्तुसः ॥ तेनपापेनसार्द्धंसाजरातमुपगच्छति ॥ ४९ ॥ पापानांव्याधिभिःसार्द्धंमित्रतासन्ततंध्रुवम् ॥
पापंव्याधिजराबीजंविघ्नबीजंचनिश्चितम् ॥ ५० ॥ पापेनजायतेव्याधिःपापेनजायतेजरा ॥ पापेनजायतेदैन्यंदुःखशोकोभयङ्करः
॥ ५१ ॥ तस्मात्पापंमहावैरंदोषबीजममंगलम् ॥ भारतेसततंसन्तोनाचरन्तिभयातुराः ॥ ५२ ॥ स्वधर्माचारयुक्तंचदीक्षितंहरिसे
वकम् ॥ गुरुदेवातिथीनांचभक्तंसक्तंतपःसुच ॥ ५३ ॥ व्रतोपवासयुक्तंचसदातीर्थनिषेवकम् ॥ रोगाद्रवन्तितंदृष्ट्वावैनतेयमिवोरगाः
॥ ५४ ॥ एताञ्जरानसेवेतव्याधिसंघश्चदुर्जयः ॥ सर्वबोध्यमसमयेकालेसर्वग्रसिष्यति ॥ ५५ ॥ ज्वरश्चसर्वरोगाणांजनकः
कथितःसति ॥ पित्तश्लेष्मसमीराश्चज्वरस्यजनकास्त्रयः ॥ ५६ ॥ एतेयथासंचरन्तिस्वयंयान्तिचदेहिषु ॥ तमेवविविधोपायंसाधिव
मत्तोनिशामय ॥ ५७ ॥ क्षुधिजाज्वल्यमानायामाहाराभावएवच ॥ प्राणिनांजायतेपित्तंचक्रेचमणिपूरके ॥ ५८ ॥ तालबिल्वफ
लंभुक्काजलपानंचतत्क्षणम् ॥ तदेवतुभवेत्पित्तंसद्यःप्राणहरंपरम् ॥ ५९ ॥ तप्तोदकंचशिरसिभाद्रेतित्तंविशेषतः ॥ दैवग्रस्तश्चयोभुं
क्तेपित्तंतस्यप्रजायते ॥ ६० ॥ सशर्करंचधान्याकंपिष्टंसीतोदकान्वितम् ॥ चणकंसर्वगव्यंचदधितक्रविवार्जितम् ॥ ६१ ॥ बिल्वतालफ

१ प्रातःस्नायीतिपाठः ।

ब्र. खं.

अ० १६

॥ २५ ॥

लंपकंसर्वमैक्षवमेवच ॥ आर्द्रकमुद्रयूषंचतिलपिष्टंसशर्करम् ॥ ६२ ॥ पित्तक्षयकरंसद्योबलपुष्टिप्रदंपरम् ॥ पित्तनाशश्चतद्बीजमुक्तमन्य
त्रिबोधमे ॥ ६३ ॥ भोजनानन्तरंस्नानंजलपानंविनातृषा ॥ तिलतैलंस्निग्धतैलंस्निग्धमामलकीद्रवम् ॥ ६४ ॥ पर्युषितान्नंतक्रंचपक्वंरम्भा
फलंदधि ॥ मेघाम्बुशर्करातोयंसुस्निग्धजलसेवनम् ॥ ६५ ॥ नारिकेलोदकंरूक्षस्नानंपर्युषितेजले ॥ तरुमुंजापक्वफलंसुपक्वंकर्कटीफलम् ॥
॥ ६६ ॥ खातस्नानश्चवर्षासुमूलकंश्लेष्मकारकम् ॥ ब्रह्मरन्ध्रेचतज्जन्ममहद्बीर्यविनाशनम् ॥ ६७ ॥ वह्निस्वेदंभ्रष्टंभङ्गंपक्वतैलविशेष
कम् ॥ भ्रमणंशुष्कभक्षंचशुष्कपक्वहरीतकी ॥ ६८ ॥ पिण्डारकमपक्वंचरम्भाफलमपक्वकम् ॥ वेसवारःसिन्धुवारअनाहारमपानकम् ॥
॥ ६९ ॥ सघृतंरोचनाचूर्णंसघृतंशुष्कशर्करम् ॥ मरीचंपिप्पलंशुष्कमार्द्रकंजीवकंमधु ॥ ७० ॥ द्रव्याण्येतानिगान्धर्विसद्यःश्लेष्महरा
णिच ॥ ॥ बलपुष्टिकराण्येववायुबीजंनिशामय ॥ ७१ ॥ भोजनानन्तरंसद्योगमनंधावनंतथा ॥ छेदनंवह्नितापश्चशश्वद्धमणमैथुनम् ॥
॥ ७२ ॥ वृद्धस्त्रीगमनंचैवमनःसन्तापएवच ॥ अतिरूक्षमनाहारंयुद्धंकलहमेवच ॥ ७३ ॥ कटुवाक्यंभयंशोकःकेवलंवायुकारणम् ॥
आज्ञाख्यचक्रेतज्जन्मनिशामयतदौषधम् ॥ ७४ ॥ पक्वंरम्भाफलंचैवसबीजंशर्करोदकम् ॥ नारिकेलोदकंचैवसद्यस्तक्रंसुपिष्टकम् ॥
॥ ७५ ॥ माहिषंदधिमिष्टंचकेवलंवासशर्करम् ॥ सद्यःपर्युषितान्नंचसौवीरंशीतलोदकम् ॥ ७६ ॥ पक्वतैलविशेषंचतिलतलैचकेवलम् ॥
लांगलीतालखर्जूरमुष्णमामलकीद्रवम् ॥ ७७ ॥ शीतलोष्णोदकस्नानंसुस्निग्धचन्दनद्रवम् ॥ स्निग्धपद्मपत्रतल्पंसुस्निग्धव्यजनानिच ॥
॥ ७८ ॥ एतत्तेकथितंवत्सेसद्योवायुप्रणाशनम् ॥ वायवस्त्रिविधाःपुंसांक्लेशसन्तापकामजाः ॥ ७९ ॥ व्याधिसंघश्चकथितस्तन्त्राणिविवि
धानिच ॥ तानिव्याधिप्रणाशायकृतानिसद्भिरेवच ॥ ८० ॥ तन्त्राण्येतानिसर्वाणिव्याधिक्षयकराणिच ॥ रसायनादयोयेषुचोपायाश्च
सुदुर्लभाः ॥ ८१ ॥ नशक्तःकथितुंसाध्वियथार्थवत्सरेणच ॥ तेषांचसर्वतन्त्राणांकृतानांचविचक्षणैः ॥ ८२ ॥ केनरोगेणत्वत्कान्तोमृतः
कथयशोभने ॥ तदुपायंकरिष्यामियेनजीवेदयंसति ॥ ८३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ब्राह्मणस्यवचःश्रुत्वाकन्याचित्ररथस्यच ॥ कथां

१ मुद्रयूषः नम्यार्थः विजयांबु लोके (भांग) इति प्रसिद्धम् ।

२ दृष्टिभंगमिति पाठः ।

ब्र. वै.

॥ २६ ॥

कथितुमारुह्यवाप्रहर्षिता ॥ ८४ ॥ मालावत्युवाच ॥ ॥ योगेनप्राणांस्तत्याजब्रह्मणःशापहेतुना ॥ सभायांलज्जितःकान्तोम
मविप्रनिशामय ॥ ८५ ॥ सर्वश्रुतमपूर्वचशुभाख्यानंमनोहरम् ॥ भवेद्भवेकुतःकेषांमहल्लभ्यंविपद्भिना ॥ ८६ ॥ अधुनामत्प्राणकान्तंदेहि
देहिविचक्षण ॥ नत्वावःस्वामिनासार्द्ध्यास्यामिस्वगृहंप्रति ॥ ८७ ॥ मालावतीवचःश्रुत्वाविप्ररूपीजनार्दनः ॥ सभांजगामदेवानां
शीघ्रंविप्रस्तदन्तिकात् ॥ ८८ ॥ इतिश्रीब्रह्मवै० सौतिशौ० ब्रह्मखण्डेमालावतीविष्णुसंवादेचिकित्साप्रणयनेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ दृष्ट्वाद्विजंदेवसंघःप्रत्युत्थानंचकारच ॥ परस्परश्चसम्भाषाबभूवतत्रसंसदि ॥ १ ॥ मातंबुबुधिरेदेवाःश्रीहरिं
विप्ररूपिणम् ॥ पौर्वापर्य्येविस्मृताश्चमोहिताविष्णुमायया ॥ २ ॥ सुरान्सम्बोध्यविप्रश्चवाचामधुरयाद्विज ॥ उवाचसत्यंपरमंप्राणि
नायच्छुभावहम् ॥ ३ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ उपबर्हणभार्य्येयंकन्याचित्ररथस्यच ॥ ययाचेजीवदानश्चस्वामिनःशोककर्षिता ॥ ४ ॥
अधुनाकिमनुष्ठानमस्यकार्यस्यनिश्चितम् ॥ तन्मां ब्रूतसुराःसर्वेनित्यंयत्समयोचितम् ॥ ५ ॥ शप्तुकामासुरान्सर्वान्साध्वीतेजस्विनीवरा ॥
अहंक्षेमाययुष्माकमागतोबोधितासती ॥ ६ ॥ स्तुतिःकृताचयुष्माभिःश्वेतद्वीपेहरेरपि ॥ युष्माकमीशोविष्णुश्चकथमेवात्रनागतः ॥
॥ ७ ॥ बभूवाकाशवाणीतिपश्चाद्यास्यतिकेशवः ॥ विपरीतंकथम्भूतंवाणीवाक्यमचञ्चलम् ॥ ८ ॥ ब्राह्मणस्यवचःश्रुत्वास्वयंब्रह्मा
जगद्गुरुः ॥ उवाचवचनंसत्यंहितंपरममङ्गलम् ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मत्पुत्रोनारदःशप्तोगन्धर्वश्चोपबर्हणः ॥ योगेनप्राणां
स्तत्याजपुनःशापान्ममैवहि ॥ १० ॥ कालंलक्षयुगंव्याप्यस्थितिरस्यमहीतले ॥ शूद्रयोर्निततःप्राप्यभवितामत्सुतःपुनः ॥ ११ ॥
अस्यकालावशेषस्यकिञ्चिदस्तिद्विजोत्तम ॥ तत्तुवर्षसहस्रञ्चैवायुरस्यास्तिसाम्प्रतम् ॥ १२ ॥ दास्यामिजीवदानश्चस्वयंविष्णोःप्रसा
दतः ॥ यथैनंनस्पृशेच्छापस्तत्करिष्यामिनिश्चितम् ॥ १३ ॥ नागतोहरिरत्रेतित्वयायत्कथितंद्विज ॥ हरिःसर्वत्रसर्वात्माविग्रहःकुत
आत्मनः ॥ १४ ॥ स्वेच्छामयःपरंब्रह्मभक्तानुग्रहविग्रहः ॥ सर्वेपश्यतिसर्वज्ञःसर्वत्रास्तिसनातनः ॥ १५ ॥ विषिश्चव्याप्तिवचनोनुश्च
सर्वत्रवाचकः ॥ सर्वव्यापीचसर्वात्मातेनविष्णुःप्रकीर्तितः ॥ १६ ॥ अपवित्रःपवित्रोवासर्वावस्थांगतोऽपिवा ॥ यःस्मरेत्पुण्डरीकाक्षं

ब्र. खं.

अ० १७

॥ २६ ॥

सबाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥ १७ ॥ कर्मरम्भे च मध्ये वा शेषे विष्णुं च यः स्मरेत् ॥ परिपूर्णं तस्य कर्म वैदिकं च भवेद्विज ॥ १८ ॥ अहं स्रष्टा
च जगतां विधाता संहरो हरः ॥ धर्मश्च कर्मणां साक्षी यस्याज्ञा परिपालकः ॥ १९ ॥ कालः संहरते लोकान्यमः शास्ता च पापिनाम् ॥ उपै
ति मृत्युः सर्वोश्च भिया यस्याज्ञया सदा ॥ २० ॥ सर्वेशाया च सर्वाद्या प्रकृतिः सर्वसूः पुरा ॥ सा भीताय स्य पुरतो यस्याज्ञा परिपालिका ॥
॥ २१ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ पुत्राणां ब्रह्मणस्तेषां कस्य वंशोद्भवो भवान् ॥ वेदानधीत्य भवता ज्ञातः कः सार एव च ॥ २२ ॥ शिष्यः
कस्य मुनीन्द्रस्य कस्त्वं नाम्ना च भो द्विज ॥ विभर्त्यर्कातिरिक्तं च शिशुरूपोऽसि साम्प्रतम् ॥ २३ ॥ विडम्बयसि देवांश्च विष्णुमस्माकमी
श्वरम् ॥ हृदि स्थश्च न जानासि परमात्मानमीश्वरम् ॥ २४ ॥ यस्मिन् गते पतेद्देहो देहिनां परमात्मनि ॥ प्रयान्ति सर्वे तत्पश्चान्नरदेवानुगा
इव ॥ २५ ॥ जीवस्तत्प्रतिबिम्बश्च मनोज्ञानश्च चेतना ॥ प्राणाश्चेन्द्रियवर्गाश्च बुद्धिर्मेधाधृतिः स्मृतिः ॥ २६ ॥ निद्रा दया च तन्द्रा च क्षु
तृष्णा पुष्टिरेव च ॥ श्रद्धा संतुष्टि रीच्छा च क्षमालज्जादिकाः स्मृताः ॥ २७ ॥ प्रयातियत्पुरः शक्तिरीश्वरे गमनोन्मुखे ॥ एते सर्वे च शक्तिश्च
यस्याज्ञा परिपालकाः ॥ २८ ॥ ईश्वरे च स्थिते देही क्षमश्च सर्वकर्मसु ॥ गतेऽस्पृश्यः शवस्त्याज्यः कस्तं देही न मन्यते ॥ २९ ॥ स्वयं ब्रह्मा च
जगतां विधाता सर्वकारकः ॥ पादारविन्दमनिशं ध्यायते द्रष्टुमक्षमः ॥ ३० ॥ युगलक्षं तपस्तप्तं श्रीकृष्णस्य च वेधसा ॥ तदा बभूव ज्ञानी च ज
गत्स्रष्टुं क्षमस्तदा ॥ ३१ ॥ असंख्यकालं सुचिरं तपस्तप्तं हरेर्मया ॥ तृप्तिं जगाम न मनस्तृप्यते केन मङ्गले ॥ ३२ ॥ अधुना पञ्चवक्त्रेण यन्ना
मगुणकीर्तनम् ॥ गायन् भ्रमामि सर्वत्र निःस्पृहः सर्वकर्मसु ॥ ३३ ॥ मत्तोयाति च मृत्युश्च यन्नामगुणकीर्तनात् ॥ शश्वज्जपन्तं तन्नामदृष्ट्वा मृत्युः
पलायते ॥ ३४ ॥ सर्वब्रह्माण्डसंहर्ताऽप्यहं मृत्युं जयाभिधः ॥ सुचिरं तपसायस्य गुणनामानुकीर्तनात् ॥ ३५ ॥ काले तत्र विलीनोऽहमा वि
भूतस्ततः पुनः ॥ न कालो मम संहर्तान् मृत्युर्यत्प्रसादतः ॥ ३६ ॥ गोलोके यः स वै कुण्ठेश्वेतद्दीपे स एव च ॥ अंशांशिनोर्न भेदश्च ब्रह्मन्व
द्विस्फुलिगवत् ॥ ३७ ॥ मन्वन्तरन्तु दिव्यानां युगानामेक सप्ततिः ॥ अष्टाविंशतिमैशक्रे गते च ब्रह्मणो दिनम् ॥ ३८ ॥ एतत्संख्यावि
शिष्टस्य शत्रुर्ब्रह्मणो विधेः ॥ पाते लोचनपातश्च यद्विष्णोः परमात्मनः ॥ ३९ ॥ अहं कलानामृषभः कृष्णस्य परमात्मनः ॥ परं

ब्र. वै.

॥ २७ ॥

महिम्नः कर्म उन्नतानामेव किञ्चन ॥ ४० ॥ इत्युक्ताशङ्करस्तत्र विररामचशौनक ॥ धर्मश्च वक्तुमारेभेयः साक्षी सर्वकर्मणाम् ॥ ४१ ॥
॥ ॥ धर्म उवाच ॥ ॥ यत्पाणिपादौ सर्वत्र चक्षुश्च सर्वदर्शनम् ॥ सर्वान्तरात्मा प्रत्यक्षोऽप्रत्यक्षश्च दुरात्मनः ॥ ४२ ॥ अधुनाऽपि
सभां विष्णुर्नायाति इति यद्वचः ॥ त्वयोक्तं तत्कया बुद्ध्या मुनीनां च मतिभ्रमः ॥ ४३ ॥ महन्निन्दा भवेद्यत्र नैव साधुः शृणोति ताम् ॥
निन्दकः श्रोतृभिः सार्द्धं कुम्भीपाकं व्रजेद्युगम् ॥ ४४ ॥ श्रुत्वा देवान् महन्निन्दां श्रीविष्णोः स्मरणाद्बुधः ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः पुण्यं प्राप्नोति
दुर्लभम् ॥ ४५ ॥ कामतोऽकामतो वापि विष्णुनिन्दां करोति यः ॥ यः शृणोति हसति वा स भामध्ये न राधमः ॥ ४६ ॥ कुम्भीपाके पचति
स यावद्विब्रह्मणो वयः ॥ स्थलं भवेदपूतं च सुरापात्रं यथा द्विज ॥ ४७ ॥ प्राणी च नरकं याति श्रुतन्तत्रैव चेद्बुधम् ॥ विष्णुनिन्दा च त्रिविधा ब्र
ह्मणा कथिता पुरा ॥ ४८ ॥ अप्रत्यक्षं च कुरुते किं वा तं च न मन्यते ॥ देवान्यसाम्यं कुरुते ज्ञानहीनो न राधमः ॥ ४९ ॥ तस्यात्र निष्कृति
र्नास्ति यावद्वैब्रह्मणः शतम् ॥ गुरोर्निन्दां यः करोति पितुर्निन्दां न राधमः ॥ स याति कालसूत्रं च यावच्चन्द्रदिवा करौ ॥ ५० ॥ विष्णुर्गुरुश्च
सर्वेषां जनको ज्ञानदायकः ॥ पोष्टा पाताभयत्राता वरदाता जगत्रये ॥ ५१ ॥ एषां च वचनं श्रुत्वा त्रयाणां विप्रपुङ्गव ॥ प्रहस्योवाच
तान् देवान्वाचामधुरया पुनः ॥ ५२ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ काकृता विष्णुनिन्दाऽहो हे देवा धर्मशालिनः ॥ नागतो हरि रत्रे
ति व्यर्था काश सरस्वती ॥ ५३ ॥ इति प्रोक्तं मया भद्रं ब्रूत धर्मार्थमीश्वराः ॥ सभायां पाक्षिकाः सन्तो घ्नन्ति स्म शतपूरुषम् ॥ ५४ ॥ यूयं
च भावुका ब्रूत विष्णुः सर्वत्र सन्ततम् ॥ इति चेत्तत्कथं याताः श्वेतद्वीपं वराय च ॥ ५५ ॥ अंशांशिनोर्न भेदश्चेदात्मनश्चेति निश्चितम् ॥
कलां हित्वा निषेवन्ते सन्तः पूर्णतमं कथम् ॥ ५६ ॥ कोटिजन्मदुराराध्यमसाध्यमसतामपि ॥ आशाबलवती पुंसां कृष्णं सेवितुमि
च्छति ॥ ५७ ॥ किंशुद्राः किं महान्तश्च वाञ्छन्ति परमं पदम् ॥ लब्धुमिच्छति चन्द्रं च बाहुभ्यां वामनो यथा ॥ ५८ ॥ यो विष्णु
र्विषयी विश्वेश्वेतद्वीपनिवासकृत् ॥ यूयं ब्रह्मेश धर्माश्च दिक्पालाश्च दिगीश्वराः ॥ ५९ ॥ ब्रह्म विष्णु शिवाद्याश्च सुरलोकाश्चरा
चराः ॥ एवं कतिविधाः सन्ति प्रतिविश्वेषु सन्ततम् ॥ ६० ॥ विश्वानां च सुराणां च कः संख्यां कर्तुमीश्वरः ॥ सर्वेषामीश्वरः कृष्णो

ब्र. खं.

अ० १७

॥ २७ ॥

भक्तानुग्रहविग्रहः ॥ ६१ ॥ ऊर्ध्वचसर्वब्रह्माण्डाद्वैकुण्ठसत्यमीप्सितम् ॥ तस्मादूर्ध्वचगोलोकः पंचाशत्कोटियोजनम् ॥ ६२ ॥ चतुर्भु
 जश्चवैकुण्ठेलक्ष्मीकान्तःसनातनः ॥ सुनन्दनन्दकुमुदपार्षदादिभिरावृतः ॥ ६३ ॥ गोलोकेद्विभुजः कृष्णोराधाकान्तःसनातनः ॥ गोपा
 द्गनादिभिर्युक्तोद्विभुजैर्गोपपार्षदैः ॥ ६४ ॥ परिपूर्णतमंब्रह्मसचात्मासर्वदेहिनाम् ॥ स्वेच्छामयश्चविहरेद्रासेवृन्दावनेसदा ॥ ६५ ॥
 तज्ज्योतिर्मण्डलाकारं सूर्य्यकोटिसमप्रभम् ॥ ध्यायन्तेयोगिनः सन्तः सन्ततंचनिरामयम् ॥ ६६ ॥ नवीननीरदश्यामंद्विभुजंपीतवास
 सम् ॥ कोटिकन्दर्पलावण्यलीलाधाममनोहरम् ॥ ६७ ॥ किशोरनयनं शश्वच्छान्तं सस्मितमीश्वरम् ॥ ध्यायन्तेवैष्णवाः सन्तः सेवन्ते
 सत्यविग्रहम् ॥ ६८ ॥ यूयंचवैष्णवा ब्रूतकस्यवंशोद्भवोभवान् ॥ शिष्यः कस्यमुनीन्द्रस्येत्येवंमांचपुनःपुनः ॥ ६९ ॥ यस्यवंशोद्भवोऽ
 हंचयस्यशिष्यश्चबालकः ॥ तस्येदंवचनंज्ञानं देवसंघानिबोधत ॥ ७० ॥ शीघ्रंजीवयगन्धर्वदेवेश्वरसुरेश्वर ॥ व्यक्तेविचारेमूर्खःकोवा
 ग्युद्धेकिंप्रयोजनम् ॥ ७१ ॥ इत्युक्त्वाबालकस्तत्रविप्ररूपीजनार्दनः ॥ विररामसभामध्येप्रजहासचशौनक ॥ ७२ ॥ इति श्रीब्रह्मवै
 वर्तेमहापुराणेब्रह्मखण्डेविष्णुसुरसंघसंवादेविष्णुप्रशंसाप्रणयनेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥
 देवाः सार्द्धं ब्राह्मणेनमोहिताविष्णुमायया ॥ प्रययुर्मालतीमूलं ब्रह्मेशानपुरोगमाः ॥ १ ॥ ब्रह्माकमण्डलुजलंददौगात्रेशवस्यच ॥
 संचारं मनसस्तस्यचकार सुन्दरं वपुः ॥ २ ॥ ज्ञानदानंददौ तस्मै ज्ञानानन्दः शिवः स्वयम् ॥ धर्मज्ञानं स्वयंधर्मो जीवदानश्च ब्राह्मणः ॥
 ॥ ३ ॥ वह्निदर्शनमात्रेण बभूव जठरानलः ॥ कामदर्शनमात्रेण सर्वकामः सुनिश्चितम् ॥ ४ ॥ तस्य वायोरधिष्ठानाजगत्प्राणस्वरूपिणः ॥
 निश्वासस्य च सञ्चारः प्राणानां च बभूव ह ॥ ५ ॥ सूर्याधिष्ठानमात्रेण दृष्टिशक्तिर्बभूव ह ॥ वाक्यं वाणीदर्शनेन शोभाश्रीदर्शनेन च ॥
 ॥ ६ ॥ शवस्तथापि नोत्तस्थौ यथाशेते जडस्तथा ॥ विशिष्टबोधनं प्राप चाधिष्ठानं विनात्मनः ॥ ७ ॥ ब्रह्मणो वचनात्साध्वी तुष्टाव
 परमेश्वरम् ॥ स्नात्वा शीघ्रं सरित्तोये धृत्वा धौते च वाससी ॥ ८ ॥ ॥ मालावत्युवाच ॥ ॥ वन्देतं परमात्मानं सर्वकारणकारणम् ॥
 विनायेन शत्रुः सर्वे प्राणिनो जगतीतले ॥ ९ ॥ निर्लितं साक्षिरूपश्च सर्वेषां सर्वकर्मसु ॥ विद्यमानं न दृष्टश्च सर्वैः सर्वत्र सर्वदा ॥ १० ॥

ब्र. वै.

॥ २८ ॥

यनसृष्टिः सत्त्वाधारापरात्परा ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनांप्रसूर्यात्रिगुणात्मिका ॥ ११ ॥ जगत्स्रष्टास्वयंब्रह्मानियतोयस्यसेवया ॥ पाता
विष्णुश्चजगतांसंहर्ताशङ्करःस्वयम् ॥ १२ ॥ ध्यायन्तेयंसुराःसर्वेमुनयोमनवस्तथा ॥ सिद्धाश्चयोगिनःसन्तःसन्ततंप्रकृतेःपरम् ॥ १३ ॥
साकारंचनिराकारंपरंस्वेच्छामयंविभुम् ॥ वरंवरेण्यंवरदंवरार्हंवरकारणम् ॥ १४ ॥ तपःफलंतपोबीजंतपसांचफलप्रदम् ॥ स्वयंतपःस्व
रूपश्चसर्वरूपश्चसर्वतः ॥ १५ ॥ सर्वाधारंसर्वबीजंकर्मतत्कर्मणांफलम् ॥ तेषांचफलदातारंतद्बीजंक्षयकारणम् ॥ १६ ॥ स्वयंतेजःस्व
रूपंचभक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ सेवाध्यानंनघटतेभक्तानांविग्रहंविना ॥ १७ ॥ तत्तेजोमण्डलाकारंसूर्य्यकोटिसमप्रभम् ॥ अतीवकमनीयंच
रूपतत्रमनोहरम् ॥ १८ ॥ नवीननीरदश्यामंशरत्पङ्कजलोचनम् ॥ शरत्पार्वणचन्द्रास्यमीषद्भास्यसमन्वितम् ॥ १९ ॥ कोटिकन्दर्पला
वण्यंलीलाधाममनोहरम् ॥ चन्दनोक्षितसर्वाङ्गरत्नभूषणभूषितम् ॥ २० ॥ द्विभुजंमुरलीहस्तंपीतकौशेयवाससम् ॥ किशोरवयसं
शान्तराधाकान्तमनन्तकम् ॥ २१ ॥ गोपाङ्गनापरिवृतंकुत्रचित्रिर्जनेवने ॥ कुत्रचिद्रासमध्यस्थंराधयापरिषेवितम् ॥ २२ ॥ कुत्रचि
द्रोपवेषंचवेष्टितंगोपबालकैः ॥ शतशृङ्गाचलोत्कृष्टैरम्येवृन्दावनेवने ॥ २३ ॥ निकरंकामधेनूनांरक्षन्तंशिशुरूपिणम् ॥ गोलोके
विरजातीरेपारिजातवनेवने ॥ २४ ॥ वेणुंकणन्तंमधुरंगोपीसम्मोहकारणम् ॥ निरामयेचवैकुण्ठेकुत्रचिच्चतुर्भुजम् ॥ २५ ॥ लक्ष्मी
कान्तंपार्षदैश्चसेवितंचचतुर्भुजैः ॥ कुत्रचित्स्वांशरूपेणजगतांपालनायच ॥ २६ ॥ श्वेतद्वीपेविष्णुरूपंपद्मयापरिषेवितम् ॥ कुत्रचित्स्वां
शकलयाब्रह्माण्डेब्रह्मरूपिणम् ॥ २७ ॥ शिवस्वरूपंशिवदंस्वांशेनशिवरूपिणम् ॥ स्वात्मनःषोडशांशेनसर्वाधारंपरात्परम् ॥ २८ ॥
स्वयंमहद्विराड्रूपंविश्वौघंयस्यलोमसु ॥ लीलयास्वांशकलयाजगतांपालनायच ॥ २९ ॥ नानावतारंबिभ्रन्तंबीजंतेषांसनातनम् ॥ वस
न्तंकुत्रचित्सन्तंयोगिनांहृदयेसताम् ॥ ३० ॥ प्राणरूपंप्राणिनांचपरमात्मानमीश्वरम् ॥ तंचस्तोतुमशक्ताहमबलानिर्गुणंविभुम् ॥ ३१ ॥
निर्लक्ष्यंचनिरीहंचसारंवाङ्मनसोःपरम् ॥ यंस्तोतुमक्षमोऽनन्तःसहस्रवदनेनच ॥ ३२ ॥ पञ्चवक्त्रश्चतुर्वक्त्रोगजवक्त्रःषडाननः ॥ यंस्तो
तुंनक्षमामायामोहितायस्यमायया ॥ ३३ ॥ यंस्तोतुंनक्षमाश्रीश्चजडीभूतासरस्वती ॥ वेदानशक्तायंस्तोतुंकोवाविद्वांश्चवेदवित् ॥ ३४ ॥

ब्र. खं.

अ० १८

॥ २८ ॥

किंस्तौमितमनीहंचशोकार्त्तास्त्रीपरात्परम् ॥ इत्युक्त्वासाचगान्धर्वीविररामरुरोदच ॥ ३५ ॥ कृपानिधिंप्रणनामभयार्ताचपुनः
 पुनः ॥ कृष्णश्चशक्तिभिःसार्द्धमधिष्ठानंचकारह ॥ ३६ ॥ भर्तुरस्यान्तरेतस्याः परमात्मानिराकृतिः ॥ उत्थायशीघ्रंवीणांचधृत्वास्ना
 त्वाचवाससी ॥ ३७ ॥ प्रणनामदेवसंधं ब्राह्मणंपुरतःस्थितम् ॥ नेदुर्दुन्दुभयोदेवाःपुष्पवृष्टिंचचक्रिरे ॥ ३८ ॥ दृष्ट्वाचोपरिदम्पत्योःप्रद
 दुःपरमाशिषम् ॥ गन्धर्वोदेवपुरतो ननर्त्तचजगौक्षणम् ३९ ॥ जीवितंपुरतःप्रापदेवानांचवरेणच ॥ जगामपत्न्यासार्द्धंचपित्रामात्रा
 चहर्षितः ॥ ४० ॥ उपबर्हणगन्धर्वोगन्धर्वनगरंपुनः ॥ मालावतीरत्नकोटिंधनानिविविधानिच ॥ ४१ ॥ प्रददौब्राह्मणेभ्यश्चभो
 जयामासतान्सती ॥ वेदांश्चपाठयामासकारयामासमङ्गलम् ॥ ४२ ॥ महोत्सवश्चविविधंहरेर्नामैकमङ्गलम् ॥ जग्मुर्देवाश्चस्वस्था
 नंविप्ररूपीहरिःस्वयम् ॥ ४३ ॥ एतत्तेकथितंसर्वस्तवराजश्चशौनक ॥ इदंस्तोत्रंपुण्यरूपंपूजाकालेतुयःपठेत् ॥ ४४ ॥ हरिभक्तिं
 हरेर्दास्यंलभतेवैष्णवोजनः ॥ वरार्थी यः पठेद्भक्त्या चास्तिकःपरमास्थया ॥ ४५ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांनिश्चितंलभतेफलम् ॥
 विद्यार्थीलभतेविद्यांधनार्थीलभतेधनम् ॥ ४६ ॥ भार्यार्थीलभतेभार्यापुत्रार्थीलभतेसुतम् ॥ धर्मार्थीलभतेधर्मयशोऽर्थीलभतेयशः॥
 ॥ ४७ ॥ भ्रष्टराज्योलभेद्राज्यंप्रजाभ्रष्टःप्रजांलभेत् ॥ रोगात्तोमुच्यतेरोगाद्बद्धोमुच्येतबन्धनात् ॥ ४८ ॥ भयान्मुच्येतभीतस्तुधनं
 नष्टधनोलभेत् ॥ दस्युग्रस्तोमहारण्येहिंस्रजन्तुसमन्वितः ॥ दावाग्निदग्धोमुच्येतनिमग्नश्चजलार्णवे ॥ ४९ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापु
 राणेब्रह्मखण्डेगन्धर्वजीवदानेमहापुरुषस्तोत्रप्रणयनंनामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ मालावतीधनंदत्त्वा
 ब्राह्मणेभ्यःप्रहर्षिता ॥ चकारविविधंवेशंस्वात्मनःस्वामिनःकृते ॥ १ ॥ भर्तुश्चकारशुश्रूषांपूजांचसमयोचिताम् ॥ तेनसार्द्धंसुर
 सिकारेमेसासुचिरंमुदा ॥ २ ॥ महापुरुषस्तोत्रंचपूजांचकवचंमनुम् ॥ विस्मृतंबोधयामासस्वयंरहसिसुव्रता ॥ ३ ॥ पुरादत्तंवसि
 ष्ठेनस्तोत्रपूजादिकंहरेः ॥ गन्धर्वायचमालत्यैमन्त्रमेकंचपुष्करे ॥ ४ ॥ विस्मृतंस्तोत्रकवचंवसिष्ठश्चकृपानिधिः ॥ गन्धर्वराजंरहसि

१ प्रणेमुर्देवसंधंवेदिपाठः । २ पुष्पवृष्टिमुचोदिर्वीतिपाठः ।

ब्र. वै.

॥ २९ ॥

बोधयान्तरा ॥ ६ ॥ एवं चकार राज्यं च कुबेर भवनोपमे ॥ आश्रमे परमानन्दो गन्धर्वो बान्धवैः सह ॥ ६ ॥ यथा तथा गताभि
श्च स्त्रीभिरन्याभिरेव च ॥ आगत्य ताभिः स्वस्वामी संप्राप्तः परया मुदा ॥ ७ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ किंस्तोत्रं कवचं विष्णोर्मन्त्र
पूजाविधिः पुरा ॥ दत्तो विशिष्टस्ताभ्यां च तं भवान्वक्तुमर्हति ॥ ८ ॥ द्वादशाक्षरमन्त्रं च शूलिनः कवचादिकम् ॥ दत्तं गन्धर्वराजाय वसिष्ठेन
च किंपुरा ॥ ९ ॥ तदपि ब्रूहि हे सौते श्रोतुं कौतूहलं मम ॥ शङ्करस्तोत्रं कवचं मन्त्रं दुर्गतिनाशनम् ॥ १० ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥
तुष्टावयेनस्तोत्रेण मालतीपरमेश्वरम् ॥ तदेवस्तोत्रं दत्तं च मन्त्रं च कवचं शृणु ॥ ११ ॥ ॐ नमो भगवते रासमण्डलेशाय स्वाहा ॥
इदं मन्त्रं कल्पतरुप्रददौ षोडशाक्षरम् ॥ १२ ॥ पुरा दत्तं कुमाराय ब्रह्मणा पुष्करे हरेः ॥ पुरा दत्तं च कृष्णेन गोलोके शङ्कराय च ॥ १३ ॥
ध्यानश्च विष्णोर्वेदोक्तं शाश्वतं सर्वदुर्लभम् ॥ मूलेन सर्वदेयं च नैवेद्यादिकमुत्तमम् ॥ १४ ॥ अतीव गुप्तं कवचं पितुर्वक्त्रान्मया श्रुतम् ॥ पित्रे द
त्तं पुरा विप्रगंगायां शूलिना ध्रुवम् ॥ १५ ॥ शूलिने ब्रह्मणे दत्तं गोलोके रासमण्डले ॥ धर्माय गोपीकान्तेन कृपया परमाद्भुतम् ॥ १६ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ राधाकान्त महाभाग कवचं यत्प्रकाशितम् ॥ ब्रह्माण्डपावनं नाम कृपया कथय प्रभो ॥ १७ ॥ मां महेशं च धर्मं च भक्तं च भ
क्तवत्सल ॥ त्वत्प्रसादेन पुत्रेभ्यो दास्यामि भक्तिसंयुतः ॥ १८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ शृणु वक्ष्यामि ब्रह्मेश धर्मे दं कवचं परम् ॥ अहं
दास्यामि युष्मभ्यं गोपनीयं सुदुर्लभम् ॥ १९ ॥ यस्मै कस्मै न दातव्यं प्राणतुल्यं ममैव हि ॥ यत्तेजो मम देहेऽस्ति तत्तेजः कवचेऽपि च ॥ २० ॥
कुरु सृष्टिमिमं धृत्वा धाता त्रिजगतां भव ॥ संहर्ता भव हे शम्भो मम तुल्यो भवे भव ॥ २१ ॥ हे धर्मत्वमिमं धृत्वा भव साक्षी च कर्मणाम् ॥
तपसां फलदा तारो यूयं भव तमद्भरात् ॥ २२ ॥ ब्रह्माण्डपावनस्यास्य कवचस्य हरिः स्वयम् ॥ ऋषिश्छन्दश्च गायत्री देवोऽहं जगदीश्वरः ॥
॥ २३ ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ त्रिलक्षवारपठनात् सिद्धिदं कवचं विधे ॥ २४ ॥ यो भवेत्सिद्धकवचो मम तुल्यो भवे
च्च सः ॥ तेजसा सिद्धियोगेन ज्ञानेन विक्रमेण च ॥ २५ ॥ प्रणवो मे शिरः पातु नमो रामेश्वराय च ॥ भालं पायान्नेत्रयुग्मं नमो राधेश्वराय च ॥
॥ २६ ॥ कृष्णः पायाच्छ्रोत्रयुग्मं हे हरे ग्राणमेव च ॥ जिह्विकां वह्निजायातु कृष्णायेति च सर्वतः ॥ २७ ॥ श्रीकृष्णाय स्वाहेति च कण्ठपातुष

ब्र. खं.

अ० १९

॥ २९ ॥

डक्षरः ॥ ह्रींकृष्णायनमोवक्रं क्रीं पूर्वश्चभुजद्वयम् ॥ २८ ॥ नमोगोपांगनेशायस्कन्धावष्टाक्षरोऽवतु ॥ दन्तपंक्तिमोष्ठयुग्मं नमोगोपीश्वरा
 यच ॥ २९ ॥ ॐ नमो भगवते रासमण्डलेशाय स्वाहा ॥ स्वयं वक्षःस्थलं पातु मन्त्रोऽयं षोडशाक्षरः ॥ ३० ॥ ऐंकृष्णाय स्वाहेति च कर्णयुग्मं स
 दाऽवतु ॥ ॐ विष्णवे स्वाहेति च कपोलं सर्वतोऽवतु ॥ ३१ ॥ ॐ हरये नम इति पृष्ठं पादं सदाऽवतु ॥ ॐ गोवर्द्धनधारिणे स्वाहा सर्वशरीरकम् ॥
 ॥ ३२ ॥ प्राच्यां मां पातु श्रीकृष्ण आग्नेय्यां पातु माधवः ॥ दक्षिणे पातु गोपीशो नैऋत्यां नन्दनन्दनः ॥ ३३ ॥ वारुण्यां पातु गोविन्दो वायव्यां रा
 धिकेश्वरः ॥ उत्तरे पातु रासे शण्ड्यां च्युतः स्वयम् ॥ ३४ ॥ सततं सर्वतः पातु परो नारायणः स्वयम् ॥ इति ते कथितं ब्रह्मन्कवचं परमाद्भु
 तम् ॥ ३५ ॥ मम जीवनतुल्यं च युष्मभ्यं दत्तमेव च ॥ अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च ॥ कलां नार्हन्ति तान्येव कवचस्यैवधारणात् ॥ ३६ ॥
 गुरुमभ्यर्च्य विधिवद्ब्रह्मालङ्कारचन्दनैः ॥ स्नात्वा तं च मनस्कृत्य कवचं धारयेत्सुधीः ॥ ३७ ॥ कवचस्य प्रसादेन जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ यदि
 स्यात्सिद्धकवचो विष्णुरेव भवेद्विज ॥ ३८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ शिवस्य कवचं स्तोत्रं श्रूयतामिति शौनक ॥ वशिष्ठेन च यद्वत्तं गन्धर्वा
 यच यो मनुः ॥ ३९ ॥ ॐ नमो भगवते शिवाय स्वाहेति च मनुः ॥ दत्तो वशिष्ठेन पुरा पुष्करे कृपया विभो ॥ ४० ॥ अयं मन्त्रो रावणाय प्रदत्तो
 ब्रह्मणा पुरा ॥ स्वयं शम्भुश्च बाणाय तथा दुर्वाससे पुरा ॥ ४१ ॥ मूलेन सर्वदेयं च नैवेद्यादिकमुत्तमम् ॥ ध्यायेन्नित्यादिकं ध्यानं वेदोक्तं सर्वस
 म्मतम् ॥ ४२ ॥ ॐ नमो महादेवाय ॥ ॥ बाणासुर उवाच ॥ ॥ महेश्वर महाभाग कवचं यत्प्रकाशितम् ॥ संसारपावनं नाम कृपया कथ
 यप्रभो ॥ ४३ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ शृणु वक्ष्यामि हेवत्स कवचं परमाद्भुतम् ॥ अहं तुभ्यं प्रदास्यामि गोपनीयं सुदुर्लभम् ॥ ४४ ॥
 पुरा दुर्वाससे दत्तं त्रैलोक्यविजयाय च ॥ ४५ ॥ ममैवैदं कवचं भक्त्या यो धारयेत्सुधीः ॥ जेतुं शक्नोति त्रैलोक्यं भगवन्नवलीलया ॥ ४६ ॥
 संसारपावनस्यास्य कवचस्य प्रजापतिः ॥ ऋषिश्छन्दश्च गायत्री देवोऽहं च महेश्वरः ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ ४७ ॥
 पञ्चलक्ष जपेनैव सिद्धिदं कवचं भवेत् ॥ यो भवेत्सिद्धकवचो मम तुल्यो भवेद्भुवि ॥ तेजसा सिद्धियोगेन तपसा विक्रमेण च ॥ ४८ ॥ शम्भुर्मे
 मस्तकं पातु मुखं पातु महेश्वरः ॥ दन्तपंक्तिं नीलकण्ठोऽप्यधरोष्ठं हरः स्वयम् ॥ ४९ ॥ कण्ठं पातु चन्द्रचूडः स्कन्धौ वृषभवाहनः ॥ वक्षःस्थलं नी

ब्र. वै.

॥ ३० ॥

लकण्ठः पातु पृष्ठगम्बरः ॥ ५० ॥ सर्वांगपातु विश्वेशः सर्वदिक्षु च सर्वदा ॥ स्वप्ने जागरणे चैव स्थाणुर्मे पातु सन्ततम् ॥ ५१ ॥ इति ते कथितं
बाणकवचं परमाद्भुतम् ॥ यस्मै कस्मै न दातव्यं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ ५२ ॥ यत्फलं सर्वतीर्थानां स्नानेन लभते नरः ॥ तत्फलं लभते नूनं कव
चस्यैव धारणत् ॥ ५३ ॥ इदं कवचमज्ञात्वा भजेन्मां यः सुमन्दधीः ॥ शतलक्षप्रजप्तोऽपि न मन्त्रः सिद्धिदायकः ॥ ५४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥
इदं च कवचं प्रोक्तं स्तोत्रं च शृणु शौनक ॥ मन्त्रराजः कल्पतरुर्वशिष्ठो दत्तवान्पुरा ॥ ५५ ॥ ॐ नमः शिवाय ॥ ॥ बाणासुर उवाच ॥ ॥
वन्दे सुराणां सारं च सुरेशं नीललोहितम् ॥ योगीश्वरं योगबीजं योगिनां च गुरोर्गुरुम् ॥ ५६ ॥ ज्ञानानन्दं ज्ञानरूपं ज्ञानबीजं सनातनम् ॥ तप
सां फलदातारं दातारं सर्वसम्पदाम् ॥ ५७ ॥ तपोरूपं तपोबीजं तपोधनधनं वरम् ॥ वरं वरेण्यं वरदमीड्यं सिद्धगणैर्वरैः ॥ ५८ ॥ कारणं भु
क्तिमुक्तीनां नरकार्णवतारणम् ॥ आशुतोषं प्रसन्नास्यं करुणामयसागरम् ॥ ५९ ॥ हिमचन्दनकुन्देन्दुकुमुदाम्भोजसन्निभम् ॥ ब्रह्मज्यो
तिः स्वरूपश्च भक्तानुग्रहविग्रहम् ॥ ६० ॥ विषयाणां विभेदेन बिभ्रतं बहुरूपकम् ॥ जलरूपमग्निरूपमाकाशरूपमीश्वरम् ॥ ६१ ॥ वायुरूपं च
न्द्ररूपं सूर्यरूपं महत्प्रभुम् ॥ आत्मनः स्वपदं दातुं समर्थमवलीलया ॥ ६२ ॥ भक्तजीवनमीशं च भक्तानुग्रहकातरम् ॥ वेदानशक्तायं स्तो
तुं किमहं स्तौमितं प्रभुम् ॥ ६३ ॥ अपरिच्छिन्नमीशानमहोवाङ्मनसोः परम् ॥ व्याघ्रचर्माम्बरधरं वृषभस्थं दिगम्बरम् ॥ त्रिशूलप
ट्टिशधरं सस्मितं चन्द्रशेखरम् ॥ ६४ ॥ इत्युक्त्वास्तवराजेन नित्यं बाणः सुसंयतः ॥ प्राणमच्छङ्करं भक्त्या दुर्वासाश्च मुनीश्वरः ॥ ६५ ॥
इदं दत्तं वसिष्ठेन गन्धर्वाय पुरामुने ॥ कथितं च महास्तोत्रं शूलिनः परमाद्भुतम् ॥ ६६ ॥ इदं स्तोत्रं महापुण्यं पठेद्भक्त्या च यो नरः ॥
स्नानस्य सर्वतीर्थानां फलमाप्नोति निश्चितम् ॥ ६७ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं वर्षमेकं शृणोति यः ॥ संयतश्च हविष्याशीप्रणम्य शङ्करं
गुरुम् ॥ ६८ ॥ गलत्कुष्ठी महाशूली वर्षमेकं शृणोति यः ॥ अवश्यं मुच्यते रोगाद्व्यासवाक्यमिति श्रुतम् ॥ ६९ ॥ कारागारेऽ
पि बद्धो यो नैव प्राप्नोति निर्वृतिम् ॥ स्तोत्रं श्रुत्वामासमेकं मुच्यते बन्धनाद्भुवम् ॥ ७० ॥ भ्रष्टराज्यो लभेद्राज्यं भक्त्या मासं शृणोति
यः ॥ मासं श्रुत्वा संयतश्च लभेद्रष्टधनो धनम् ॥ ७१ ॥ यक्षमग्रस्तो वर्षमेकमास्ति कोयः शृणोति चेत् ॥ निश्चितं मुच्यते रोगा

ब्र. स्व.

अ० १९

॥ ३० ॥

च्छङ्करस्यप्रसादतः ॥ ७२ ॥ यः शृणोति सदा भक्त्यास्तव राजमिमं द्विज ॥ तस्यासाध्यं त्रिभुवनेनास्ति किञ्चिच्च शौनक ॥ ७३ ॥
 कदाचिद्धन्धुविच्छेदो न भवेत्तस्य भारते ॥ अचलं परमैश्वर्यं लभते नात्र संशयः ॥ ७४ ॥ सुसंयतोऽतिभक्त्या च मासमेकं शृणोति यः ॥
 अभाय्यो लभते भार्या सुविनीतां सतीं वराम् ॥ ७५ ॥ महामूर्खश्च दुर्मेधामासमेकं शृणोति यः ॥ बुद्धिं विद्यां च लभते गुरूपदेशमात्रतः ॥
 ॥ ७६ ॥ कर्मदुःखी दारिद्र्यमासं भक्त्या शृणोति यः ॥ ध्रुवं वित्तं भवेत्तस्य शङ्करस्य प्रसादतः ॥ ७७ ॥ इह लोके सुखं भुक्त्वा कृत्वा कीर्तिं सुदु-
 र्लभाम् ॥ नाना प्रकारधर्मश्च यात्यन्तेशङ्करालयम् ॥ ७८ ॥ पार्षदप्रवरो भूत्वा सेवते तत्र शङ्करम् ॥ यः शृणोति त्रिसन्ध्यं च नित्यं स्तोत्र-
 मनुत्तमम् ॥ ७९ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे ब्रह्मखण्डे सौति शौनकसंवादे विष्णुशङ्करस्तोत्रकथनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
 ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ मुदामालावती सार्द्धं गन्धर्वश्चोपबर्हणः ॥ रेमे कालावशेषश्च ताभिश्च निर्जने वने ॥ १ ॥ गन्धर्वराजो मुमुदे पुत्र-
 दारादिभिः सह ॥ नानाविधं क्रतुवरं महत्पुण्यं च कारह ॥ २ ॥ राजत्वं बुभुजे राजा कुबेर भवनोपमे ॥ रेमे सुशीलया सार्द्धं स्थिरयौवनयुक्तया ॥
 ॥ ३ ॥ गन्धर्वराजः काले च गङ्गातीरे मनोहरे ॥ पत्न्या सार्द्धं मसूस्त्यक्त्वा वैकुण्ठं च ययौ मुदा ॥ ४ ॥ शैवः शिवप्रसादेन पुत्रस्य विष्णु-
 सेवया ॥ बभूव दासो वैकुण्ठे विष्णोः श्यामचतुर्भुजः ॥ ५ ॥ कृत्वा पित्रोश्च सत्कारं गन्धर्वश्चोपबर्हणः ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ विप्रधनानि विधि-
 धानि च ॥ ६ ॥ काले स्वयं ब्रह्मशापात् प्राणांस्त्यक्त्वा विचक्षणः ॥ स जज्ञे वृषलीगर्भे ब्रह्मबीजेन शौनक ॥ ७ ॥ मालावती वह्नि कुण्डे पुष्करे
 भारते भुवि ॥ कृत्वा तु वाञ्छितं कामं प्राणांस्त्यजसा सती ॥ ८ ॥ सृजयस्य तु पत्न्यां च मनुवंशोद्भवस्य च ॥ जज्ञे नृपस्य साध्वी सा पुण्या-
 जातिस्मरावरा ॥ ९ ॥ उपबर्हणं गन्धर्वः पतिर्मे भवितेति च ॥ इति कामाकामुकी सा सुन्दरी सुन्दरी वरा ॥ १० ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥
 ब्रह्मवीर्याच्छूद्रपत्न्यां गन्धर्वश्चोपबर्हणः ॥ जातः केन प्रकारेण तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ ११ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ कान्यकुब्जे च देशे च
 दुर्मिलो नाम राजकः ॥ कलावती तस्य पत्नी बन्ध्या चापि पतिव्रता ॥ १२ ॥ स्वामिदोषेण सा बन्ध्या काले च भर्तुराज्ञया ॥ उपतस्थे वने घो-
 रे नारदं कथं हि ॥ १३ ॥ ध्यायमानं च श्रीकृष्णं ज्वलन्तं ब्रह्मतेजसा ॥ तस्थौ सुवेशं कृत्वा सा ध्यानान्तं च मुनेः पुरः ॥ १४ ॥ ग्रीष्म

ब. वै.

॥ ३१ ॥

मध्याह्नमग्न्याग्निस्तुल्यतेजसा ॥ तपन्तंदूरतोऽप्येवंसमीपंगन्तुमक्षमा ॥ १५ ॥ ध्यानान्तेचमुनिश्रेष्ठः परःकृष्णपरायणः ॥ ददर्श
पुरतोदूरेसुन्दरींस्थिरयौवनाम् ॥ १६ ॥ चारुचम्पकवर्णाभांशरत्पङ्कजलोचनाम् ॥ शरत्पार्वणचद्रास्यांरत्नभूषणभूषिताम् ॥ १७ ॥
बृहन्नितम्बभारात्तापीनश्रोणिपयोधराम् ॥ शोभितांपीतवस्त्रेणसस्मितारक्तलोचनाम् ॥ १८ ॥ मोहितांमुनिरूपेणकामबाणप्रपीडि
ताम् ॥ दर्शयन्तींस्तनश्रोणिमैथुनासक्तचेतसा ॥ १९ ॥ सिन्दूरबिन्दुभूषाढ्यांमुचारुकज्जलोज्ज्वलाम् ॥ पदालक्तकशोभाढ्यांरूपेणै
वयथोर्वशीम् ॥ २० ॥ मुनिःपप्रच्छदृष्ट्वातांकात्वंकामिनिनिर्जने ॥ कस्यपत्नीकथंवात्रसत्यंब्रूहिचपुंश्चलि ॥ २१ ॥ मुनेश्ववचनंश्रुत्वा
कम्पिताचकलावती ॥ उवाचविनयेनैवकृत्वाचश्रीहरिंहृदि ॥ २२ ॥ ॥ कलावत्युवाच ॥ ॥ गोपिकाहंद्विजश्रेष्ठद्रुमिलस्यचका
मिनी ॥ पुत्रार्थिनीचागताहंत्वन्मूलंभर्तुराज्ञया ॥ २३ ॥ वीर्याधानंकुरुमयिस्त्रीनोपेक्ष्याह्युपस्थिता ॥ तेजीयसांनदोषायवह्नेःसर्व
भुजोयथा ॥ २४ ॥ वृषलीवचनंश्रुत्वाचुकोपमुनिसत्तमः ॥ उवाचनीत्यंसत्यश्चकोपप्रस्फुरिताधरः ॥ २५ ॥ ॥ काश्यपउवाच ॥ ॥
यःस्वलक्ष्मीश्वभोगार्हापरायदातुमिच्छति ॥ तंसात्यजतिमूढश्चवेदवादइतिध्रुवम् ॥ २६ ॥ नत्वंद्रुमिलभोगार्हापुनरेवभविष्यसि ॥ विरक्ते
नस्वयंत्यक्तानगृह्णातिचत्वांपुनः ॥ २७ ॥ यःशूद्रपत्नींगृह्णातिब्राह्मणोज्ञानदुर्बलः ॥ सचण्डालोभवेत्सत्यंनकर्माहोद्विजातिषु ॥ २८ ॥
पितृश्राद्धेचयज्ञेचशिलास्पर्शेसुरार्चने ॥ नाधिकारश्चतस्यैवमित्याहकमलोद्भवः ॥ २९ ॥ कुम्भीपाकंस्वयंयातिपातयित्वाचपूरुषान् ॥
मातामहान्स्वात्मनश्चदशपूर्वान्दशापरान् ॥ ३० ॥ तत्तर्पणंमूत्रमेवपिण्डंसद्यःपुरीषकम् ॥ शालग्रामस्यतत्स्पर्शोचोपवासस्त्रिरात्रकम् ॥
॥ ३१ ॥ तदिष्टदेवोगृह्णातिननैवेद्यंनतज्जलम् ॥ संन्यासिनांब्राह्मणानांतदन्नश्चपुरीषवत् ॥ ३२ ॥ कुम्भीपाकेपच्यतेसशक्रान्तंयाव
देवहि ॥ एकविंशतिपुरुषैः सार्द्धंसत्यश्चपुंश्चलि ॥ ३३ ॥ पत्रोच्छिष्टश्चयोभुङ्क्तेशूद्राणांब्राह्मणाधमः ॥ तत्तुल्योऽधरभोजीचैवेत्याङ्गिर
सभाषितम् ॥ ३४ ॥ शूद्रोवायदिगृह्णातिब्राह्मणींज्ञानदुर्बलः ॥ सपच्यतेकालसूत्रेयावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ ३५ ॥ अष्टादशेन्द्रावच्छिन्नं
कालंचकालसूत्रके ॥ ब्राह्मणीपच्यतेतत्रभक्षिताकिमिभिर्ध्रुवम् ॥ ३६ ॥ ततश्चण्डालयोनौचलब्ध्वाजन्मचब्राह्मणी ॥ शूद्रश्चकुष्ठीभवति

ब. ख.

अ० २०

॥ ३१ ॥

ज्ञातिभिःपरिवर्जितः ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वाचमुनिश्रेष्ठोविररामचशौनक ॥ वृषलीतत्पुरस्तस्थौशुष्ककण्ठौष्ठतालुका ॥ ३८ ॥ एतस्मि
 न्नन्तरेतेनपथायातिचमेनका ॥ तस्याऊरुस्तनंदृष्ट्वामुनेर्वीर्य्यपपातह ॥ ३९ ॥ ऋतुस्नाताचवृषलीपीत्वातत्रक्षणमुदा ॥ मुनिप्रणम्यप्र
 हृष्टाप्रययौभर्तुरन्तिकम् ॥ ४० ॥ गत्वाप्रणम्यद्रुमिलंकान्ताकान्तंमनोहरम् ॥ सर्वनिवेदयामासवृत्तांतंगर्भहेतुकम् ॥ ४१ ॥ कलावती
 वचःश्रुत्वाप्रहृष्टवदनेक्षणः ॥ उवाचकान्तामधुरंपरिणामसुखावहम् ॥ ४२ ॥ ॥ द्रुमिलउवाच ॥ ॥ विप्रस्यवीर्य्यत्वद्गर्भेवैष्णवस्यमहा
 त्मनः ॥ वैष्णवोभविताबालस्त्वंचभाग्यवतीसती ॥ ४३ ॥ यद्गर्भेवैष्णवोजातोयस्यवीर्य्येणवासति ॥ तयोर्यातिचवैकुण्ठंपुरुषाणांशतं
 शतम् ॥ ४४ ॥ तौचविष्णुविमानेनसद्रत्ननिर्मितेनच ॥ यातौवैकुण्ठनगरंजन्ममृत्युजराहरम् ॥ ४५ ॥ कस्यचिद्ब्राह्मणस्यैवगे
 हंगच्छशुभानने ॥ पश्चान्ममान्तिकंभद्रेयास्यसीतिहरेःपुरम् ॥ ४६ ॥ इत्युक्त्वागोपराजश्चस्नात्वाकृत्वातुतर्पणम् ॥ संपूज्याभीष्टदेवश्च
 ब्राह्मणेभ्योधनंददौ ॥ ४७ ॥ अश्वानांचचतुर्लक्षंगजानांलक्षमेवच ॥ शतंमत्तगजेन्द्राणांब्राह्मणेभ्योददौमुदा ॥ ४८ ॥ उच्चैःश्रवःप
 अलक्षंरथानांचसहस्रकम् ॥ शकटानांचत्रिलक्षश्चब्राह्मणेभ्योददौमुदा ॥ ४९ ॥ गवांद्वादशलक्षंचमहिषाणांचत्रिलक्षकम् ॥ त्रिलक्षंरा
 जहंसानांब्राह्मणेभ्योददौमुदा ॥ ५० ॥ पारावतानांलक्षश्चशुकानांचशतंमुने ॥ लक्षंचदासदासीनांब्राह्मणेभ्योददौमुदा ॥ ५१ ॥
 ग्रामाणांचसहस्रश्चनगराणांशतंशतम् ॥ धान्यतण्डुलशैलंचब्राह्मणेभ्योददौमुदा ॥ ५२ ॥ शतकोटिसुवर्णानांरत्नानांचसहस्रकम् ॥
 मुद्राणांकोटिकलशंब्राह्मणेभ्योददौमुदा ॥ ५३ ॥ ददौतैजसपात्राणांभूषणानामसंख्यकम् ॥ तांस्त्रियंरत्नभूषाढ्यांब्राह्मणेभ्योददौमुदा
 ॥ ५४ ॥ राज्यंदत्त्वामहाराजोऽप्यन्तर्बाह्येहरिंस्मरन् ॥ जगामबदरींगोपोमनोगामीमुदान्वितः ॥ ५५ ॥ तत्रमासंतपःकृत्वागङ्गा
 तीरेमनोहरे ॥ प्राणांस्तत्याजयोगेनसद्योदृष्टोमहर्षिभिः ॥ ५६ ॥ सचविष्णुविमानेनरत्नैर्निर्मितेनच ॥ संयुक्तोविष्णुदूतैश्चवैकुण्ठं
 चजगामह ॥ ५७ ॥ तत्रप्रापहरेर्दास्यंहरिदासोबभूवसः ॥ वृत्तान्तश्चकलावत्याःश्रूयतामितिशौनक ॥ ५८ ॥ गतेकलावतीनाथे
 उच्चैश्चप्रहृष्टः ॥ ददौप्राणांस्त्यक्तुकामाब्राह्मणेनैवरक्षिता ॥ ५९ ॥ ब्राह्मणोमातरित्युक्त्वातांगृहीत्वामुदान्वितः ॥ जगामरत्नपूर्णच

ब्र. वै.
॥ ३२ ॥

स्वर्गोहचक्षुःशुभम् ॥ ६० ॥ साविप्रगेहेसाध्वीचसुपावतनयंवरम् ॥ तत्तकांचनवर्णाभिज्वलन्तं ब्रह्मतेजसा ॥ ६१ ॥ तत्रस्थायोषितः
सर्वादृशुर्बालकं शुभम् ॥ ग्रीष्ममध्याह्नमार्तण्डजितं तं ब्रह्मतेजसा ॥ ६२ ॥ कामदेवाधिकं रूपे चन्द्राधिकशुभाननम् ॥ शरत्पार्वणच
न्द्रास्यं शरत्पङ्कजलोचनम् ॥ ६३ ॥ हस्तपादादिवलितं सुकपोलं मनोहरम् ॥ पद्मचक्राङ्कितं पादपद्मं वाऽतुलमुज्ज्वलम् ॥ ६४ ॥
करयुग्मं वा तुलं च रुदन्तं च स्तनार्थिनम् ॥ योषितो बालकं दृष्ट्वा प्रययुः स्वाश्रमं मुदा ॥ ६५ ॥ पुत्रदारयुतो विप्रः प्रहृष्टश्च न नर्तह ॥ सबालो
ववृधे तत्र शुक्लपक्षे यथाशशी ॥ ६६ ॥ पुषोषब्राह्मणस्तां च सपुत्रां च यथासुताम् ॥ ६७ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे ब्रह्मखण्डे सौतिशौन
कसंवादे उपवर्धनजन्मकथनं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ बभूव काले बालश्चक्रमेण पञ्चहायनः ॥
जातिस्मरो ज्ञानयुक्तः पूर्वमन्त्रस्मृतः सदा ॥ १ ॥ गीयते सततं कृष्णयशो नाम गुणादिकम् ॥ क्षणं रोदिति नृत्येन पुलकाञ्चितविग्रहः ॥ २ ॥
कृष्णसम्बन्धिनीं गाथां शृणोति यत्र तत्र वै ॥ तत्सम्बन्धिपुराणञ्च तत्र तिष्ठति बालकः ॥ ३ ॥ धूलिधूसरसर्वाङ्गो धूलिनैवेद्यमीप्सितम् ॥
धूलिषु प्रतिमां कृत्वा धूलिना पूजयेद्धरिम् ॥ ४ ॥ पुत्रमाह्वयते माता प्रातराशायचेन्मुने ॥ हरिं संपूजयामीति मातरं संवदेत् पुनः ॥ ५ ॥ ॥
शौनक उवाच ॥ ॥ किन्नाम बालकस्यास्य जन्मन्यत्र बभूव ह ॥ व्युत्पत्त्या संज्ञया वापि तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ ६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥
अनावृष्ट्यवशेषे च काले बालो बभूव ह ॥ नारन्ददौ जन्मकाले तेनायं नारदाभिधः ॥ ७ ॥ ददाति नारं ज्ञानञ्च बालकेभ्यश्च बालकः ॥ जाति
स्मरो महाज्ञानी तेनायं नारदाभिधः ॥ ८ ॥ वीर्येण नारदस्यैव बभूव बालको मुने ॥ मुनीन्द्रस्य वरेणैव तेनायं नारदाभिधः ॥ ९ ॥ ॥
शौनक उवाच ॥ ॥ शिशुनाम च विज्ञातं व्युत्पत्त्या च यथोचितम् ॥ मुनीन्द्रस्य कथं नाम नारदश्चेति मंगलम् ॥ १० ॥ ॥
सौतिरुवाच ॥ ॥ अपुत्रकायविप्राय धर्मपुत्रो नरो मुनिः ॥ ददौ पुत्रं कश्यपाय तेनायं नारदाभिधः ॥ ११ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥
अधुना नाम व्युत्पत्तिः श्रुता सौते शिशोरपि ॥ शूद्रयो नौ ब्रह्मपुत्रः कथं स नारदाभिधः ॥ १२ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ कल्पान्तरे ब्रह्म
कण्ठाद्बभूवुर्बहवो नराः ॥ नरान्ददौ तत्कण्ठञ्च तेन तन्नरदं स्मृतम् ॥ १३ ॥ ततो बभूव बालश्च नरदात्कण्ठदेशतः ॥ अतो ब्रह्मानाम च क्रेना

ब. स्व.
अ० २१

॥ ३२ ॥

रदश्चेतिमंगलम् ॥ १४ ॥ साम्प्रतंशिशुवृत्तान्तंसावधानंनिशामय ॥ उपालम्भरहस्येनविशिष्टंकिंप्रयोजनम् ॥ १५ ॥ ववृधेगोपि
 काबालोविप्रगेहेदिनेदिने ॥ सपुत्रांपालितांचक्रेब्राह्मणः स्वसुतांयथा ॥ १६ ॥ एतस्मिन्नन्तरेविप्राआययुर्विप्रमन्दिरम् ॥ शिशवःपञ्चव
 र्षीयामहातेजस्विनोयथा ॥ १७ ॥ प्रच्छन्नंहतवन्तश्चगीष्ममध्याह्नभास्करम् ॥ मधुपर्कादिकंदत्त्वातान्ननामगृहीद्विज ॥ १८ ॥ फलमू
 लादिकंकालेचत्वारोमुनिपुङ्गवाः ॥ विप्रदत्तंबुभुजिरेतच्छेषंबुभुजेशिशुः ॥ १९ ॥ चतुर्थकोमुनिस्तस्मैकृष्णमन्त्रंददौमुदा ॥ तेषांदासःस
 बभूवद्विजस्यमातुराज्ञया ॥ २० ॥ एकदाशिशुमाताचगच्छन्तीनिशिवर्त्मनि ॥ ममारसर्पदष्टाचतत्क्षणंस्मरतीहरिम् ॥ २१ ॥ सद्योजगा
 मवैकुण्ठंविष्णुयानेनसासती ॥ विष्णुपार्षदसंयुक्तासद्रत्ननिर्मितेनच ॥ २२ ॥ प्रातर्बालोद्विजैःसार्धंप्रययौविप्रमन्दिरात् ॥ तत्त्वज्ञानंद
 दुस्तस्मैब्राह्मणाश्चकृपालवः ॥ २३ ॥ ब्रह्मपुत्राःशिशुंत्यक्त्वास्वस्थानंप्रययुःकिल ॥ महाज्ञानीशिशुस्तस्थौगंगातीरेमनोहरे ॥ २४ ॥
 तत्रस्नात्वाविप्रदत्तंविष्णुमंत्रंजजापसः ॥ क्षुत्पिपासारोगशोकहरंवेदेषुदुर्लभम् ॥ २५ ॥ महारण्येचघोरेचअश्वत्थमूलसन्निधौ ॥ कृत्वा
 योगासनंतस्थौसुचिरंतत्रबालकः ॥ २६ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कंमन्त्रंबालकःप्रापकुमारेणचधीमता ॥ दत्तंपरंश्रीहरेश्च तद्भ
 वान्वक्तुमर्हति ॥ २७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ कृष्णेनदत्तोगोलोकेकृपयाब्रह्मणेपुरा ॥ द्वाविंशत्यशरोमन्त्रोवेदेषुचसुदुर्लभः ॥ २८ ॥
 तच्चब्रह्माददौभक्त्याकुमारायचधीमते ॥ कुमारेणसदत्तश्चमन्त्रश्चशिशवेद्विज ॥ २९ ॥ ॐश्रीनमोभगवतेरासमण्डलेश्वराय ॥ श्रीकृ
 ष्णायस्वाहेतिचमन्त्रोऽयंकल्पपादपः ॥ ३० ॥ महापुरुषस्तोत्रश्चपूर्वोक्तंकवचंचयत् ॥ अस्यौपयौगिकंध्यानंसामवेदोक्तमेवच
 ॥ ३१ ॥ तेजोमण्डलरूपेचसूर्यकोटिसमप्रभे ॥ योगिभिर्वाञ्छितंध्यानेयोगैःसिद्धगणैःसुरैः ॥ ३२ ॥ ध्यायन्तेवैष्णवारूपं तदभ्यन्त
 रसन्निधौ ॥ अतीवकमनीयानिर्वचनीयंमनोहरम् ॥ ३३ ॥ नवीनजलदश्यामंशरत्पंकजलोचनम् ॥ शरत्पार्वणचन्द्रास्यंपक्वबिम्बा
 धिकाधरम् ॥ ३४ ॥ मुक्तापंक्तिविनिन्दैकदन्तपंक्तिमनोहरम् ॥ सस्मितंमुरलीन्यस्तहस्तावलम्बनेनच ॥ ३५ ॥ कोटिकन्दर्पलावण्यं
 लीलाधाममनोहरम् ॥ चन्द्रलक्षप्रभाजुष्टंपुष्टश्रीयुक्तविग्रहम् ॥ ३६ ॥ त्रिभंगभंगिवायुक्तंद्भिभुजंपीतवाससम् ॥ रत्नकेयूरवलयरत्ननूपु

ब्र. वै.

॥ ३३ ॥

रभूषितम् ॥ ३७ ॥ रत्नकुण्डलयुग्मेनगण्डस्थलविराजितम् ॥ मयूरपुच्छचूडंचरत्नमालाविभूषितम् ॥ ३८ ॥ शोभितंजानुपर्यन्तं
मालतीवनमालया ॥ चन्दनोक्षितसर्वांगभक्तानुग्रहकारकम् ॥ ३९ ॥ मणिनाकौस्तुभेन्द्रेणवक्षस्थलसमुज्ज्वलम् ॥ वीक्षितंगोपि
काभिश्चशश्वद्वीडितलोचनैः ॥ ४० ॥ स्थिरयौवनयुक्ताभिर्वेष्टिताभिश्चसन्ततम् ॥ भूषणैर्भूषिताभिश्चराधावक्षःस्थलस्थितम् ॥ ४१ ॥
ब्रह्मविष्णुशिवाद्यैश्चपूजितंवदितंस्तुतम् ॥ किशोरंराधिकाकान्तंशान्तरूपंपरात्परम् ॥ ४२ ॥ निर्लिप्तंसाक्षिरूपंचनिर्गुणंप्रकृतेःपरम् ॥
ध्यायेत्सर्वेश्वरंतंचपरमात्मानमीश्वरम् ॥ ४३ ॥ इदंतेकथितंध्यानंस्तोत्रंचकवचंचमुने ॥ मन्त्रौपयौगिकंसत्यंमन्त्रश्चकल्पपादपः ॥ ४४ ॥
साम्प्रतंबालकस्तस्थौध्यानस्थस्तत्रशौनक ॥ दिव्यंवर्षसहस्रंचनिराहारःकृशोदरः ॥ ४५ ॥ शक्तिमान्परिपुष्टश्चसिद्धमन्त्रप्रभावतः ॥
ददर्शबालकोध्यानेदिव्यलोकंचबालकम् ॥ ४६ ॥ रत्नसिंहासनस्थंचरत्नभूषणभूषितम् ॥ किशोरवयसंश्यामंगोपवेशंचसस्मितम् ॥ ४७ ॥
गोपैर्गोपांगनाभिश्चवेष्टितपीतवाससम् ॥ द्विभुजंमुरलीहस्तंचन्दनेनविचर्चितम् ॥ ४८ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाद्यैश्चस्तूयमानंपरात्परम् ॥
दृष्ट्वाचसुचिरंशान्तंशान्तश्चगोपिकासुतः ॥ ४९ ॥ विररामचशोकात्तौयदातद्रष्टुमक्षमः ॥ रुरोदाश्चत्थमूलेचनदृष्ट्वाबालकंशिशुः
॥ ५० ॥ बभूवाकाशवाणीतिरुदन्तंबालकंप्रति ॥ सत्यंप्रबोधयुक्तंचहितमेवमिताक्षरम् ॥ ५१ ॥ सकृद्यदर्शितंरूपंतदेवनाधुनापुनः ॥
अपिपक्ककषायाणांदुर्दर्शंचकुयोगिनाम् ॥ ५२ ॥ एतस्मिन्विग्रहेऽतीतेसंप्राप्तेदिव्यविग्रहे ॥ पुनर्द्रक्ष्यसिगोविन्दंजन्ममृत्युहरंहरिम् ॥ ५३ ॥
इति श्रुत्वाबालकश्चविरराममुदान्वितः ॥ कालेतत्याजतीर्थंचतनुंकृष्णंहृदिस्मरन् ॥ ५४ ॥ नेदुर्दुन्दुभयःस्वर्गेपुष्पवृष्टिर्बभूवह ॥ बभू
वशापमुक्तश्चनारदश्चमहामुनिः ॥ ५५ ॥ तनुंत्यक्त्वासजीवश्चविलीनोब्रह्मविग्रहे ॥ बभूवप्राक्तनान्नित्यः कालभेदेतिरोहितः ॥ ५६ ॥
आविर्भावस्तिरोभावःस्वेच्छयानित्यदेहिनाम् ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिर्भक्तानांनास्तिशौनक ॥ ५७ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणे
ब्रह्मखण्डेसौतिशौनकसंवादेनारदशापविमोचनंनामैकार्षीशोध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ कतिकल्पान्तरेऽतीते
स्रष्टुःसृष्टिविधौपुनः ॥ मरीचिमिश्रैर्मुनिभिःसार्द्धंकण्ठाद्बभूवसः ॥ १ ॥ विधेर्नरदनाम्नश्चकण्ठदेशाद्बभूवसः ॥ नारदश्चेतिवि

ब्र. सं.

अ० २२

॥ ३३ ॥

ख्यातोमुनीन्द्रस्तेनहेतुना ॥ २ ॥ यःपुत्रश्चेतसोधातुर्बभूवमुनिपुंगवः ॥ तेनप्रचेताइतिचनामचक्रेपितामहः ॥ ३ ॥ बभूव
धातुर्यःपुत्रःसहसादक्षपार्श्वतः ॥ सर्वकर्मणिदक्षश्चेतेनदक्षःप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥ वेदेषुकर्दमःशब्दश्छायायांवर्त्ततेस्फुटः ॥ बभूव
कर्दमाद्बालःकर्दमस्तेनकीर्तितः ॥ ५ ॥ तेजोभेदेमरीचिश्चवेदेषुवर्त्ततेस्फुटम् ॥ जातःसद्योऽतितेजस्वीमरीचिस्तेनकीर्तितः ॥ ६ ॥
क्रतुसंघश्चबालेनकृतोजन्मान्तरेऽधुना ॥ ब्रह्मपुत्रेऽपितन्नामक्रतुरित्यभिधीयते ॥ ७ ॥ प्रधानांगंमुखंधातुस्ततोजातश्चबालकः ॥ इरस्तेज
स्विवचनोऽप्यंगिरास्तेनकीर्तितः ॥ ८ ॥ अतितेजस्विनिभृगुर्वर्त्ततेनाग्निशौनक ॥ जातःसद्योऽतितेजस्वीभृगुस्तेनप्रकीर्तितः ॥ ९ ॥
बालोऽप्यरुणवर्णश्चजातःसद्योऽतितेजसा ॥ प्रज्वलन्नूर्ध्वतपसाचारुणिस्तेनकीर्तितः ॥ १० ॥ हंसाआत्मवशायस्ययोगेनयोगिनोध्रुवम् ॥
बालःपरमयोगीन्द्रस्तेनहंसीप्रकीर्तितः ॥ ११ ॥ वशीभूतश्चशिष्यश्चजातःसद्योहिबालकः ॥ अतिप्रियश्चधातुश्चवशिष्ठस्तेनकीर्ति
तः ॥ १२ ॥ सन्ततंयस्ययत्नश्चतपःसुबालकस्यच ॥ प्रकीर्तितोयतिस्तेनसंयतःसर्वकर्मसु ॥ पुलस्तपःसुवेदेषुवर्त्ततेहःस्फुटेऽपिच ॥
॥ १३ ॥ स्फुटस्तपःसमूहश्चपुलहस्तेनबालकः ॥ पुलस्तपःसमूहश्चयस्यास्तिपूर्वजन्मनाम् ॥ तपःसंघस्वरूपश्चपुलस्त्यस्तेन
बालकः ॥ १४ ॥ त्रिगुणायांप्रकृत्यांत्रिविष्णावश्चप्रवर्त्तते ॥ तयोर्भक्तिःसमायस्यतेनबालोऽत्रिरुच्यते ॥ १५ ॥ जटावह्निशिखारू
पाःपञ्चसन्तिचमस्तके ॥ तपस्तेजोभवायस्यसचपञ्चशिखःस्मृतः ॥ १६ ॥ अपान्तरतमेदेशेतपस्तेपेऽन्यजन्मनि ॥ अपान्तरतमाना
मशिशोस्तेनप्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ स्वयंतपःसमाप्नोतिवाहयेत्प्रापयेत्परान् ॥ वोढुंसमर्थस्तपसिवोढुस्तेनप्रकीर्तितः ॥ १८ ॥
तपसस्तेजसाबालोदीप्तिमान्सततंमुने ॥ तपःसुरोचतेचित्तरुचिस्तेनप्रकीर्तितः ॥ १९ ॥ कोपकालेबभूवुर्येस्रष्टुरेकादशस्मृताः ॥
रोदनादेवरुद्राश्चकोपितास्तेनहेतुना ॥ २० ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ रुद्रेष्वेकतमोबालोमहेशइतिमेभ्रमः ॥ भवान्पुराणतत्त्वज्ञः
सन्देहंछेत्तुमर्हति ॥ २१ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ विष्णुःसत्त्वगुणःपाताब्रह्मास्त्रष्टारजोगुणः ॥ तमोगुणास्तेरुद्राश्चदुर्निवाराभयं
कराः ॥ २२ ॥ कालाग्निरुद्रःसंहर्त्तातेष्वेकःशंकरांशकः ॥ शुद्धसत्त्वस्वरूपश्चशिवश्चशिवदःसताम् ॥ २३ ॥ अन्येकृष्णस्यचक

ब्र. वै.
॥ ३४ ॥

लास्तावंशोविष्णुशकरो ॥ समौसत्त्वस्वरूपौद्रौपरिपूर्णतमस्यच ॥ २४ ॥ उक्तंरुद्रोद्भवेकालेकथंविस्मरसिद्विज ॥ माययामोहि
ताःसर्वेमुनीनाश्चमतिभ्रमः ॥ २५ ॥ सनकश्चसनन्दश्चतृतीयश्चसनातनः ॥ सनत्कुमारोभगवांश्चतुर्थोब्रह्मणःसुतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मा
स्रष्टुंपूर्वपुत्रानुवाचतेनसेहिरे ॥ तेनप्रकोपितोधातारुद्राःकोपोद्भवामुने ॥ २७ ॥ सनकश्चसनन्दश्चतौद्रावानन्दवाचकौ ॥ आनन्दिता
चबालौद्रौभक्तिपूर्णतमौसदा ॥ २८ ॥ सनातनश्चश्रीकृष्णोनित्यःपूर्णतमःस्वयम् ॥ तद्भक्तस्तत्समःसत्यंतेनबालःसनातनः ॥
॥ २९ ॥ सनत्तुनित्यवचनःकुमारःशिशुवाचकः ॥ सनत्कुमारंतेनेममुवाचकमलोद्भवः ॥ ३० ॥ ब्रह्मणोबालकानाश्चव्युत्पत्तिःकथि
तामुने ॥ साम्प्रतंनारदाख्यानंश्रूयताश्चयथाक्रमम् ॥ ३१ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेब्रह्मखण्डेसौतिशौनकसंवादेब्रह्मपुत्रव्युत्पत्ति
कथनंनामद्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ स्रष्टासृष्टिविधानेननियोज्यसर्वबालकान् ॥ नार
दंप्रेरयामाससृष्टिकर्तुंशौनक ॥ १ ॥ हितंसत्यंवेदसारंपरिणामसुखावहम् ॥ उवाचनारदंब्रह्मावेदवेदांगपारगम् ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
एहिवत्सकुलश्रेष्ठनारदप्राणवल्लभ ॥ ज्ञानदीपशिखाज्ञानतिमिरक्षयकारक ॥ ३ ॥ सर्वेषामपिवन्द्यानांजनकःपरमोगुरुः ॥ विद्यादा
तामन्त्रदाताद्रौसमौचपितुःपरौ ॥ ४ ॥ तवाहंजनकःपुत्रविद्यादाताचपालकः ॥ ममाज्ञयाचमत्प्रीत्याकुरुदारपरिग्रहम् ॥ ५ ॥ सचशि
ष्यःसोऽपिपुत्रोयश्चाज्ञांपालयेद्गुरोः ॥ नक्षेमंतस्यमूढस्ययोगुरोरवचस्करः ॥ ६ ॥ सपण्डितःसचज्ञानीसक्षेमीसचपुण्यवान् ॥ गुरोर्व
चस्करोयोहिक्षेमंतस्यपदेपदे ॥ ७ ॥ सर्वेषामाश्रमाणाश्चप्रधानःपुण्यवान्गृही ॥ स्त्रीपुत्रपौत्रयुक्तश्चमन्दिरंतपसःफलम् ॥ ८ ॥ पितरः
पूर्वकालेचतिथिकालेचदेवताः ॥ सर्वेगृहस्थमायान्तिनिपानमिवधेनवः ॥ ९ ॥ नित्यंनैमित्तिकंकाम्यंकुर्वन्तिगृहिणःसदा ॥ इहएत
त्सुखंपुण्यंस्वर्गभोगःपरत्रच ॥ १० ॥ जीवन्मुक्तोगृहस्थश्चस्वधर्मपरिपालकः ॥ यशस्वीपुण्यवांश्चैवकीर्तिमान्धनवान्सुखी ॥ ११ ॥ यश
स्वीकीर्तिमान्योहिमृतोजीवतिसन्ततम् ॥ यशःकीर्तिविहीनोहिजीवन्नपिमृतोहिसः ॥ १२ ॥ ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वानारदोमुनिसत्तमः ॥
उवाचविनयंभीतःशुष्ककण्ठौष्ठतालुकः ॥ १३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एकदावाग्विरोधेनचोभयोस्तातपुत्रयोः ॥ हानिर्बभूवदै

ब्र. खं.
अ० २३

॥ ३४ ॥

वेनमहतीवायशस्करी ॥ १४ ॥ मयाप्राप्तञ्चत्वच्छापाद्धान्धर्वशौद्रमेवच ॥ जन्मकर्मचमच्छापात्त्वमपूज्योभवेभव ॥ १५ ॥ बभूव
 शापोमुक्तोमेकालेतेभविताविधे ॥ दोषायकरूपतेशश्वद्विरोधोनगुणायच ॥ १६ ॥ सपितासगुरुर्वन्धुःसपुत्रःसमधीश्वरः ॥ यःश्रीकृ
 ष्णपादपद्मेदृढांभक्तिञ्चकारयेत् ॥ १७ ॥ असद्वर्त्मनिचाज्ञानाद्दृच्छन्तियदिवालकाः ॥ निवर्त्तयतितानेवसपिताकरुणानिधिः ॥
 ॥ १८ ॥ कारयित्वाकृष्णपादेभक्तित्यागञ्चयःपिता ॥ अन्यस्मिन्विषयेपुत्रंसकिंहन्तप्रवर्त्तयेत् ॥ १९ ॥ दारग्रहोहिदुःखायकेवलंनसु
 खायच ॥ तपःस्वर्गभक्तिमुक्तिकर्मणांव्यवधायकः ॥ २० ॥ योषितस्त्रिविधाब्रह्मन्गृहिणांमूढचेतसाम् ॥ साध्वीभोग्याचकुलटास्ताः
 सर्वाःस्वार्थतत्पराः ॥ २१ ॥ परलोकभियासाध्वीतथेहयशसात्मनः ॥ कामस्नेहाच्चकुरुतेभर्तुःसेवांचसन्ततम् ॥ २२ ॥ भोग्याभोगा
 र्थिनीशश्वत्कामस्नेहेनकेवलम् ॥ कुरुतेकान्तसेवाञ्चनचभोगादृतेक्षणम् ॥ २३ ॥ वस्त्रालंकारसम्भोगसुस्निग्धाहारमुत्तमम् ॥ यावत्प्रा
 प्नोतिसाभोग्यातावच्चवशागाप्रिया ॥ २४ ॥ कुलाङ्गारसमानारीकुलटाकुलनाशिनी ॥ कपटात्कुरुतेसेवांस्वामिनोनचभक्तिः ॥ २५ ॥
 सदापुंयोगमाशंसुर्मनसामदनातुरा ॥ आहारादधिकंजारंप्रार्थयन्तीनवंनवम् ॥ २६ ॥ जारार्थेस्वपतितातहन्तुमिच्छतिपुंश्चली ॥ तस्यां
 योविश्वसेन्मूढोजीवनंतस्यनिष्फलम् ॥ २७ ॥ कथितायोषितः सर्वाउत्तमाधममध्यमाः ॥ स्वात्मारामाविजानन्तिमनस्तासांनपण्डिताः
 ॥ २८ ॥ हृदयंक्षुरधाराभंशरत्नोत्सवंमुखम् ॥ सुधासमंसुमधुरंवचनंस्वार्थसिद्धये ॥ २९ ॥ प्रकोपेविषतुल्यंचविश्वासेसर्वनाशन
 म् ॥ दुर्ज्ञेयंतदभिप्रायंनिगूढंकर्मकेवलम् ॥ ३० ॥ सदातासामविनयःप्रबलंसाहसंपरम् ॥ दोषोत्कर्षश्छलोत्कर्षःशश्वन्मायादुर
 त्यया ॥ ३१ ॥ पुंसश्चाष्टगुणःकामःशश्वत्कामोजगद्गुरो ॥ आहारोद्विगुणोनित्यंनैष्ठुर्यंचचतुर्गुणम् ॥ ३२ ॥ कोपःपुंसःषड्गुणश्च
 व्यवसायश्चनिश्चितम् ॥ यत्रेमेदोषनिवहाःकास्थातत्रपितामह ॥ ३३ ॥ काक्रीडाकिंसुखंपुंसोविष्णुमूत्रमलवेशमनि ॥ तेजःप्रणष्टंसम्भोगे
 दिवालापेयशःक्षयः ॥ ३४ ॥ धनक्षयोऽतिप्रीतौचात्यासक्तौचवपुःक्षयः ॥ साहित्येपौरुषंनष्टंकलहेमाननाशनम् ॥ सर्वनाशश्चविश्वा
 सेब्रह्मन्नागीणंकिंनरम् ॥ ३५ ॥ यावद्धनीचतेजस्वीसश्रीकोयोग्यतापरः ॥ पुमान्नारीवशीकर्तुंसमर्थस्तावदेवहि ॥ ३६ ॥ रोगिणंनि

ब्र. वै.

॥ ३५ ॥

र्द्धनंवृद्ध्यापि प्रसूतऽप्रियम् ॥ लोकाचारभयात्तस्मै ददात्याहारमल्पकम् ॥ ३७ ॥ इत्येवं कथितं सर्वं ब्रह्मन्नात्मा गमो यथा ॥ सर्वजाना
सि सर्वज्ञस्वात्मारामेश्वरो भवान् ॥ ३८ ॥ अनुग्रहं कुरु विभो विदायं देहि साम्प्रतम् ॥ कृष्णभक्तिं प्रार्थयामि त्वयि कल्पतरोः परे ॥ ३९ ॥
इत्युक्तानारदस्तत्र धृत्वा तात पदाम्बुजम् ॥ आज्ञायया चेपितरं गन्तुं तपसि मङ्गले ॥ ४० ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा भक्तिनम्रात्मकन्धरः ॥
कृत्वा प्रदक्षिणं नत्वा ब्रह्माणं गन्तुमुद्यतः ॥ ४१ ॥ गच्छन्तं तनयं दृष्ट्वा विधाता जगतां मुने ॥ रुरोदोच्चैर्मुक्तकण्ठं महासांसारिको यथा ॥ ४२ ॥
करे धृत्वा समालिङ्ग्य चुचुम्ब च पुनः पुनः ॥ चिरं वक्षसि कृत्वा च वासयामास जानुनि ॥ ४३ ॥ स्वात्मारामेश्वरो ब्रह्मा योगीन्द्राणां गुरोर्गुरुः ॥
भेदं सोढुं न शक्तो भूद्विच्छेदो दुःसहो नृणाम् ॥ ४४ ॥ कातरः पुत्रभेदेन मोहितो विष्णुमायया ॥ शोकात्तोवक्तुमारंभे सुतं सम्बोध्य शौनक
॥ ४५ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे ब्रह्मखण्डे ब्रह्मनारदसंवादे त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ श्रीब्रह्मो
वाच ॥ ॥ त्वं गच्छ तपसे वत्स किं मे संसारकर्मणि ॥ अहं यास्यामि गोलोकं विज्ञातुं कृष्णमीश्वरम् ॥ १ ॥ सनकश्च सनन्दश्च तृ
तीयश्च सनातनः ॥ सनत्कुमारो नीरागश्चतुर्थः पुत्र एव च ॥ २ ॥ यतीहं सीचारुणिश्च वोढुः पञ्चशिखस्तथा ॥ पुत्रास्तपस्विनः सर्वे किं मे
संसारकर्मणि ॥ ३ ॥ वचस्करो मरीचिर्मे अङ्गिराश्च भृगुस्तथा ॥ रुचिरत्रिः कर्दमश्च प्रचेताश्च क्रतुर्मनुः ॥ ४ ॥ वसिष्ठो वशगः शश्वत्सर्वेषु
च सुतेषु च ॥ अन्येऽपि विवेकिनोऽसाध्याः किं मे संसारकर्मणि ॥ ५ ॥ निबोध वत्स वक्ष्यामि वेदोक्तं वचनं शुभम् ॥ पारम्पर्यक्रमपरं चतुर्व
र्गफलप्रदम् ॥ ६ ॥ धर्मार्थकाममोक्षांश्च सर्वे वाञ्छन्ति पण्डिताः ॥ वेदप्रणिहिताने तान्सभासु मुनिशंसितान् ॥ ७ ॥ वेदप्रणिहितो धर्मो
ह्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ आदौ विप्रो यज्ञसूत्रं परिधाय सुखं सुखी ॥ ८ ॥ समधीत्यततो वेदान्ददाति गुरुदक्षिणाम् ॥ ततः प्रकृष्टकुलजां सुवि
नीतां समुद्रहेत् ॥ ९ ॥ सा साध्वी कुलजाया च पतिसेवासु तत्परा ॥ सद्देशे दुर्विनीता च संभवेन्न कदाचन ॥ आकरे पद्मरागाणां जन्मकाचमणेः
कुतः ॥ १० ॥ असद्देशं प्रसूताया पित्रोर्दोषेण नारद ॥ दुर्विनीता च सा दुष्टा स्वतन्त्रा सर्वकर्मसु ॥ ११ ॥ न वत्स दुष्टाः सर्वाश्च योषितः कमला
कलाः ॥ स्वर्वेश्यांशाश्च कुलटा असद्देशं समुद्रवाः ॥ १२ ॥ निर्गुणं स्वामिनं साध्वी सेवते च प्रशंसति ॥ न सेवते च कुलटा प्रियं निन्दति

ब्र. स्व.

अ० २४

॥ ३५ ॥

सद्गुणम् १३ ॥ साधुः सद्गुणशजांकन्याप्रयत्नेन परिग्रहेत् ॥ तस्यां पुत्रान्समुत्पाद्य वृद्धस्तुतपसे व्रजेत् ॥ १४ ॥ वरं हुतवहेवासः सर्पवक्त्रे च कण्टके ॥
एतेभ्यो दुःखदो वासः स्त्रिया दुर्मुखया सह ॥ १५ ॥ मत्तो धीतस्त्वया वेदो मह्यश्च गुरुदक्षिणाम् ॥ पुत्रदेही दमेवेह कुरुदारपरिग्रहम् ॥ १६ ॥
वत्सत्वं कुलजातां च पूर्वपत्नीं च मालतीम् ॥ विवाहं कुरु कल्याणकल्याणे च दिनेन च ॥ १७ ॥ मनुवंशोद्भवस्येह सृजयस्य गृहे सती ॥
त्वत्कृते जन्मलब्ध्वा च कुरुते भारते तपः ॥ १८ ॥ गृहीष्वपरमार्त्तमालाञ्च कमलाकलाम् ॥ भारतेन भवेद्द्वयर्थजनानां तपसः फलम् ॥
॥ १९ ॥ आदौ भवेद्गृहीलोको वानप्रस्थस्ततः परम् ॥ ततस्तपस्वी मोक्षाय क्रम एष श्रुतौ श्रुतः ॥ २० ॥ वैष्णवानां हरेरर्चा तपस्या च
श्रुतौ श्रुता ॥ २१ ॥ वैष्णवत्वं गृहेतिष्ठ कुरु कृष्णपदार्चनम् ॥ अन्तर्बाह्ये हरिर्यस्य तस्य किं तपसा सुत ॥ २२ ॥ नान्तर्बाह्ये हरिर्य
स्य तस्य किं तपसा न च ॥ तपसा हरिराराध्यो नान्यः कश्चन विद्यते ॥ २३ ॥ यत्र तत्र कृतं कृष्णसेवनं परमं तपः ॥ वत्समद्वचनेनैव गृ
हे स्थित्वा हरिं भज ॥ २४ ॥ गृही भव मुनि श्रेष्ठ गृहिणां सर्वदा सुखम् ॥ कामिन्यां सुखसम्भोगः स्वर्गभोगसमो मतः ॥ २५ ॥
तद्दर्शनमुपस्पर्शं वाञ्छन्त्येव मुमुक्षवः ॥ सर्वस्पर्शसुखात् स्त्रीणामुपस्पर्शसुखं परम् ॥ २६ ॥ ततः सुखतमे पुत्रदर्शनं स्पर्शनं मुने ॥
सर्वेभ्यः प्रेयसी कान्ता प्रिया तेन प्रकीर्तिता ॥ २७ ॥ पुत्रप्रयोजना कान्ता शतकान्ता प्रियः सुतः ॥ नास्ति पुत्रात्परो बन्धुर्नास्ति पुत्रात्परः
प्रियः ॥ २८ ॥ सर्वेभ्यो जयमन्विच्छेत् पुत्रादेकात्पराजयम् ॥ न चात्मनि प्रियोऽर्थश्च तस्मादपि सुतः प्रियः ॥ २९ ॥ अतः प्रियतमे पुत्रेन्य
सेदात्मपरं धनम् ॥ इत्येवमुक्त्वा स ब्रह्मा विरराम च शौनक ॥ उवाच वचनं तातं नारदो ज्ञानिनां वरः ॥ ३० ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥
स्वयं विज्ञाय सर्वार्थं स्वपुत्रं वेददर्शने ॥ प्रवर्तयत्यसन्मार्गे सदया लुः कथं पिता ॥ ३१ ॥ जलबुद्बुदवत् सर्वं संसारमति नश्वरम् ॥ जलरेखा
यथामिथ्या तथा ब्रह्मजगन्नयम् ॥ ३२ ॥ विहाय हरिदास्यश्च विषये यन्मनश्चलम् ॥ दुर्लभं मानवं जन्ममाभूत् तन्निष्फलं क्वचित् ॥ ३३ ॥
कावाकस्य प्रिया पुत्रो बन्धुः को वा भवार्णवे ॥ कर्मोर्मिभिर्यो जना च तदपायो वियोजना ॥ ३४ ॥ सुकर्मकारयेद्यो हितनिमित्रं स पिता गुरुः ॥
दुर्बलं कथं पिता ॥ ३५ ॥ इत्येवं कथितं तात वेदबीजं यथागमम् ॥ ध्रुवं तथापि कर्तव्यं तवाज्ञापरिपालनम् ॥ ३६ ॥

ब्र. वै.
॥ ३६ ॥

आदाय नारायणाश्रमम् ॥ नारायणकथांश्रुत्वाकरिष्येदारसंग्रहम् ॥ ३७ ॥ इत्येवमुक्त्वासमुनिर्विररामपितुः
पुरः ॥ पुष्पवृष्टिस्तदुपरितत्क्षणेनबभूवह ॥ ३८ ॥ क्षणंपितुःपुरःस्थित्वानारदोमुनिसत्तमः ॥ उवाचचपुनर्वेदंवचनंमङ्गलप्रदम् ॥
॥ ३९ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ देहिमेकृष्णमन्त्रंचयन्मनोवाञ्छितंमम ॥ तत्सम्बन्धिवचयज्ज्ञानंयत्रतद्गुणवर्णनम् ॥ ४० ॥
ततःपश्चात्करिष्यामित्वत्प्रीत्यादारसंग्रहम् ॥ मानसेपरिपूर्णेचकार्य्यकर्तुपुमान्मुखी ॥ ४१ ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वाप्रहृष्टःकमलोद्भवः ॥
उवाचपुनरेवेदंपुत्रंज्ञानविदांवरः ॥ ४२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ पत्युर्मन्त्रंपितुर्मन्त्रंनगृहीयाद्विचक्षणः ॥ विविक्ताश्रमिणांचैवनम
न्त्रः सुखदायकः ॥ ४३ ॥ निषेकाल्लभ्यतेमन्त्रोगुरुर्मर्त्ताचकामिनी ॥ विद्यासुखंभयंदुःखंपुरुषैःस्वेच्छयानच ॥ ४४ ॥ महेश्वरस्त
वगुरुःप्राक्तनोनःपुरातनः ॥ गच्छवत्सशिवंशान्तंशिवदंज्ञानिनांगुरुम् ॥ ४५ ॥ ततएवभवान्मन्त्रंज्ञानंलब्ध्वापुरातनात् ॥ नारायण
कथांश्रुत्वाशीघ्रमागच्छमद्ब्रह्मम् ॥ ४६ ॥ इत्युक्त्वाजगतांधाताविररामचशौनक ॥ प्रणम्यपितरंभक्त्याशिवलोकंययौमुनिः ॥ ४७ ॥
इति श्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेब्रह्मखण्डेसौतिशौनकसंवादेब्रह्मनारदोक्तसंसारसुखासुखवर्णनंनामचतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॐ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ क्षणेनविप्रप्रवरोमुदान्वितोजगामशम्भोःसदनंमनोहरम् ॥ ऊर्ध्वध्रुवाद्योजनलक्ष्मीप्सितंमहार्हरत्नौघवि
निर्मितंमहत् ॥ १ ॥ निराश्रयेयोगबलेनशम्भुनाधृतंविचित्रंविविधालयान्वितम् ॥ दृष्टंमुपुण्याशयसाधकैर्वैर्मुनीन्द्रवर्यैःपरिपूरितंशु
भम् ॥ २ ॥ मयूखशून्यंरविचन्द्रयोर्मुनेहुताशनैर्वेष्टितमेवकेवलम् ॥ प्राकाररूपैरतिरिक्तवर्द्धितैरुच्चैरसंख्याप्रमितैः शिखोज्ज्वलैः ॥
॥ ३ ॥ पुरंवरंयोजनलक्षविस्तृतंत्रिकोटिरत्नेन्द्रगृहान्वितंसदा ॥ विराजितंहीरकसारनिर्मितैश्चित्रैर्विचित्रैर्विविधैर्मनोहरैः ॥ ४ ॥
माणिक्यमुक्तामणिदर्पणैर्युतंनस्वप्रहृष्टंद्विजविश्वकर्मणः ॥ आकल्पमेकैःशिवसेवितैर्जनैर्निषेवितंसन्ततमेवशौनक ॥ ५ ॥ सिद्धैर्नियु
क्तंशतकोटिलक्षकैस्त्रिकोटिलक्षैश्चयुतंस्वपार्षदैः ॥ युक्तंत्रिलक्षैर्विकटैश्चभैरवैःक्षेत्रैश्चतुर्लक्षशतैश्चवेष्टितम् ॥ ६ ॥ सुरद्रुमैर्वेष्टितमेवसन्ततं
मन्दारवृक्षप्रवरैःसुपुष्पितैः ॥ विराजितंसुन्दरकामधेनुभिर्यथाबलाकाशतकैर्नभस्तलम् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वामुनिर्विस्मयमापमानसेकिन्नात्र

ब्र. खं

अ० २५

॥ ३६ ॥

चित्रसुरयोगिनांगुरौ ॥ लोकत्रिलोकाच्चविलक्षणं परं भीमृत्युरोगार्तिजराहरं वरम् ॥ ८ ॥ दूरे सभामण्डलमध्यगं शिवंददर्शशान्तं शिवंदं
 मनोहरम् ॥ पद्मत्रिनेत्रं विधुपञ्चवक्रकंगङ्गाधरं निर्मलचन्द्रशेखरम् ॥ ९ ॥ प्रतप्तहेमाभजटाधरं विभुं दिगम्बरं शुभ्रमनन्तमक्षरम् ॥ मन्दाकि
 नीपुष्करबीजमालयाकृष्णेति नामैवमुदाजपन्तम् ॥ १० ॥ सुनीलकण्ठं भुजगेन्द्रमण्डितं योगीन्द्रसिद्धेन्द्रमुनीन्द्रवन्दितम् ॥ सिद्धेश्वरं सि
 द्धविधानकारणं मृत्युं जयं कालयमान्तकारकम् ॥ ११ ॥ प्रसन्नहास्यास्य मनोहरं वरं विश्वाश्रयाणां शिवदं वरप्रदम् ॥ सदाशुतोषं भवरोगवर्जितं
 भक्तप्रियं भक्तजनैकबन्धुम् ॥ १२ ॥ गत्वा समीपं मुनिरेष शूलिनं ननाम मूर्ध्ना पुलकाङ्कविग्रहः ॥ वीणां त्रितन्त्रीं कणयन् पुनर्जगौ कृष्णं स तुष्टा
 वकलं सुकण्ठः ॥ १३ ॥ दृष्ट्वा मुनीन्द्रप्रवरञ्च सस्मितं विधेः सुतं वेदविदां वारिष्ठम् ॥ योगीन्द्रसिद्धेन्द्रमहर्षिभिः सह हर्षेण पीठादुदपश्य दीश्व
 रः ॥ १४ ॥ ददौ च तस्मै मुनये ससंभ्रमा दालिङ्गनञ्चाशिषमासनादिकम् ॥ पप्रच्छ भद्रागमनप्रयोजनं तपो धनं तं तपसाञ्च शौनक ॥ १५ ॥ स द्र
 त्तं सिंहासनसुन्दरे परश्चो वासशम्भुर्वरपार्षदैः सह ॥ नो वासधा तु स्तनयः कृताञ्जलिस्तुष्टावभक्त्या प्रणतः प्रभुं द्विज ॥ १६ ॥ गन्धर्वराजेन कृ
 तेन नारदस्तोत्रेण रम्येण शुभप्रदेन च ॥ स्तुत्वा प्रणामं पुनरेव कृत्वा भवाज्ञो वासभवस्य वामतः ॥ १७ ॥ चकार तत्रैव निवेदनं शिवे मनोऽभि
 लाषं निजकामपूरके ॥ श्रुत्वा मुनेस्तद्वचनं कृपानिधिर्दुतं प्रतिज्ञाय चकार चोमिति ॥ १८ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे ब्रह्मखण्डे सौतिशौ
 नकसंवादे कैलासं प्रति नारदागमनं नाम पञ्चविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ हरिस्तोत्रञ्च कवचं मन्त्रं
 पूजाविधिं परम् ॥ हरं ययाचे देवर्षिर्ध्यानञ्च ज्ञानमेव च ॥ १ ॥ स्तोत्रं च कवचं मन्त्रं ध्यानं पूजाविधिं तथा ॥ तत्प्राक्तनीयज्ञानं च ददौ तस्मै महेश्वरः ॥ २ ॥ सर्वप्राप्य मुनिश्रेष्ठः परिपूर्णमनोरथः ॥ उवाच प्रणतो भक्त्या गुरुं प्रणतवत्सलम् ॥ ३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ आह्निकं
 ब्राह्मणानां च वद वेदविदां वर ॥ स्वधर्मपालनं नित्यं यतो भवति नित्यशः ॥ ४ ॥ ॥ श्रीमहेश्वर उवाच ॥ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय ब्रह्म
 रन्ध्रस्थपङ्कजे ॥ सूक्ष्मे सहस्रपत्रे स्वे निर्मले ग्लानि वर्जिते ॥ ५ ॥ रात्रिवासं परित्यज्य गुरुतत्रैव चिन्तयेत् ॥ व्याख्यामुद्राकरं प्रीतं सस्मितं
 शिष्यवत्सलम् ॥ ६ ॥ प्रसन्नवदनं शान्तं परितुष्टं निरन्तरम् ॥ साक्षाद्ब्रह्मस्वरूपं च परमं चिन्तयेत् सदा ॥ ७ ॥ ध्यात्वैव गुरुमाराध्य ह
 त्पद्मे निर्मले मिते ॥ सहस्रपत्रे विस्तीर्णे देवमिष्टं विचिन्तयेत् ॥ ८ ॥ यस्य देवस्य यद्दयानं यद्रूपं तद्विचिन्तयेत् ॥ गृहीत्वा तदनुज्ञां च कर्त्त

ब्र. वै.

॥ ३७ ॥

व्यंसमयाचतन ॥ ९ ॥ आदौ ध्यात्वा गुरुं नत्वा संपूज्य विधिपूर्वकम् ॥ पश्चात्तदा ज्ञामादाय ध्यायेदिष्टं प्रपूजयेत् ॥ १० ॥ गुरुप्रदर्शितो
देवो मन्त्रपूजाविधिर्जपः ॥ न देवेन गुरुर्दृष्टस्तस्माद्देवाद्गुरुः परः ॥ ११ ॥ गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः ॥ गुरुः प्रकृतिरीशाद्या गुरु
श्चन्द्रोऽनलोरविः ॥ १२ ॥ गुरुर्वायुश्च वरुणो गुरुर्माता पिता सुहृत् ॥ गुरुरेव परं ब्रह्म नास्ति पूज्यो गुरोः परः ॥ १३ ॥ अभीष्टदेवे रुष्टे च सम
र्थो रक्षणे गुरुः ॥ न समर्थो गुरौ रुष्टे रक्षणे सर्वदेवताः ॥ १४ ॥ यस्य तुष्टो गुरुः शश्वज्यस्तस्य पदे पदे ॥ यस्य रुष्टो गुरुस्तस्य सर्वनाशश्च सर्वदा
॥ १५ ॥ न संपूज्य गुरुं देवो मूढः पूजयेद्भ्रमात् ॥ ब्रह्महत्याशतं पापी लभते नात्र संशयः ॥ १६ ॥ सामवेदे च भगवानित्युवाच हरिः
स्वयम् ॥ तस्मादभीष्टदेवाच्च गुरुः पूज्यतमः परः ॥ १७ ॥ गुरुमिष्टं स्वयं ध्यात्वा स्तुत्वा वैसाधको मुने ॥ निर्मलं स्थलमासाद्य विष्मूत्रं
ह्युत्सृजेन्मुदा ॥ १८ ॥ जलं जलसमीपं च सरन्ध्रं प्राणिसन्निधिम् ॥ देवालयसमीपं च वृक्षमूलं च वर्त्म च ॥ १९ ॥ हलोत्कर्षस्थलञ्चैव सस्य
क्षेत्रं च गोष्ठकम् ॥ नदीकन्दरगर्भं च पुष्पोद्यानं च पंकिलम् ॥ २० ॥ ग्रामाद्यभ्यन्तरं चैव नृणां गृहसमीपकम् ॥ शंकुं सेतुं शरवणं श्म
शानं वह्निं सन्निधिम् ॥ २१ ॥ क्रीडास्थलं महारण्यं मंचकाधः स्थलं तथा ॥ वृक्षच्छायायुतं स्थानमन्तःप्राण्यवपर्णकम् ॥ २२ ॥ दूर्वा
स्थानं कुशस्थानं वल्मीकस्थानमेव च ॥ वृक्षारोपणभूमिं च कार्यार्थं च परिष्कृतम् ॥ २३ ॥ एतत्सर्वं परित्यज्य सूर्य्यतापविवर्जितम् ॥
कृत्वा गर्तं पुरीषं च मूत्रं च परिवर्जयेत् ॥ २४ ॥ पुरीषमूत्रोत्सर्गं च दिवा कुर्यादुदङ्मुखः ॥ पश्चिमाभिमुखो रात्रौ सन्ध्यायां दक्षिणामुखः
॥ २५ ॥ मौनी भूत्वा च निश्वासं यथा गन्धोनसञ्चरेत् ॥ त्यक्त्वा मृदा समाच्छाद्य शौचं कुर्याद्विचक्षणः ॥ २६ ॥ कृत्वा तु लोष्टशौचं
च जलशौचं ततः परम् ॥ मृद्युक्तं तज्जलं चैव तत्प्रमाणं निशामय ॥ २७ ॥ एकांलिङ्गे मृदं दद्याद्रामहस्ते च तुष्टयम् ॥ उभयोर्हस्तयोर्द्वैतु मूत्र
शौचं प्रकीर्तितम् ॥ २८ ॥ मूत्रशौचं द्विगुणितं मैथुनानन्तरं यदि ॥ मैथुनानन्तरं यद्राममूत्रशौचं चतुर्गुणम् ॥ २९ ॥ एकालिङ्गे गुदेति
स्रस्तथा वामकरे दश ॥ उभयोः सप्तदातव्याः पादः षष्ठेन शुध्यति ॥ ३० ॥ पुरीषशौचं विप्राणां गृहिणामिदमेव च ॥ विधवानां द्विगुणितं
शौचमेव प्रकीर्तितम् ॥ ३१ ॥ यतीनां वैष्णवानां च ब्रह्मर्षेर्ब्रह्मचारिणाम् ॥ चतुर्गुणं च गृहिणां तेषां शौचं प्रकीर्तितम् ॥ ३२ ॥
नोयावदुपनीयेत द्विजः शूद्रस्तथाङ्गना ॥ गन्धलेपक्षयकरं तेषां शौचं प्रकीर्तितम् ॥ ३३ ॥ शौचं क्षत्रविशोश्चैव द्विजानां गृहिणां समम् ॥

ब्र. खं.

अ० २६

॥ ३७ ॥

द्विगुणवैष्णवादीनामुनीनांपरिकीर्तितम् ॥ ३४ ॥ न्यूनाधिकं न कर्तव्यं शौचं शुद्धिं मभीप्सता ॥ प्रायश्चित्तं प्रयुज्येत विहिताति
 क्रमेकृते ॥ ३५ ॥ शौचं तन्नियमं मत्तः सावधानं निशामय ॥ मृच्छौचे च शुचिर्विप्रोऽप्यशुचिश्च व्यतिक्रमे ॥ ३६ ॥ बल्मीकमूषि
 कोत्खातां मृदमन्तर्जलां तथा ॥ शौचावशिष्टांगे हाच्च नादद्याल्लेपसम्भवाम् ॥ ३७ ॥ अन्तःप्राण्यवपर्णां च हलोत्खातां विशेषतः ॥
 कुशमूलोत्थितां चैव दूर्वामूलोत्थितां तथा ॥ ३८ ॥ अश्वत्थमूलान्नीतां च तथैव शयनोत्थिताम् ॥ चतुष्पथाच्च गोष्ठानां गोष्पदानां
 तथैव च ॥ ३९ ॥ शस्यस्थलानां क्षेत्राणामुद्यानानां मृदं त्यजेत् ॥ स्नातो वाप्यथ वाऽस्नातो विप्रः शौचेन शुध्यति ॥ ४० ॥
 शौचहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु ॥ कृत्वा शौचमिदं विप्रो मुखं प्रक्षालयेत् सुधीः ॥ ४१ ॥ आदौ षोडशगण्डूषैर्मुखशुद्धिं
 विधाय च ॥ दन्तकाष्ठेन दन्तं च तत्पश्चात्परिमार्जयेत् ॥ ४२ ॥ पुनः षोडशगण्डूषैर्मुखशुद्धिं समाचरेत् ॥ दन्तमार्जनकाष्ठानां नि
 यमं शृणु नारद ॥ ४३ ॥ निरूपितं सामवेदे हरिणा चाह्निकक्रमे ॥ अपामार्गं सिन्धुवारमात्रं च करवीरकम् ॥ ४४ ॥ खदिरं
 च शिरीषं च जातिपुत्रागशालकम् ॥ अशोकमर्जुनं चैव क्षीरिवृक्षं कदम्बकम् ॥ ४५ ॥ जम्बूकं बकुलं तोकमंपलाशं च प्रशस्तकम् ॥ बदरीं
 पारिभद्रं च मन्दारं शाल्मलितथा ॥ ४६ ॥ वृक्षकण्टकयुक्तं चलतादिपरिवर्जयेत् ॥ पिप्पलं च प्रियालं च तिलं च तालकम् ॥ ४७ ॥
 खर्जूरं नारिकेलं च तालं च परिवर्जयेत् ॥ दन्तशौचविहीनश्च सर्वशौचविहीनकः ॥ ४८ ॥ शौचहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु ॥ कृत्वा
 शौचं शुचिर्विप्रो धृत्वा धौते च वाससी ॥ ४९ ॥ प्रक्षाल्य पादावाचम्य प्रातः सन्ध्यां समाचरेत् ॥ एवं त्रिसंध्यं संध्यां च कुरुते कुलजो द्विजः ॥
 ॥ ५० ॥ सस्नातः सर्वतीर्थेषु त्रिसन्ध्यं समाचरेत् ॥ सन्ध्या त्रितयहीनस्यादनर्हः सर्वकर्मसु ॥ ५१ ॥ यदह्ना कुरुते कर्म न तस्य फलभाग भवेत् ॥
 नोपतिष्ठति यः पूर्वानोपास्ते यस्तु पश्चिमाम् ॥ ५२ ॥ सशूद्रवद्बहिः कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः ॥ पूर्वासन्ध्यां परित्यज्य मध्यमां पश्चिमां
 तथा ॥ ५३ ॥ ब्रह्महत्यामात्महत्यां प्रत्यहं लभते द्विजः ॥ एकादशी विहीनो यः सन्ध्याहीनश्च यो द्विजः ॥ ५४ ॥ कल्पं व्रजेत्कालसूत्रं य
 था हि वृषलीपतिः ॥ प्रातः सन्ध्यां विधायैव गुरुमिष्टं सुरं रविम् ॥ ५५ ॥ ब्रह्माणमीशं विष्णुं च मायां पद्मां सरस्वतीम् ॥ प्रणम्य गुरुमाज्यं च द
 र्पणं मधुकां च यम् ॥ ५६ ॥ स्पृष्ट्वा स्नानादिकं काले कुर्यात्साधकसत्तमः ॥ पुष्करिण्यान्तु वाप्यान्तु यदा स्नानं समाचरेत् ॥ ५७ ॥ समुद्ध

वै. ब्र.

॥३८॥

त्यपंचापञ्चमो विचक्षणः ॥ नद्यां नदे कन्दरे वा तीर्थे वा स्नानमाचरेत् ॥ ५८ ॥ कुर्यात्स्नात्वा तु सङ्कल्पं ततः स्नानं पुनर्मुने ॥ श्रीकृष्ण
प्रीतिकामश्च वैष्णवानां महात्मनाम् ॥ ५९ ॥ सङ्कल्पो गृहिणां चैव कृतपातकनाशकः ॥ विप्रः कृत्वा तु सङ्कल्पं मृदंगा त्रे प्रलेपयेत् ॥ ६० ॥
वेदोक्तमन्त्रेणानेन देहशुद्धिकृतेनरः ॥ अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसुन्धरे ॥ ६१ ॥ मृत्तिके हरमेपापं यन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥ उद्धृता
सिवराहेण कृष्णेन शतबाहुना ॥ ६२ ॥ आरुह्य मम गात्राणि सर्वपापं प्रमोचय ॥ पुण्यं देहि महाभागे स्नानानुज्ञां कुरुष्व माम् ॥ ६३ ॥ इत्यु
क्त्वा च जलेनाभिप्रमाणेन मन्त्रपूर्वकम् ॥ चतुर्हस्तप्रमाणां च कृत्वा मण्डलिकां शुभाम् ॥ ६४ ॥ तीर्थान्यावाहयेत्तत्र हस्तं दत्त्वा तपोधन ॥
यानियानि च तीर्थानि सर्वाणि कथयामिते ॥ ६५ ॥ गङ्गे च यमुने चैव गोदा वारिसरस्वति ॥ नर्मदे सिन्धुकावेरिजलेऽस्मिन्सन्निधिकुरु ॥
॥ ६६ ॥ नलिनी नन्दिनी सीता मालिनी च महापगा ॥ विष्णुपादाब्जसम्भूता गंगा त्रिपथगामिनी ॥ ६७ ॥ पद्मावती भोगवती स्वर्णरेखा
च कौशिकी ॥ दक्षा पृथ्वी च सुभगा विश्वकाया शिवामृता ॥ ६८ ॥ विद्याधरी सुप्रसन्ना तथा लोकप्रसाधिनी ॥ क्षेमा च वैष्णवी शान्ता शा
न्तिदा गोमती सती ॥ ६९ ॥ सावित्री तुलसी दुर्गामहालक्ष्मीः सरस्वती ॥ कृष्णप्राणाधिकाराधालोपा मुद्रादितीरतिः ॥ ७० ॥ अहल्या चा
दितिः संज्ञा स्वधा स्वाहाप्यरुन्धती ॥ शतरूपा देवहूतिरित्याद्याः संस्मरेत्सुधीः ॥ ७१ ॥ स्नात्वा स्नात्वा महापूतः कुर्यात्तु तिलकं बुधः ॥
बाह्वोर्मूलैर्ललाटे च कण्ठदेशे च वक्षसि ॥ ७२ ॥ स्नानं दानं तपो होमो देवतापितृकर्म च ॥ तत्सर्वं निष्फलं याति ललाटे तिलकं विना ॥ ७३ ॥
ब्राह्मणस्तिलकं कृत्वा कुर्यात्सन्ध्याञ्च तर्पणम् ॥ नमस्कृत्य सुरान् भक्त्या गृहं गच्छेन्मुदान्वितः ॥ ७४ ॥ प्रक्षाल्य पादौ यत्नेन धृत्वा धौते च वा
ससी ॥ मन्दिरं प्रविशेत्प्राज्ञ इत्याह हरिरेव च ॥ ७५ ॥ विना पादक्षालनं यः स्नात्वा विशति मन्दिरम् ॥ तस्य स्नानादिकं नष्टं जपहोमादिपञ्च
कम् ॥ ७६ ॥ परिधाय स्निग्धवस्त्रं गृहं च प्रविशेद्गृही ॥ रुष्टालक्ष्मीर्गृहाद्यातिशापं दत्त्वा सुदारुणम् ॥ ७७ ॥ जङ्घोर्ध्वतश्च यो विप्रः पादौ प्रक्षालये
द्यदा ॥ तावद्भवति चाण्डालो यावद्भङ्गान् पश्यति ॥ ७८ ॥ उपविश्यासने ब्रह्मञ्जुचिराचम्य साधकः ॥ पूजां कुर्यात्तु वेदोक्तां भक्तियुक्तो हि
संयुतः ॥ ७९ ॥ शालग्रामे मणौ मन्त्रे प्रतिमायां जले स्थले ॥ गोपृष्ठे वा गुरौ विप्रे प्रशस्तमर्चनं हरेः ॥ ८० ॥ सर्वेषु शस्ता पूजा च शालग्रामे च
नारद ॥ सुराणामेव सर्वेषां यत्राधिष्ठानमेव च ॥ ८१ ॥ स स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ॥ शालग्रामोदकेनैव योऽभिषेकं समाचरेत् ८२ ॥

ब्र. खं.

अ० २६

॥३८॥

शालग्रामजलं भक्त्या नित्यमश्रातियो नरः ॥ जीवन्मुक्तः स च भवेद्यात्यन्ते कृष्णमन्दिरम् ॥ ८३ ॥ शालग्रामशिलाचक्रं यत्र तिष्ठति
 नारद ॥ स च क्रोभगवांस्तत्र सर्वतीर्थानि निश्चितम् ॥ ८४ ॥ तत्र यो हि मृतो देही ज्ञानाज्ञानेन दैवतः ॥ रत्ननिर्मितयानेन स याति श्रीहरेः पदम् ॥
 ॥ ८५ ॥ शालग्रामं विना न्यत्र कः साधुः पूजयेद्धरिम् ॥ कृत्वा तत्र हरेः पूजां परिपूर्णफलं लभेत् ॥ ८६ ॥ पूजाधारश्च कथितः श्रूयतां पूजनक्रमः ॥
 हरेः पूजां बहुमतां कथयामि यथागमम् ॥ ८७ ॥ कश्चिद्वातिहरये चोपचारांश्च षोडश ॥ सुन्दराणि पवित्राणि नित्यं भक्त्या च वैष्णवः ॥ ८८ ॥
 कश्चिद्वादशवस्तूनि पञ्चवस्तूनि कश्चन ॥ येषामेव यथाशक्तिर्भक्तिर्मूलश्च पूजने ॥ ८९ ॥ आसनं वसनं पाद्यमर्घ्यमाचमनीयकम् ॥ पुष्पं
 चन्दनधूपश्च दीपं नैवेद्यमुत्तमम् ॥ ९० ॥ गन्धं माल्यं च शय्यां चललितां सुविलक्षणाम् ॥ जलमन्नं च ताम्बूलं साधारं देयमेव च ॥ ९१ ॥
 गन्धान्नतल्पताम्बूलं विना द्रव्याणि द्वादश ॥ पाद्यार्घ्यजलनैवेद्यपुष्पाण्येतानि पञ्च च ॥ ९२ ॥ सर्वाण्येतानि मूलेन दद्यात्साधकसत्तमः ॥
 गुरुपदिष्टं मूलं च प्रशस्तं सर्वकर्मसु ॥ ९३ ॥ आदौ कृत्वा भूतशुद्धिं प्राणायामं ततः परम् ॥ अंगप्रत्यंगयोर्न्यासं मन्त्रन्यासं ततः
 परम् ॥ ९४ ॥ वर्णन्यासं विनिर्वर्त्य चार्घ्यपात्रं विनिर्दिशेत् ॥ त्रिकोणमण्डलं कृत्वा तत्र कूर्मं प्रपूजयेत् ॥ ९५ ॥ जलेनापूर्य्य शंखं च तत्र सं
 स्थापयेद्विजः ॥ जलं संपूज्य विधिवत्तीर्थान्यावाहयेत्ततः ॥ ९६ ॥ पूजोपकरणं तेन जलेन क्षालयेत्पुनः ॥ ततो गृहीत्वा पुष्पं च कृत्वा यो
 गासनं शुचिः ॥ ९७ ॥ ध्यानेन गुरुदत्तेन ध्यायेत्कृष्णमनन्यधीः ॥ ध्यात्वा पाद्यादिकं सर्वं दद्यान्मूलेन साधकः ॥ ९८ ॥ अंगप्रत्यंगदेवं
 च तन्त्रोक्तं पूजयेद्धरिम् ॥ मूलं जप्त्वा यथाशक्ति देवमन्त्रं विसर्जयेत् ॥ ९९ ॥ दत्त्वोपहारं विविधं स्तुत्वा च कवचं पठेत् ॥ ततः कृत्वा परीहारं
 मूर्ध्ना च प्रणमेद्भुवि ॥ १०० ॥ कृत्वा वैदेवपूजां श्रयज्ञं कुर्याद्विचक्षणः ॥ श्रौतस्मार्त्ताग्निपुक्तश्च बलिं दद्यात्ततो मुने ॥ १०१ ॥ नित्यश्रा
 द्दयथाशक्तिदानं वित्तानुरूपकम् ॥ कृत्वा कृती स विहरेत्क्रमेण श्रुतौ श्रुतः ॥ १०२ ॥ इति ते कथितं सर्ववेदोक्तं सूत्रमुत्तमम् ॥ आह्निक
 स्य च विप्राणां किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ १०३ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे ब्रह्मखण्डे शिवनारदसंवादे आह्निकनिरूपणं नाम षड्विंश
 तितमोऽध्यायः ॥ ॥ २६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ भक्ष्यं किं वाप्यभक्ष्यं च द्विजानां गृहिणां प्रभो ॥ यतीनां वैष्णवानां च विधवा ब्रह्म
 चारिणाम् ॥ किं कर्तव्यमकर्तव्यमभोग्यं भोग्यमेव वा ॥ सर्वकथय सर्वज्ञ सर्वेशः सर्वकारणम् ॥ २ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥

ब्र. वै.

॥ ३९ ॥

कात्रा... चरं मुनिः ॥ कश्चित्समीरणाहारीफलाहारीचकश्चन ॥ ३ ॥ अन्नाहारीयथाकाले गृहीचगृहिणीयुतः ॥ येषा
मिच्छाचयाब्रह्मबुचीनां विविधा गतिः ॥ ४ ॥ हविष्यान्नं ब्राह्मणानां प्रशस्तं गृहिणां सदा ॥ नारायणोच्छिष्टमिष्टमभक्ष्यमनिवेदितम् ॥
॥ ५ ॥ अन्नं विष्टाजलं मूत्रं यद्विष्णोरनिवेदितम् ॥ विष्णुमूत्रं सर्वथा प्रोक्तमन्नं च हरिवासरे ॥ ६ ॥ ब्राह्मणः कामतोऽन्नं च यो भुङ्क्ते हरिवासरे ॥
त्रैलोक्यजनितं पापं सोऽपि भुङ्क्ते न संशयः ॥ ७ ॥ न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं च नारद ॥ गृहिभिर्बाह्यैरन्नं संप्राप्ते हरिवासरे ॥ ८ ॥
गृहीशैव शक्तश्च ब्राह्मणो ज्ञानदुर्बलः ॥ प्रयातिकालसूत्रं च भुक्त्वा च हरिवासरे ॥ ९ ॥ कृमिभिः शालिमानैश्च भक्षितस्तत्र तिष्ठति ॥ विष्णु
त्रभोजनं कृत्वा यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ १० ॥ जन्माष्टमीदिने रामनवमीदिवसे हरेः ॥ शिवरात्रौ च यो भुङ्क्ते सोऽपि द्विगुणपातकी ॥ ११ ॥ उप
वासासमर्थश्च फलं मूलं जलं पिबेत् ॥ नष्टेशरीरं स भवेदन्यथा चात्मघातकः ॥ १२ ॥ सकृद्भुङ्क्ते हविष्यान्नं विष्णोर्नैवेद्यमेव च ॥ न भवेत्प्र
त्यवायी स चोपवासफलं लभेत् ॥ १३ ॥ एकादश्यामनाहारं गृही विप्रश्च भारते ॥ स च तिष्ठति वैकुण्ठे यावद्ब्रह्मणो वयः ॥ १४ ॥ गृहि
णां शैवशाक्तानां मिदमुक्तं च नारद ॥ विशेषतो वैष्णवानां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥ १५ ॥ नित्यं नैवेद्यं भोजीयः श्रीविष्णोस्सहि वैष्णवः ॥
नित्यं शतोपवासानां जीवन्मुक्तफलं भवेत् ॥ १६ ॥ वाञ्छन्ति तस्य संस्पर्शं तीर्थान्यखिलदेवताः ॥ आलापं दर्शनं चैव सर्वपापप्रणाशनम्
॥ १७ ॥ द्विस्विन्नमन्नं पृथुकं शुद्धं देशविशेषके ॥ नात्यन्तशस्तं विप्राणां भक्षणेन निवेदनै ॥ १८ ॥ अभक्ष्यं वैयतीनां च विधवा ब्रह्मचा
रिणाम् ॥ ताम्बूलं च यथा ब्रह्मन्तथैतद्वस्तु न ध्रुवम् ॥ १९ ॥ ताम्बूलं विधवा स्त्रीणां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥ तपस्विनां च विप्रेन्द्रगोमांस
सदृशं ध्रुवम् ॥ २० ॥ सर्वेषां ब्राह्मणानां यदभक्ष्यं शृणु नारद ॥ यदुक्तं सामवेदे च हरिणा चाह्निकक्रमे ॥ २१ ॥ ताम्रपात्रे पयः पानमुच्छि
ष्टे घृतभोजनम् ॥ दुग्धं लवणसार्द्धं च सद्योगो मांसभक्षणम् ॥ २२ ॥ नारिकेलोदकं कांस्ये ताम्रपात्रे स्थितं लघु ॥ ऐक्षवं ताम्रपात्रस्थं सुरा
तुल्यं न संशयः ॥ २३ ॥ उत्थाय वामहस्तेन यस्तोयं पिबति द्विजः ॥ सुरापी च स विज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ २४ ॥ अनिवेद्यं हरे
रन्नं भुक्तशेषश्च नित्यशः ॥ पीतशेषजलं चैव गोमांससदृशं मुने ॥ २५ ॥ वानिङ्गणफलं चैव गोमांसं कार्त्तिके स्मृतम् ॥ माघे च मूलकं चैव क

१ नचेच्छरीरीति पाठः ।

२ कलिगण इत्यर्थः ।

ब्र. सं.

अ० २७

॥ ३९ ॥

लम्बीशयनेतथा ॥ २६ ॥ श्वेतवर्णचतालंचमसूरंमत्स्यमेवच ॥ सर्वेषांब्राह्मणानांचत्याज्यंसर्वत्रदेशके ॥ २७ ॥ मत्स्यांश्चकामतोभुक्का
सोपवासह्यहंवसेत् ॥ प्रायश्चित्तंततःकृत्वाशुद्धिमाप्नोतिवाडवः ॥ २८ ॥ प्रतिपत्सुचकूष्माण्डमभक्ष्यंह्यर्थनाशनम् ॥ द्वितीयायांचवृ
हतींभोजनेनस्मरेद्धरिम् ॥ २९ ॥ अभक्ष्यंचपटोलंचशत्रुवृद्धिकरंपरम् ॥ तृतीयायांचतुर्थ्यांचमूलकंधननाशनम् ॥ ३० ॥ कलङ्ककारणं
चैवपंचम्यांबिल्वभक्षणम् ॥ तिर्य्यग्योनिंप्रापयेत्तुषष्ट्यांचैनिम्बभक्षणम् ॥ ३१ ॥ रोगवृद्धिकरंचैवनराणांतालभक्षणम् ॥ सप्तम्यांचत
थातालंशरीरस्यचनाशकम् ॥ ३२ ॥ नारिकेलफलंभक्ष्यमष्टम्यांबुद्धिनाशनम् ॥ तुम्बीनवम्यांगोमांसंदशम्यांचकलम्बिका ॥ ३३ ॥
एकादश्यांतथाशिम्बीद्वादश्यांपूतिकातथा ॥ त्रयोदश्यांचवार्त्ताकीनभक्ष्यापुत्रनाशनम् ॥ ३४ ॥ चतुर्दश्यांमाषभक्ष्यंमहापापकरंपरम्
पंचदश्यांतथामांसमभक्ष्यंगृहिणांमुने ॥ ३५ ॥ गृहिणांप्रोक्षितंमांसंभक्ष्यमन्यदिनेषुच ॥ प्रातःस्नानेतथाश्राद्धेपार्वणेव्रतवासरे ॥ ३६ ॥
प्रशस्तंसार्षपंतैलंपक्वतैलंचनारद ॥ कुहूपूर्णेन्दुसंक्रांतिचतुर्दश्यष्टमीषुच ॥ ३७ ॥ रवौश्राद्धेव्रताहेचदुष्टंस्त्रीतिलतैलकम् ॥ मांसंचरक्त
शाकंचकांस्यपात्रेचभोजनम् ॥ ३८ ॥ निषिद्धंशयनंचैवकूर्ममांसंचमन्त्रितम् ॥ निषिद्धंसर्ववर्णानांदिवास्वस्त्रीनिषेवणम् ॥ ३९ ॥
रात्रौचदधिभक्ष्यंचशयनंसन्ध्ययोर्दिने ॥ रजस्वलास्त्रीगमनमेतन्नरककारणम् ॥ ४० ॥ उदक्यवीरयोरन्नंपुंश्चल्यन्नमभक्षकम् ॥ शूद्रा
न्नंयाजकान्नंचशूद्रश्राद्धान्नमेवच ॥ ४१ ॥ अभक्ष्यान्नंचविप्रर्षेयदन्नंवृषलीपतेः ॥ ब्रह्मन्वार्धुषिकान्नंचगणकान्नमभक्षकम् ॥ ४२ ॥ अग्र
दानिद्विजान्नंचचिकित्साकारकस्यच ॥ हस्तचित्राहरौतैलमग्राह्यंचाप्यभक्षकम् ॥ ४३ ॥ मूलेमृगेभाद्रपदेमांसंगोमांसतुल्यकम् ॥ अमा
यांकृत्तिकायांचद्विजैःक्षौरंविर्वर्जितम् ॥ ४४ ॥ कृत्वातुमैथुनंक्षौरंयोदेवांस्तर्पयेत्पितृन् ॥ रुधिरंतद्भवेत्तोयंदाताचनरकंव्रजेत् ॥ ४५ ॥
यत्कर्त्तव्यमकर्त्तव्यंयद्भोज्यंयदभोज्यकम् ॥ सर्वतुभ्यंनिगदितंकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ४६ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्त्तेमहापुराणेब्रह्मखण्डे
सौतिशौनकसंवादेनारदंप्रतिशिवोपदेशभक्ष्याभक्ष्यादिविवरणंनामसप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥
श्रुतंसर्वजगन्नाथत्वत्प्रसादाज्जगद्गुरो ॥ भवान्ब्रह्मस्वरूपश्चवदब्रह्मनिरूपणम् ॥ १ ॥ प्रभोकिंब्रह्मसाकारंकिंनिराकारमीश्वर ॥

ब्र. वै.

॥ ४० ॥

किंवा दृश्यमदृश्यंवालिप्तं देहिषु किं न वा ॥ किंवा तल्लक्षणं शस्तं वेदे वा किं निरूपितम् ॥ ३ ॥
ब्रह्मातिरिक्ता प्रकृतिः किंवा ब्रह्मस्वरूपिणी ॥ प्रकृतेर्लक्षणं किंवा सारभूतं श्रुतौ श्रुतम् ॥ ४ ॥ प्राधान्यं कस्य सृष्टौ च द्वयोर्मध्ये वरं परम् ॥
विचार्य मनसा सर्वं सर्वज्ञवदमां ध्रुवम् ॥ ५ ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा पञ्चवक्त्रः प्रहस्य च ॥ भगवान्कर्तुं मारेभे परब्रह्म निरूपणम् ॥ ६ ॥
॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ यद्यत्पृष्टं त्वया वत्स निगूढं ज्ञानमुत्तमम् ॥ सुदुर्लभं च वेदेषु पुराणेषु च नारद ॥ ७ ॥ अहं ब्रह्मा च विष्णुश्च शेषो धर्मो
महान्विराट् ॥ सर्वं निरूपितं ब्रह्म तस्माभिः श्रुतिभिर्मुने ॥ ८ ॥ यद्विशेषणयुक्तं च दृश्यं प्रत्यक्षमेव च ॥ तन्निरूपितं तस्माभिर्वेदे वेदविदां
वर ॥ ९ ॥ वैकुण्ठे च पुरा पृष्टे धर्मेण ब्रह्मणा तदा ॥ यदुवाच हरिः किञ्चिन्निबोध कथयामिते ॥ १० ॥ सारभूतं च तत्त्वानामज्ञानान्धकलोच
नम् ॥ द्वैधभ्रमतमो ध्वंससु प्रकृष्टप्रदीपकम् ॥ ११ ॥ परमात्मस्वरूपं च परं ब्रह्म सनातनम् ॥ सर्वदेहस्थितं साक्षिस्वरूपं देहिकर्मणाम् ॥ १२ ॥
प्राणाः पञ्च स्वयं विष्णुर्मनो ब्रह्मा प्रजापतिः ॥ सर्वज्ञानस्वरूपेऽहं शक्तिः प्रकृतिरीश्वरी ॥ १३ ॥ आत्मा धीना वयं सर्वे स्थिते तस्मिन् वयं
स्थिताः ॥ गते गताश्च परमे नरदेव मिवानुगाः ॥ १४ ॥ जीवस्तत्प्रतिबिम्बश्च सर्वभोगीहिकर्मणाम् ॥ यथार्कचन्द्रयोर्बिम्बं जलपूर्णघटे
षु च ॥ १५ ॥ बिम्बं घटेषु भग्नेषु प्रलीनं चन्द्रसूर्ययोः ॥ तथा लयप्रसंगे स जीवो ब्रह्मणिलीयते ॥ १६ ॥ एकमेव परं ब्रह्म शेषे वत्स भवक्षये ॥
वयं प्रलीनास्तत्रैव जगदेतच्चराचरम् ॥ १७ ॥ तच्च ज्योतिः स्वरूपं च मण्डलाकारमेव च ॥ ग्रीष्ममध्याह्नमार्त्तण्डकोटिकोटिसमप्रभम् ॥ १८ ॥
आकाशमिव विस्तीर्णं सर्वव्यापकमव्ययम् ॥ सुखदृश्यं यथा चन्द्रबिम्बं योगिभिरेव च ॥ १९ ॥ वदन्ति योगिनस्तत्र परं ब्रह्म सनातनम् ॥ दिवा
निशश्च ध्यायन्ते सत्यं तत्सर्वमङ्गलम् ॥ २० ॥ निरीहश्च निराकारं परमात्मानमीश्वरम् ॥ स्वेच्छामयं स्वतन्त्रं च सर्वकारणकारणम् ॥ २१ ॥
परमानन्दरूपं च परमानन्दकारणम् ॥ परं प्रधानं पुरुषं निर्गुणं प्रकृतेः परम् ॥ तत्रैव लीना प्रकृतिः सर्वबीजस्वरूपिणी ॥ २२ ॥ यथाग्नौ दा
हिका शक्तिः प्रभासूर्ये यथा मुने ॥ यथा दुग्धे च धावत्यंजले शैत्यं यथैव च ॥ २३ ॥ यथा शब्दश्च गगने यथा गन्धः क्षितौ सदा ॥ तथा हि निर्गु
णं ब्रह्म निर्गुणा प्रकृतिस्तथा ॥ २४ ॥ सृष्ट्युन्मुखेन तद्ब्रह्म चांशेन पुरुषः स्मृतः ॥ स एव सगुणो वत्स प्राकृतो विषयी स्मृतः ॥ २५ ॥ त्रिगुणा
साहितं त्रैवपराच्छायामयी स्मृता ॥ २६ ॥ यथा मृदा कुलालश्च घटं कर्तुं क्षमः सदा ॥ तथा प्रकृत्या तद्ब्रह्म सृष्टिं सृष्टुं क्षमो मुने ॥ २७ ॥ स्वर्णे

ब्र. स्व.

अ० २८

॥ ४० ॥

नकुण्डलंकर्तुस्वर्णकारः क्षमो यथा ॥ तथा ब्रह्मतया सार्द्धं सृष्टिं कर्तुमिहेश्वरः ॥ २८ ॥ कुलालसृष्टान च मृत्रित्या चैव सनातनी ॥ न स्वर्णकार
सृष्टंतत्स्वर्णवानित्यमेव च ॥ २९ ॥ नित्यं तत्परमं ब्रह्म नित्या च प्रकृतिः स्मृता ॥ द्वयोः समं च प्राधान्यमिति केचिद्वदन्ति हि ॥ ३० ॥ मृदं
स्वर्णसमाहर्तुं कुलालस्वर्णकारकौ ॥ न समर्थौ च मृत्स्वर्णतयोराहरणक्षमम् ॥ ३१ ॥ तस्मात्तत्प्रकृतेर्ब्रह्म परमेव च नारद ॥ इति केचिद्वदन्त्ये
वं द्वयोर्वै नित्यता ध्रुवम् ॥ ३२ ॥ केचिद्वदन्ति तद्ब्रह्म स्वयं च प्रकृतिः पुमान् ॥ ब्रह्मातिरिक्तप्रकृतिर्वदन्तीति च केचन ॥ ३३ ॥ तद्ब्रह्म परमं
धाम सर्वकारणकारणम् ॥ तद्ब्रह्म लक्षणं ब्रह्म भिदं किंचिच्छ्रुतौ श्रुतम् ॥ ३४ ॥ ब्रह्म चात्मा च सर्वेषां निर्लिप्तं साक्षिरूपि च ॥ सर्वव्यापि च सर्वा
दिलक्षणं च श्रुतौ श्रुतम् ॥ ३५ ॥ तद्ब्रह्म शक्तिः प्रकृतिः सर्वबीजस्वरूपिणी ॥ यतस्तच्छक्तिमद्ब्रह्म चेदं प्रकृतिलक्षणम् ॥ ३६ ॥ तेजोरूपं
च तद्ब्रह्म ध्यायन्ते योगिनः सदा ॥ वैष्णवास्तन्न मन्यन्ते मद्भक्ताः सूक्ष्मबुद्धयः ॥ ३७ ॥ तत्तेजः कस्य नाश्चर्यं ध्यायन्ते पुरुषं विना ॥ कारणेन
विना कार्यं कुतो वा प्रभवेद्भुवि ॥ ३८ ॥ ध्यायन्ते वैष्णवास्तस्मात्तत्र रूपं मनोहरम् ॥ स्वेच्छामयस्य पुंसश्च साकारस्यात्मनः सदा ॥ ३९ ॥
तत्तेजो मण्डलाकारे सूर्यकोटिसमप्रभे ॥ नित्यं स्थलं च प्रच्छन्नं गोलोकाभिधमेव च ॥ ४० ॥ लक्षकोट्या योजनानां चतुरस्रं मनोहरम् ॥ रत्ने
न्द्रसारनिर्माणैर्गोपीभिश्चावृतं सदा ॥ ४१ ॥ सुदृश्यं वर्तुलाकारं यथा चंद्रस्य मण्डलम् ॥ नानारत्नैश्च खचितं निराधारं तदिच्छया ॥ ४२ ॥ ऊर्ध्वं
च नित्यं वैकुण्ठात्पंचाशत्कोटियोजनम् ॥ गोगोपगोपीसंयुक्तं कल्पवृक्षसमन्वितम् ॥ ४३ ॥ कामधेनुभिराकीर्णं रासमण्डलमंडितम् ॥
वृंदावनवनाच्छन्नं विरजावेष्टितं मुने ॥ ४४ ॥ शतशृङ्गं शतकुम्भैः सुदीप्तं श्रीमदीप्सितम् ॥ लक्षकोट्या परिमितैराश्रमैः सुमनोहरैः ॥ ४५ ॥
शतमंदिरसंयुक्तमाश्रमं सुमनोहरम् ॥ प्राकारपरिखायुक्तं पारिजातवनान्वितम् ॥ ४६ ॥ कौस्तुभेन्द्रेण मणिनाराजितं परमोज्ज्वलम् ॥
हीरसारसुसंकुप्तसोपानैश्चाति सुन्दरैः ॥ ४७ ॥ मणीन्द्रसाररचितैः कपाटैर्दर्पणान्वितैः ॥ नानाचित्रविचित्राढ्यैराश्रमं च सुसंस्कृतम् ॥
॥ ४८ ॥ षोडशद्वारसंयुक्तं सुदीप्तं रत्नदीपकैः ॥ रत्नसिंहासने रम्ये महार्धमणिनिर्मिते ॥ ४९ ॥ नानाचित्रविचित्राढ्येव सन्तं वरमीश्वरम् ॥
नवीननीरदश्यामं किशोरवयसं शिशुम् ॥ ५० ॥ शरन्मध्याह्नमार्तण्डप्रभामोच कलोचनम् ॥ शरत्पार्वणपूर्णेन्दुशुभदीप्तिमदाननम् ॥
॥ ५१ ॥ ललावण्यलीलानिन्दितमन्मथम् ॥ कोटिचंद्रप्रभाजुष्टं पुष्टं श्रीयुक्तविग्रहम् ॥ ५२ ॥ सस्मितं मुरलीहस्तं सुप्रशस्तं सुम

द्रुलेम् ॥ तत्पातांशुकयुगेनसमुज्ज्वलम् ॥५३॥ चन्दनोक्षितसर्वाङ्गकौस्तुभेनविराजितम् ॥ आजानुमालतीमालावनमालावि
भूषितम् ॥५४॥ त्रिभङ्गभङ्ग्यसंयुक्तमणिमाणिक्यभूषितम् ॥ मयूरपुच्छचूडश्चसद्रत्नमुकुटोज्ज्वलम् ॥५५॥ रत्नकेयूरवलयरत्नमञ्जीर
रञ्जितम् ॥ रत्नकुण्डलयुग्मेनगण्डस्थलमुशोभितम् ॥५६॥ मुक्तापङ्क्तिसदृक्षाभदशनंसुमनोहरम् ॥ पक्वबिम्बाधरोष्ठश्चनासिकोन्नतिशो
भनम् ॥ ५७ ॥ वीक्षितङ्गोपिकाभिश्चवेष्टिताभिस्समन्ततः ॥ स्थिरयौवनयुक्ताभिःसस्मिताभिश्चसादरम् ॥ ५८ ॥ भूषिताभिश्चसद्रत्न
निर्मितैर्भूषणैःपरम् ॥ सुरेन्द्रैश्चमुनीन्द्रैश्चमुनिभिर्मनवेन्द्रकैः ॥ ५९ ॥ ब्रह्माविष्णुशिवानन्तधर्माद्यैर्वन्दितमुदा ॥ भक्तप्रियंभक्तनाथं
भक्तानुग्रहकारकम् ॥६०॥ रासेश्वरंसुरसिकंराधावक्षस्थलस्थितम् ॥ एवंपरमरूपंतमुनेध्यायन्तिवैष्णवाः ॥ ६१ ॥ सततंध्येयमस्मा
कंपरमात्मानमीश्वरम् ॥ अक्षरंपरमंब्रह्मभगवन्तंसनातनम् ॥ ६२ ॥ स्वेच्छामयंनिर्गुणश्चनिरीहंप्रकृतेःपरम् ॥ सर्वाधारंसर्वबीजंसर्वज्ञं
सर्वमेवच ॥ ६३ ॥ सर्वेश्वरंसर्वपूज्यंसर्वसिद्धिकरंप्रदम् ॥ सएवभगवानादिर्गोलोकेद्विभुजःस्वयम् ॥ ६४ ॥ गोपवेषश्चगोपालैःपार्षदैः
परिवेष्टितः ॥ परिपूर्णतमःश्रीमान्श्रीकृष्णोराधिकेश्वरः ॥ ६५ ॥ सर्वान्तरात्मासर्वत्रप्रत्यक्षःसर्वगःस्मृतः ॥ कृषिश्चसर्ववचनोनकार
श्चात्मवाचकः ॥ सर्वात्माचपरंब्रह्मतेनकृष्णःप्रकीर्तितः ॥६६॥ कृषिश्चसर्ववचनोनकारश्चादिवाचकः ॥ सर्वादिपुरुषोव्यापीतेनकृष्णः
प्रकीर्तितः ॥६७॥ सएवांशेनभगवान्वैकुण्ठेचचतुर्भुजैः ॥ चतुर्भुजैःपार्षदैस्तैरावृतः कमलापतिः ॥६८॥ सएवकलयाविष्णुःपाताचज
गतांप्रभुः ॥ श्वेतद्वीपेसिन्धुकन्यापतिरेवचतुर्भुजः ॥६९॥ एतत्तेकथितंसर्वपरब्रह्मस्वरूपकम् ॥ अस्माकंचिन्तनीयश्चसेव्यंवन्दितमीप्सि
तम् ॥७०॥ इत्युक्ताशङ्करस्तत्रविररामचशौनक ॥७१॥ गन्धर्वराजस्तोत्रेणतु वेतश्चनारदः ॥ मुनिस्तोत्रेणसन्तुष्टोभगवानादिरच्युतः
॥७२॥ ज्ञानंमृत्युञ्जयस्तस्मैप्रददौवरमीप्सितम् ॥ मुनीन्द्रस्तंसंप्रणम्यप्रहृष्टवदनेक्षणः ॥ तदाज्ञयापुण्यरूपंययौनारायणाश्रमम् ॥७३॥
इति श्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणेब्रह्मखण्डेसौतिशौनकसंवादेब्रह्मस्वरूपवैकुण्ठादिवर्णनंनारदप्रस्थानंनामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥
॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ददर्शाश्रममाश्चर्य्यदेवर्षिर्नारदस्तथा ॥ ऋषिर्नारायणस्यैवदरीवनसंयुतम् ॥ १ ॥ नानावृक्षफलाकीर्णपुंस्को
किलरुतश्रुतम् ॥ शरभेन्द्रैःकेसरीन्द्रैर्व्याघ्रौघैःपरिवेष्टितम् ॥२॥ ऋषीन्द्रस्यप्रभावेणहिंसाभयविवर्जितम् ॥ महारण्यमगम्यश्चस्वर्गादपि

मनोहरम् ॥ ३ ॥ सिद्धेन्द्राणां मुनीन्द्राणामाश्रमाणां त्रिकोटिभिः ॥ आवृतं चन्दनारण्यैः पारिजातवनान्वितम् ॥ ४ ॥ ददर्श तमृषीन्द्र
असभामध्ये मनोहरम् ॥ रत्नसिंहासनस्थश्च वसन्तं योगिनां गुरुम् ॥ ५ ॥ जपन्तं परमं ब्रह्म कृष्णमात्मानमीश्वरम् ॥ प्रणनाम च तं दृष्ट्वा ब्र
ह्मपुत्रश्च शौनक ॥ ६ ॥ उत्थाय सहसालिङ्गचयुजेषु परमाशिषम् ॥ पप्रच्छ कुशलं स्नेहाच्च कारातिथिपूजनम् ॥ ७ ॥ रत्नसिंहासने र
म्येवासयामास नारदम् ॥ निवसन्नामनेरम्येव तर्माश्रमविवर्जितः ॥ ८ ॥ उवाच तमृषि श्रेष्ठं भगवन्तं सनातनम् ॥ अधीतवेदान्सर्वाश्च पितुः
स्थाने सुदुर्गमान् ॥ ९ ॥ ज्ञानं सम्प्राप्य योगीन्द्रान्मन्त्रं वैशङ्करादिभ्यो ॥ मनोमेन हितुं प्रोतिदुर्निवारं च चंचलम् ॥ १० ॥ दृष्टं मया त्वत्प
दाब्जं मनसा प्रेरितेन च ॥ किञ्चिज्ज्ञानविशेषं च लब्धुमिच्छामि साम्प्रतम् ॥ ११ ॥ यत्र कृष्णगुणारूपा न जन्ममृत्युजरापहम् ॥ १२ ॥
ब्रह्मविष्णुशिवाद्याश्च सुरेन्द्रश्च सुराविभो ॥ कंचिन्तयन्ति मुनयो मनवश्च विचक्षणाः ॥ १३ ॥ कस्मात्सृष्टिश्च भवति कुत्र वा संप्रलीयते ॥
को वा सर्वेश्वरो विष्णुः सर्वकारणकारकः ॥ १४ ॥ तस्येश्वरस्य किं रूपं कर्म वा किं जगत्पते ॥ विचार्य मनसा सर्वतद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ १५ ॥
नारदस्य वचः श्रुत्वा प्रहस्य भगवानृषिः ॥ कथां कथितुमारेभे पुण्यां भुवनपावनीम् ॥ १६ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे ब्रह्मखण्डे सौति
शौनकसंवादे नारायणप्रतिनारदप्रश्नो नामैकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ ॥ लम्बोदरो
हरिरुमापतिरीशशेषा ब्रह्मादयः सुरगणामनवो मुनीन्द्राः ॥ वाणीशिवात्रिपथगा कमलादिकाश्च संचिन्तयेद्भगवतश्चरणारविन्दम् ॥ १ ॥
संसारसागरमतीव गभीरघोरं दावाग्नि सर्पपरिवेष्टितचेष्टिताङ्गम् ॥ संलंघ्य गन्तुमभिवाञ्छतियोहिदास्यं संचिन्तयेद्भगवतश्चरणारविन्दम् ॥
॥ २ ॥ गोवर्द्धनोद्धरणकीर्तिरतीव खिन्ना भूधारिता च दशनाग्रतएव चार्द्रा ॥ विश्वानिलोमविवरेषु बिभर्तुरादेः संचिन्तयेद्भगवतश्चरणारवि
न्दम् ॥ ३ ॥ वेदांगवेदमुखनिःसृतकीर्तिरंशैर्वेदांगवेदजनकस्य हरेर्विधातुः ॥ जन्मांतकादिभयशोकविदीर्णदेहः संचिन्तयेद्भगवतश्चरणा
रविन्दम् ॥ ४ ॥ गोपाङ्गनावदनपङ्कजषट्पदस्य रासेश्वरस्य रसिकारमणस्य पुंसः ॥ वृन्दावने विहरतो ब्रजवेषविष्णोः संचिन्तयेद्भगवतश्च
रणारविन्दम् ॥ ५ ॥ चक्षुर्निमेषपतितो जगतां विधाता तत्कर्मवत्सकथितुं भुविकः समर्थः ॥ त्वंचापि नारदमुने परमादरेण संचिन्तनं कुरु हरे
श्चरणारविन्दम् ॥ ६ ॥ यूयं वयंतस्य कलाकलांशाः कलाकलांशामनवो मुनीन्द्राः ॥ कलाविशेषा भवपारमुख्या महान्विराडयस्य कला

ब्र. वै
॥ ४२ ॥

विशेषः सहस्रशीर्षाशिरसःप्रदेशेविभर्तिसिद्धार्थसमंचविश्वम् ॥ कूर्मेचशेषोमशकोगजेयथाकूर्मश्चकृष्णस्यकलाकलांशः ॥ ८ ॥
गोलोकनाथस्यविभोयशोऽमलंश्रुतौपुराणेनहि किंचनस्फुटम् ॥ नपाद्ब्रमुख्याःकथितुंसमर्थाःसर्वेश्वरंभजपाद्ब्रमुख्यम् ॥ ९ ॥
विश्वेषुसर्वेषुचविश्वधाम्नः सन्त्येवशश्वद्विधिविष्णुरुद्राः ॥ तेषांचसंख्याःश्रुतयश्चदेवाः परंनजानन्तितमीश्वरंभज ॥ १० ॥ करोति
सृष्टिसविधेर्विधाताविधायनित्यांप्रकृतिजगत्प्रसूम् ॥ ब्रह्मादयःप्राकृतिकाश्चसर्वेभक्तिप्रदांश्रींप्रकृतिंभजन्ति ॥ ११ ॥ ब्रह्मस्वरूपाप्र
कृतिर्नभिन्नाययाचसृष्टिकुरुतेसनातनः ॥ श्रियश्चसर्वाः कलयाजगत्सुमायाचसर्वेचतयाविमोहिताः ॥ १२ ॥ नारायणीसापरमास
नातनीशक्तिश्चपुंसःपरमात्मनश्च ॥ आत्मेश्वरश्चापिययाचशक्तिमांस्तयाविनास्रष्टुमशक्तएव ॥ १३ ॥ गत्वाविवाहंकुरुवत्ससाम्प्रतं
कर्तुंप्रयुक्तश्चपितुर्निदेशः ॥ गुरोर्निदेशप्रतिपालकोभवेःसर्वत्रपूज्योविजयीचसन्ततम् ॥ १४ ॥ स्वपत्नीपूजयेद्योहिवस्त्रालङ्कार
चन्दनैः ॥ प्रकृतिस्तस्यसन्तुष्टायथाकृष्णोद्विजार्चने ॥ १५ ॥ साचयोषित्स्वरूपाचप्रतिविश्वेषुमायया ॥ योषितामपमानेनपराभूता
चसाभवेत् ॥ १६ ॥ दिव्यास्त्रीपूजितायेनपतिपुत्रवतीसती ॥ प्रकृतिःपूजितातेनसर्वमङ्गलदायिनी ॥ १७ ॥ मूलप्रकृतिरेकासापूर्ण
ब्रह्मस्वरूपिणी ॥ सृष्टौपंचविधासाचविष्णुमायासनातनी ॥ १८ ॥ प्राणाधिष्ठातृदेवीयाकृष्णस्यपरमात्मनः ॥ सर्वासांप्रेयसी
कान्तासाराधापरिकीर्तिता ॥ १९ ॥ नारायणप्रियालक्ष्मीःसर्वसम्पत्स्वरूपिणी ॥ रागाधिष्ठातृदेवीयासाचपूज्यासरस्वती ॥ २० ॥
सावित्रीवेदमाताचपूज्यरूपाविधेःप्रिया ॥ शङ्करस्यप्रियादुर्गायस्याःपुत्रोगणेश्वरः ॥ २१ ॥ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेमहापुराणे
ब्रह्मखण्डेसौतिशौनकसंवादेभगवत्स्तुतितत्स्वरूपमायास्वरूपवर्णनंनामत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ४२ ॥

इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे प्रथमं ब्रह्मखण्डं सम्पूर्णम् ॥

१ वागधिष्ठातृ इति पाठः ।

ब्र. खं.
अ० ३०

॥ ४२ ॥

[OrderDescription]
,CREATED=19.06.20 10:45
,TRANSFERRED=2020/06/19 at 11:01:22
,PAGES=99
,TYPE=STD
,NAME=S0003183
,Book Name=M-3013-SHRIBRAHAMVARTATE MAHAPURAN PRATHAMKHAND
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF

FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF

FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF

FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF

FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,